www.mhp.org.tr

III

17-25 ARALIK YOLSUZLUK SÜRECİ ve CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİ

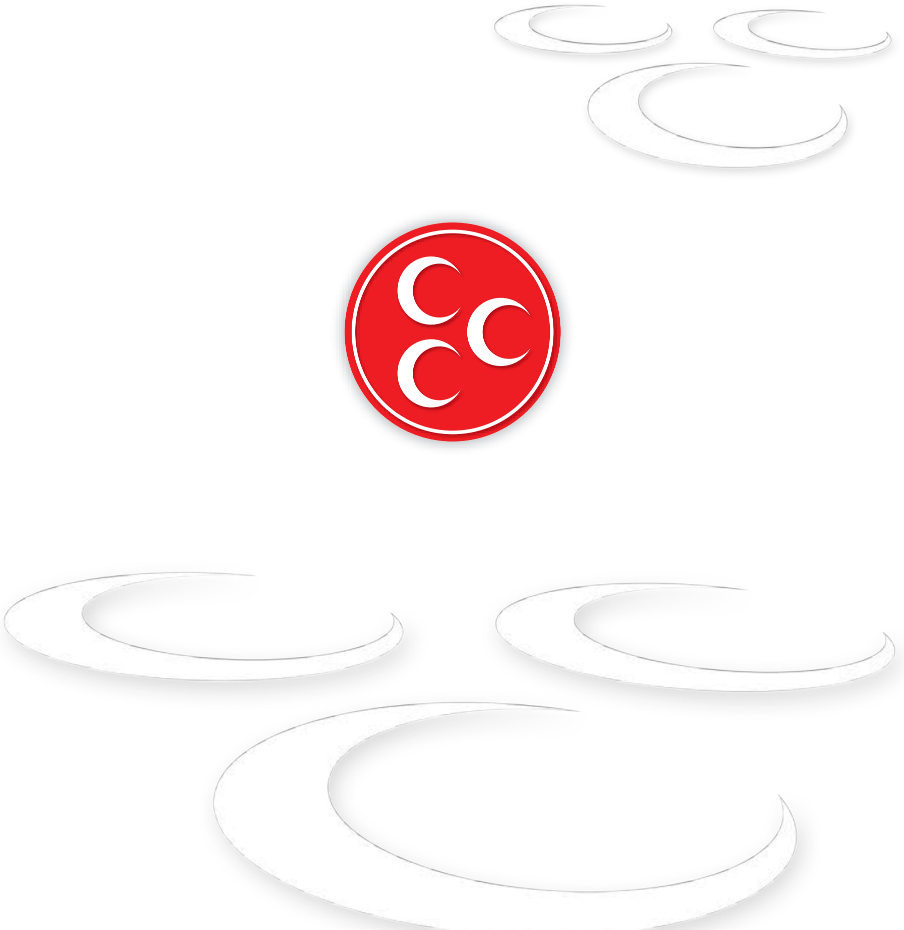
17-25 ARALIK YOLSUZLUK SÜRECİ ve CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİ

III

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Muhterem Arkadaşlarım,

İnançlarımızı diline dolayarak mütedeyyin kitlelere seslenen AKP iktidara gelince Allah korkusunu defterden silmiştir.

Kul ve yetim hakkına el uzatan yerli ve yabancı soygun ve menfaat çetelerinin ümidi ve kurtarıcısı haline gelmiştir.

"Sokaklarda simit, su ve limon satıp buralara geldiğini" söyleyerek duygu sömürüsü yapan Erdoğanla, çamurlu sokaklarda yürüyerek bu seviyelere çıktığını söyleyen Davutoğlu'nun icraatları Türkiye'nin aleyhinedir.

3 Kasım 2002'de "Ya hortum ya yurdum!" diyerek dürüstlük ve ahlak mesajları veren AKP, 12 yıllık iktidar döneminde yağma, talan, rüşvet, vurgun ve soygun hanedanlığı kurmuştur.

Bir zamanlar, "Yolsuzlukları kestik." "Hortumları kapadık" "duyunca şok olacaksınız." yaygaraları, şimdilerde yerini bambaşka bir söylem ve savunmaya bırakmıştır.

Yolsuzlukları kestik diyenler çalarken yakalanmış, hortumları kapadık diyenler hortum döşerken basılmıştır.

Bu zihniyetin, "iki metreküplük yer" istismarı, "musalla taşı" nakaratı, "Nasıl bilirdiniz?" diyaloğu, üstadı olduğu takiyenin defalarca sahnelenmesinden başka bir anlam taşımamıştır.

"Fakir" istismarlarına, "biçare derviş" çağrışımlarına karşılık bilinmelidir ki bu millet;

17-25 Aralık'taki tarihin en büyük rüşvet ve yolsuzluk vakasını unutmayacaktır.

DEVLET BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

14 EKİM 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Türkiye Büyük Millet Meclisi '24.Dönem 5.Yasama Yılı'nda, partimizin ilk grup toplantısını gerçekleştirmek üzere bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Bu vesileyle muhterem heyetinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

24.Dönem'in son "yasama yılı"nda parti grubumuz başta olmak üzere, diğer siyasi parti gruplarına yapacakları çalışmalarda başarılar diliyorum.

Rabb'im millet ve demokrasi mücadelemizi hayırlara tebdil etsin diyorum.

Aradığımız, susadığımız, özlemle beklediğimiz huzur ve istikrar dolu günlere milletçe ulaşmamızı, kardeşlikle erişmemizi yürekten diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugünkü konuşmamda yer vermeyi düşündüğüm ana gündem konularına geçmeden evvel, arka arkaya yüreğimize ateş düşüren şehadetlere de değinmek istiyorum.

Önceki gün, Kocaeli'de bulunan Deniz Kuvvetleri Deniz Hava Komutanlığına ait bir helikopter, dört kişilik mürettebatıyla havalandıktan bir müddet sonra kaza kırıma uğramıştır.

Hepimizi acıya boğan bu elim olayda Pilot Binbaşı Deniz Akdeniz, Pilot Üsteğmen Çağrı Ceyhan, Astsubay Kıdemli Üstçavuş Mehmet Karakaşoğlu ve Astsubay Üstçavuş Ömer Burak Öğüt şehit olmuştur.

Ciğerimizi dağlayan bir diğer acı haber de Sivas'tan gelmiştir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Gümüşhane programında görev yapan çevik kuvvet mensubu polislerimizi Malatya'ya götüren üç otobüsten biri Sivas'ın İmranlı ilçesi yakınlarında devrilmiştir.

Bu kahredici kazada polis memurları Beşir Kurt, Emrah Horoz ve Fatih Çevik şehit olmuş, 35 polisimiz de yaralanmıştır.

Aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralı polislerimize şifa niyaz ediyorum.

Şehitlerimizin ailelerine, sevdiklerine, sevenlerine, Türk Silahlı Kuvvetlerine ve Türk polisine sabır ve başsağlığı diliyorum.

Evlatlarını kaybeden annelerin, babaların; eşlerini ebediyetin kollarına bırakan hanım kardeşlerimizin acılarını paylaşıyor, geride kalan gözü yaşlı ve öksüz yavrularımızı sevgiyle, şefkatle kucaklıyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin iç huzurunu çekemeyen, iç barış ortamını hazmedemeyen odaklar Ayn el-Arap, yani Kobani bahanesiyle sokaklara dökülmüştür.

Özellikle 6 Ekim'den 11 Ekim'e kadar süren şiddet, yağma ve talan vakaları milletimizi tedirginliğe ve endişeye sevk etmiştir.

Kontrollü ve planlı sokak eylemleri vatanımızın tertemiz havasını kirletmiş, emniyet ve esenliği bozmuştur.

Mübarek Kurban Bayramını idrak ettiğimiz 6 Ekim akşamı, PKK şubesi HDP, sözde Kobani katliamını gerekçe göstererek yandaşlarını sokağa, alan tutmaya ve harekete geçmeye çağırarak olayların fitilini ateşlemiştir.

Terörizmin siyasetteki piyonları, "Her yer Kobani." tahripkâr açıklamasıyla kan tutkunu destekçilerini yakmaya yıkmaya davet etmiş, Türkiye'yi karıştırmak, kardeşi kardeşe kırdırmak için alçakça provokasyon yapmışlardır.

HDP, Anayasa ve yasalara alenen karşı gelmiş, şiddet ve vahşete çok net çok açık bulaşmıştır.

Bir siyasi partinin Anayasa ve yasaları kasten, taammüden çiğnemesinin hukuk devletinde bir karşılığı, demokrasi nezdinde de bir diyeti vardır ve bellidir.

Türkiye'nin dört günlük kan ve karanlık bir çıkmaza sürüklenmesinde başaktörlük görevini üstlenen mazbatalı bölücülere başta Gazi Meclis, ardından adalet ve yargı camiası inanıyorum ki suskun kalmayacaktır.

PKK'yla arasına mesafe koymayan, millî ve üniter devletimizi yıkmak, vatanımızda isyan ve kaos çıkarmak için fitne yayan vicdansızlara hukuku öğretmek, Türkiye ve Türk milletinin büyüklüğünü göstermek kaçınılmazdır.

Söyler misiniz bana, "Kobani düşerse Ankara düşer" diyenlerin Yunan işgal kuvvetlerinden ne farkı vardır?

Bu milletin ekmeğini yiyen, suyunu içen, nimetlerinden istifade eden güruhun Kobani kılıfıyla can almasının, kan dökmesinin, vurup kırmasının özgürlükle, insanlıkla, insan haklarıyla nasıl bir bağı olacaktır?

Askeri taşlayan, polise tokat atan, devlete söven, millete hakaretler yağdıran omurgasızların millî Mücadele'nin kutlu bir eseri olan Gazi Mecliste bulunmaları en başta demokrasiye ihanettir.

Kandil'deki terör şeflerinden emir alanlarla aynı çatıyı paylaşmak, aynı koridorlardan geçmek bizim için başlı başına zuldür.

Yaşanan buhran ve felaket dolu günlerin vebali öncelikle HDP isimli PKK hesabına çalışan siyasi ucubenin üstündedir.

Her şey berraktır: Kıvırmaya, mazeret bulmaya, çarpıtmaya kimse kalkışmamalıdır.

PKK-HDP'yle birlikte, ülke içine yuvalanmış kapalı devre çalışan örgüt ve güçler AKP'nin açtığı yoldan yürüyerek, sağladığı imkânlara bel bağlayarak şehirlerimizi ateşe vermişlerdir.

Bu süreçte ne dediği, ne söylediği, nerede durduğu, nereye gizlendiği belli olmayan başarısız ve yetersiz İçişleri Bakanı 10 Ekim günü vahim bilançoyu açıklamıştır.

Misliyle cevap vermekten bahseden bu bakan, misliyle süreç zincirine vurulmuş, geri plana çekilmiştir.

PKK'lılar Kobani bahanesiyle 37 ilimizde bin 419 olay çıkartmıştır.

212 okul binası, 67 emniyet binası, 25 kaymakamlık binası, 29 parti binası kundaklanmıştır.

Şu caniliğe şu barbarlığa bakınız ki çocuk yuvaları, Kızılay kan merkezleri bile saldırıya uğramıştır.

Bankalar, müzeler, PTT şubeleri talan edilmiş, hırsız ve hainler haramla kursaklarını doldurmuştur.

Belediye otobüsleri, değişik neviden kamu ve özel taşıtlar, ambulanslar tahrip edilmiştir.

Bu çerçevede ilk belirlemelere göre bin 177 araç kullanılamaz hale getirilmiştir.

Sokak saldırıları sonucunda ölü sayısı 40'ı bulmuş, 308'i emniyet görevlilerimiz olmak üzere 723 kişi yaralanmıştır.

Türkiye, süreç ihanetiyle besiye çekilen, pazarlıklarla moral depolayan, tavizlerle silahlanan hainlerin nefretiyle sarsılmıştır.

Bitiyor denilen terör şehirlere üşüşmüş, barış ve huzuru getirdi diyerek övülen sözde çözüm süreci haydutları yüreklendirmiştir.

Maalesef her şey bunlarla sınırlı kalmamıştır.

Günlerce Türk bayrağı, Atatürk büst ve heykelleri peşpeşe ateşe verilmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak Türkiye'nin hak ve hukukuna, milletin kutsal miras ve kazanımlarına sistematik saldırıları şiddetle kınıyor ve lanetliyoruz.

HDP Eş başkanı'nın "Bunlar batıdan doğuya destek gelmesin diye yapılan provokasyondur." sözlerini ise bir bölücünün kurnazca dile getirdiği sızlanma olarak gördüğümüzü ifade ediyorum.

Hiçbir meşum eylem ve girişimin karşılıksız bırakılmamasını, aksi hâlde doğabilecek sonuçların telafi edilemeyecek boyutlara ulaşabileceğini muhataplarına önemle duyuruyorum.

Türkiye'nin sahipsiz olduğunu kimse düşünmesin.

Akıl tutulması yaşayanları, vicdan erozyonu ve millî kimlik sefaletine kapılanları uyarıyorum ki, Türk milletinin badireleri yenme konusundaki tecrübesi ihanetin cüretine soluk aldırmayacaktır.

Aziz milletimizin sindiğini, korktuğunu, yıldığını ve çekindiğini sananlara tavsiyem, sadece geçmişimizdeki en karanlık dönemlerde millî ruhun nasıl ayağa kalktığına bakmaları ve ders çıkarmalarıdır.

Gizlenemeyecek kadar ortadadır ki AKP'nin çözüm ortakları, AKP'nin çözüm kadrosu Kobani afyonuyla kudurmuş, Kobani aşısıyla çılgına dönmüştür.

Kobani için timsah gözyaşı dökenler millî servete hıyanet etmiştir.

Ne Erdoğan, ne Davutoğlu süreç ihanetini müdafaa ettikleri ölçüde millî değerlerimizin arkasında duramamışlardır.

63 sözde akilden tek bir ses, tek bir nefes işitilmemiştir.

IŞİD terörü Kobani'de vurdukça, etek giyen, maske takan, taşlı, silahlı, sopalı, molotoflu militanlar sağa sola saldırmış, kanlı ellerini Türk Bayrağına uzatmışlardır.

Erdoğan geçtiğimiz Pazar günü Gümüşhane'de; "12 yıllık sürede bayrağımız, paramız, pasaportumuz daha fazla itibar kazandı." sözleriyle siyasi propaganda yaparken, Türk bayrağı düşmüş, yanmış, yerlerde sürünmüştür.

Bu Erdoğan, sözde çözüm sürecinde bayrak düşmanlarıyla el ele verip onları pışpışlarken, bağımsızlığımıza göz diken, varlığımıza diş bileyen şerefsizler meydanı boş bulmuşlardır.

Bayrak yakılıyorsa, bayrak saldırı ve hakaret görüyorsa sağduyulu ve vatansever kardeşlerimin ellerini vicdanlarına koyup düşünme zamanı gelmiş demektir.

Cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde bağımsızlığımızın sembolü ay yıldızlı al bayrağımız bu kadar düşmanlık görmemiş, bu kadar hücuma uğramamıştır.

Türk milleti bunu hak etmemektedir.

Bayrak namustur, bayrak şereftir, bayrak onurdur; namustan, şereften ve onurdan haberi olmayanların bayrağı sevmesi bayrağı savunması, bayrak için dertlenmesi akla ziyandır.

PKK'yla yürütülen pazarlıklarda ipliği pazara çıkanların, 17-25 Aralık'ta kirli çamaşırları villalardan taşanların Türk milletinin safında ve yanında durması hayal mahsulü bir beklentidir.

Bugüne kadar Türkiye kaybetmiş, Erdoğan ve bölücü lobi kazanmıştır.

Bugüne kadar, millet, vatan ve bayrak kaybetmiş; hain niyet ve hedefler kazançlı çıkmıştır.

AKP-CHP-PKK-HDP-PYD ve küresel örgütler Türkiye'nin aleyhine, Türklüğün zararına, milletin felaketine olacak şekilde halka halka dizilip birbirilerini doyururken, yalnızca Milliyetçi Hareket Partisi hakkın, adaletin, doğrunun, millî olmanın ve dün başkent oluşunun yıldönümünü kutladığımız Ankara'nın hizasında durmuştur.

Bu kısır döngüye son verme, bu zulmü sonlandırma, bu iş birlikçi ve iffetsiz kervana haddini bildirme vakti ufukta görünmüştür.

Artık Türkiye kazanmalıdır, Türk bayrağı inmeyecek şekilde dalgalanmalıdır, Türk milleti hak ettiği, layık olduğu refah ve medeniyet zirvelerine çıkmalıdır.

Bunun yolu da MHP iktidarıdır, tek çare MHP'dir, yegâne ümit ışığı "Üç Hilal"in bağrından yayılarak millet ve memleket ruhunu aydınlatan milliyetçi, demokratik ve kardeşlik vizyonudur.

Değerli Milletvekilleri,

Kalplerinde insan sevgisi olmayan barbarlar, Kobani'deki IŞİD terörüne, IŞİD zulmüne sözüm ona tepki amacıyla sokaklara yığılmıştır.

IŞİD protesto edilirken terör yöntemleri kullanılmıştır.

Lafın gelişi IŞİD terörizmi reddedilirken aynı terör yöntemleri vatanımızda kullanılmıştır.

Zulümden şikâyet edenler, zulüm yapmıştır.

Şiddetten yakınanlar şiddette sınır tanımamıştır.

Kobani için ağlayanlar, Türkiye'ye kastetmiş, Türkiye'ye ölüm saçmıştır.

Çünkü bunların asıl meseleleri Kobani değildir.

Çünkü bunların asıl gayesi Kobani'nin düşmesi de değildir.

Bu ahlaksızların maksadı Türkiye'nin düşürülmesi, Türk milletinin şiddet aracılığıyla rehin alınması, bölünmeye ve Kürdistan'a razı edilmesidir.

Bunun için de silahlı militanlar devreye girmiştir.

9 Ekim 2014 tarihinde Bingöl Emniyet Müdürü Atalay Ürker'e, Yardımcısı Atıf Şahin'e ve Koruma Görevlisi Komiser Hüseyin Hatipoğlu'na suikast düzenleyen katillerin ne insanlıkla ne de Kobani'yle ilgileri vardır.

Bu menfur hadisede Bingöl Emniyet Müdürümüz ağır yaralanırken, Yardımcısı Atıf Şahin ile Komiser Hüseyin Hatipoğlu şehit olmuşlardır.

Şehitlerimiz memleketleri Ankara ve Amasya'da toprağa verilmiştir.

Bu iki emniyet görevlimize bir kez daha Allah'tan rahmet diliyor, acılı ailelerine sabır ve başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Hâlen tedavisi süren Emniyet Müdürümüze de şifa temenni ediyorum.

Bilinmelidir ki, şehit Atıf Şahin'in öksüz kalan üç evladıyla şehit Hüseyin Hatipoğlu'nun iki yaşındaki Yaren isimli körpe yavrusu hepimize emanettir.

PKK'lı teröristler iş birlikçilerinin yardım ve yataklığıyla bu insanlık dışı eylemi namertçe gerçekleştirmişlerdir.

Soruyorum, Atıf Şahin'in şehit olması Kobani'yi kurtarmış mıdır?

Hüseyin Hatipoğlu'nun şehit düşmesi IŞİD terörünü durdurmuş mudur?

Geçtiğimiz hafta Gaziantep'te, dört kişinin hayatına mal olan hadiseler esnasında, evinde yemek yerken bedenine kurşun isabet eden 18 yaşındaki Sevgi Alıcı'nın vefatı kansızları, haysiyetsizleri mutlu etmiş, Kobani'deki karanlığı bitirmiş midir?

Türkiye'nin baştan ayağa yakılıp yıkılması Kobani'ye katkı sağlamış mıdır?

Bölücüler, Kobani için koridor açılsın, yardım yapılsın, silah verilsin, destek sağlansın diye olmadık oyunlar tertip etmektedir.

Neymiş, Mehmetçik PKK-PYD hesabına Kobani'ye girmeli, IŞİD terörüyle mücadele etmeliymiş.

Dahası, 2 Ekim'de kabul edilen Tezkere'ye HDP'yle birlikte hayır diyen CHP birdenbire Kobani için yeni bir Tezkere'den bahsetmeye başlamıştır.

Türkiye'nin, IŞİD'e karşı PKK-PYD'nin hesabına savaşmasını dillendirenlerin ya şuurları kapalı ya zihinleri bulanık ya da millî hafızaları tamamen siliktir.

Bize göre, Mehmetçiğe kurşun sıkanların, Kobani için merhamet dilenciliğine, vicdan seferine çıkması yüzsüzlüğün doruğudur.

Kan sadece Kobani'de akmadı.

Ölümler sadece Kobani'de yaşanmadı.

İşgal ve vahşet bir tek Kobani'de görülmedi.

Kerkük'te, Musul'da, Tuzhurmatu'da, Telafer'de, Suriye'nin muhtelif kentlerinde nehir gibi akan Türkmen kanına sırt dönenlerin, Arap katliamına yüz çevirenlerin sırf Kobani için ayağa kalkması tarifi olmayan rezilliktir.

Türkiye'de terör estirenlere ve bunları destekleyen odaklara sesleniyorum; kendinize güveniyorsanız, sıkıysa, yüreğiniz yetiyorsa IŞİD'in karşısına çıkında görelim.

İstanbul'da bağırmak kolaydır, Diyarbakır'da masumlara korku salmak maliyetsizdir, sözde çözüm sürecinin puslu ortamında "her yer Kobani, her yer direniş!" demek basittir.

Bingöl'de polise pusu kurduran, kurulmasına seyirci kalan, emzikli bebekleri kurşuna dizen, dağlarda fitne kazanı kaynatan, sokakları savaş alanına çeviren hainler, insanlık düşmanları size söylüyorum; Kobani'de IŞİD terörü sizi bekliyor, ne duruyorsunuz, ne korkuyorsunuz?

IŞİD Kobani'de vuruyor, siz Türkiye'den selamlıyorsunuz.

IŞİD Kobani'de eziyor, biçiyor, doğruyor, siz Türkiye'den ortak oluyorsunuz.

Bu itibarla Kobani için koridor açılması, silah yardımı yapılması, buna sıcak bakılması vatana ihanet olacaktır.

Bazı medya organlarında, Irak'ın kuzeyindeki peşmerge yönetiminin Kobani'deki PYD-YPG militanlarına silah ve cephane yardımı yaptığı belirtilmiştir.

Bu silah ve mühimmat Kobani'ye nasıl ve hangi kanaldan ulaşmıştır?

Coğrafi şartlardan dolayı bölgeye peşmergelerini gönderemediğini açıklayan Barzani yönetimi, silahları nereden temin etmiş, kim ya da kimler vasıtasıyla Kobani'ye ulaştırmıştır?

Başbakan Davutoğlu bu muammayı açıklığa kavuşturmalıdır.

Ayrıca Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğü, 19 Eylül'den itibaren 634 araç dolusu insani yardım malzemesinin Kobani'ye gönderildiğini ilan etmiştir.

Bunun yanında, Şenyurt sınır noktasından 125 ve Nusaybin sınır noktasından çıkan 54 araç da Kobani ve çevresine yardım ulaştırmıştır.

Yapılan sevkiyatın yarısından fazlasının gıda maddesi; kalanının ilaç, çadır, giyim eşyası, tıbbi ve hijyen malzeme olduğu açıklanmıştır.

Ne tuhaftır ki, "yıkımdan sorumlu" olmakla tarihin kara sayfalarına adını yazdıran AKP'nin yeni sözcüsü, 10 Ekim günü Kobani'de sadece PYD militanlarının kaldığını itiraf etmiştir.

Madem Kobani'de yalnızca PYD terörü vardır, madem sivil halk Türkiye'ye sığınmıştır; o zaman bu giden yardım konvoyları kimlerin kullanımına sunulmuştur?

Ülkemiz, Kobani'den kaçan yaklaşık 200 bin kişiye gerekli insani yardım ve katkıyı zaten vermektedir.

Hâl böyleyken, Kobani'ye giden araçların adresi kimlerdir?

AKP hükûmeti, adı konulmamış bir koridor açarak, teröristler ülke huzurumuzu hedef alırken pazarlıklar yoluyla PYD-PKK'ya yardıma ikna mı edilmiştir?

Hükûmetin müzakere üzerine temellendirdiği gayrimillî siyaseti kesinlikle güven vermemektedir.

Çözüm sürecini kurban vermeyiz diyen hükûmet çevreleri Türkiye'yi kurban etmektedir.

Tekraren söylemek istiyorum ki, PYD'nin elebaşısı Salih Müslim, 4 Ekim'de Türkiye'ye apar topar gelmiştir.

Bu kapsamda, Başbakan Davutoğlu, Malatya dönüşü uçakta yaptığı açıklamalarda kafasının ne kadar karışık, zihniyetinin ne kadar hasarlı olduğunu ispatlamıştır.

Davutoğlu diyor ki, "Salih Müslim'i Türkiye'ye getiriyoruz. Arka arkaya jestler yapıyoruz. Bir anlamda, 'Meşru görüyorum seni.' diyoruz."

Davutoğlu ve hükûmetinin PKK'ya yaptığı jestleri biliyorduk da PYD'ye tavizler verdiğini, ikramlar yaptığını ilk elden böylece öğrenmiş bulunuyoruz.

Türkiye'ye silah çekmiş, Türk milletine düşmanlık yapmış ve TSK'nin de terörist dediği bir örgütü meşru görmek AKP'nin bölücü fıtratına göre normaldir.

Normal olmayan, Başbakan Davutoğlu'nun bu kadar pervasızlığıdır.

Fotokopi Başbakan'ın ağzından çıkanı kulağı duymuş mudur?

Davutoğlu PYD terör örgütünü ne hakla, hangi yetkiyle meşru görmektedir?

PYD'yi meşru görmek, PKK'yı meşrulaştırmak demektir.

PYD'yi meşru görmek şehide, şühedaya küfür etmektir.

Ne acıdır ki, hükûmette millî gururun kırıntısı bile kalmamıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan'ın meşru gördüğü terörist Müslim, hükûmetle yaptığı görüşmelerde kendisine sözler verildiğini farklı aralıklarla ileri sürmüş, pazarlık gücünü artırmayı denemiştir.

Özellikle Kamışlı'dan bir koridor açılmasını önermiş, Kobani'nin düşmemesi için gerekli yardımın yapılmasını talep etmiş, AKP'nin de bunlara olumlu yaklaştığını gündeme taşımıştır.

Bir Başbakan Yardımcısı, Suriyeli Kürtleri Türkiye'nin doğal müttefiki olarak tanımlamıştır.

Başbakan Davutoğlu "Kobani'nin düşmemesi için ne gerekiyorsa yaparız." sözleriyle PYD-PKK terörüne güvence vermiştir.

Fakat Cumhurbaşkanı Erdoğan, 7 Ekim 2014 tarihinde Gaziantep'te "Kobani düştü düşüyor." diyerek pazarlıkları kızıştırmıştır.

Anlaşılan, AKP hükûmeti, PYD-PKK terör bloğunu Esad rejimine karşı yönlendirmek istemiştir.

Ne var ki, hükûmet Esad ile ilgili beklentileri şimdilik karşılanmayınca Kobani'ye müdahale planı suya düşmüştür.

Malum Başbakan Yardımcısının Kobani'ye "Koridor hukuken mümkün değil, siyaseten de izahı yok." sözleri PYD-PKK'ya karşı hükûmetin bir mesajı olarak yorumlanmalıdır.

Salih Müslim'in bir gazetede dün yayımlanan röportajında, "Ankara'nın Şam'la savaşında asker olmayız" sözleri esasen Esad üzerinden yapılan sinsi pazarlıklara somut bir delildir.

Başbakan ve hükûmeti, IŞİD'e karşı PYD'yi açıktan desteklemek için Esad kartını koz olarak kullanmıştır.

Bu esnada, PKK terör çetesi, "Kobani düşerse çözüm süreci biter." açıklamasıyla hükûmeti tehdit etmiştir.

Buna rağmen gerek Cumhurbaşkanı gerekse de Başbakan ihanet sürecini kararlılıkla sürdüreceklerini fütursuza dile getirmişlerdir.

Oysaki Türkiye'nin başına ne geldiyse, süreç çerçevesinde teröre verilen tavizlerden kaynaklanmıştır.

Çözüm ve barış isimli ihanet serüveni çoktan bitmiş, PKK, AKP'den alacağını faiziyle tahsil etmiştir.

Şu an gözler İmralı canisinin yarın yapacağı açıklamalara kilitlenmiştir.

Olan bitenler ahlaksız bir pazarlık sürecinin ara duraklarıdır.

Bu çerçevede terör örgütüyle Kobani ve Esad ekseninde devam eden pazarlıklar sonuç vermeyince Türkiye şiddete ve kana havale edilmiştir.

Diyebiliriz ki, günlerce sahnelenen terörist ve bölücü isyan provalarının görünürdeki sorumlusu HDP ise, arka plandaki gerçek suçlusu ihanete çanak tutan AKP hükûmetinden başkası değildir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Davutoğlu'nun Esad takıntısı, terör örgütleriyle ısrarla düşüp kalkması Türkiye'yi çok sıkıntılı ve sorunlu bir sürece mahkûm etmiştir.

AKP'nin kafasında IŞİD veya PKK-PYD terörü yoktur.

Hükûmet tüm mesaisini tüm enerjisini tüm dikkatini Esad'a çevirmiş durumdadır.

Başbakan, IŞİD'i doğuran ana sebebin Şam yönetimi olduğunu iddia ederek bölge dinamiklerini tersten okuyan tarihî nitelikli yanlış bir yoruma imza atmıştır.

Şimdi gündemi, ne idüğü belirsiz Suriyeli ılımlı muhalefetin eğitilmesi konusu almıştır.

Ülkemiz terör örgütleri tarafından kuşatılmışken, Erdoğan ve Davutoğlu'nun Şam yönetimini devirme hesabı yapması, bu kapsamda ABD'yi zorlama çabaları millî hedef ve ilkelerimizle asla bağdaşmamaktadır.

Erdoğan'ın 7 Ekim'de Gaziantep'te, Suriye muhalefetini eğit-donat planına yeşil ışık yakması yeni bir durumu karşımıza çıkarmıştır.

Peki hükûmet, Suriye yönetimi tarafından terörist diye suçlanan grupları Türkiye'de nasıl eğitecektir?

Elinde silah tutanların neresi ılımlı, neresi soğuk nasıl bilinecektir?

Sayın Başbakan neyi eğitiyor, neyi donatıyorsunuz?

ABD'nin tuzağına düştüğünüzü görmüyor musunuz?

IŞİD-PKK-PYD'nin ikinci plana indiğini fark etmiyor musunuz?

Orta doğu'da IŞİD silahını kullanan, Irak ve Suriye'yi bu terör örgütü kanalıyla terbiye edip bölünmeleri şiddetlendiren ABD, Erdoğan'ı ve Davutoğlu'nu avucunun içine almıştır.

İncirlik Hava Üssünü de projelerine alet etmektedir.

ABD Dışişleri Bakanı "Türk askeri bölgede istenmiyor." diyerek Türkiye'ye rol biçmektedir.

Türkiye'yi yöneten zevatın ABD'nin maşası olmaya talip olması, Kürdistan'ın kurulması için sorumluluk üstlenmesi nesillerinden bile çıkmayacak kara bir leke olacaktır.

Bu kürsünden söylüyorum ki, Suriye'de Esad'la savaşan muhalif unsurlara ülkemizde askerî eğitim vermek, tamı tamına Suriye'yle adı konulmamış bir savaşa girmek anlamına gelecektir.

Hükûmetin görevi her şeyden önce Türkiye'nin millî hak ve hukukunu korumak ve teminat altına almaktır.

Suriye ve Irak'ın toprak bütünlüğünü tartışmaya açacak her siyasi önerme ve tekliften sakınmak lazımdır.

Unutmayalım, Suriye bölünürse Türkiye bundan uzak kalamayacaktır.

Düne kadar Ayn el-Arap olarak bilinen Suriye kasabasının, iki yıl içinde PYD'nin işgaliyle Kobanileşerek Şam'dan koparılmak istenmesi bile Türkiye'ye ağır yük bindirmiştir.

1988'de Halepçe Katliamı'nın, 1991 Körfez Savaşı'nın, 2003 Irak işgalinin nelere mal olduğu bilinmektedir.

IŞİD, küresel çıkarlara hizmet eden, dolaylı ve kanlı bir müdahale vasıtası olarak Orta doğu'daki taşları kaldırmış, siyasi ve ekonomik hedeflere memur edilmiştir.

Bir terör örgütü aynı anda hem Irak'ta hem de Suriye'de cephe açabiliyor, stratejik önemdeki yerlere mobil silahlarla hâkim

olabiliyor ve dünyada bunu seyrediyorsa gerçekten oyun büyük demektir.

Geçmişte Şerif Hüseyin ve oğullarına Osmanlı toprakları nasıl yağmalatılmışsa, şimdi de bir benzeri yaşanmaktadır.

Bunun ismi yeni sömürgeciliğin yeni Orta doğu ve dünya tasarımıdır.

Aktörler hep aynı, senaryolar ise birbirine yakındır.

Paylaşım ve bölüşüm kavgası IŞİD vekâletiyle kanlı mecrasında ilerlemektedir.

Eğer AKP hükûmeti, vahşi emperyalizminin önünde yuvarlanmaya devam eder, teröristlerle müzakerede inat ederse vatanı ve milleti bugünkü hâliyle bir arada tutmak imkânsızlaşacaktır.

Tehlikeleri sezmek, buna uygun stratejik ve politik planlamalar yapmak, hepsinden de önemlisi millî birlik ve kardeşliğimizi emniyete almak devleti yönetenlerin asıl ve asli görevidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Recep Tayyip Erdoğan, Cumhurbaşkanlığına 10 Ağustos'ta seçilmiş, 14 Ağustos'tan itibaren görevi resmiyet kazanmış, 28 Ağustos'ta da Anayasa'nın 103. maddesine göre TBMM'de yemin etmiştir.

Erdoğan bu yemininde özellikle, aldığı görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücüyle çalışacağına büyük Türk milleti ve tarih huzurunda namus ve şeref üzerine andiçmiştir.

Yakından izliyoruz ki Erdoğan görevinin ağırlığına layık birisi olmadığını kısa süre içinde göstermiştir.

Recep Tayyip Erdoğan'dan Cumhurbaşkanı olmaz derken ne kadar haklı olduğumuz bir kez daha teyit edilmiştir.

Evet, Erdoğan hukuken Cumhurbaşkanlığını uhdesinde taşıyabilir, bu makama seçilmiş de olabilir, fakat ahlaken ve vicdanen Cumhurbaşkanı olamayacak kadar yanlış birisi olduğunu tarih elbette yazacaktır.

Cumhurbaşkanı, Başbakan'dan rol kapmak için yarışmaktadır.

Sanki Türkiye'de Meclis askıya alınmış, sanki millet egemenliği tümden Erdoğan'ın şahsına tevdi edilmiştir.

Bu ne kepazeliktir bu ne yaman bir çelişkidir?

Erdoğan açılıştan açılışa koşmakta, tıpkı siyasi sorumluluk taşıyan bir parti genel başkanı gibi açık hava toplantıları düzenlemektedir.

Hafta sonunda Trabzon, Rize, Bayburt ve Gümüşhane'de eski hâline bile rahmet okutacak kadar ağzını bozmuş, bağırmış, çağırmıştır.

Muhalefete çatmış, hakaret etmiş ve azarlamıştır.

Haklı ve yerinde sözleri de arada kaynamış gitmiştir.

Erdoğan, TBMM gündemini belirlemekte, ele alınacak kanun tasarı veya tekliflerini önceden kamuoyuna bildirmektedir.

İç güvenlik alanında yapılması düşünülen, ne getirip ne götüreceği Meclise gelince belli olacak gündemdeki yasal hazırlığı hükûmet'ten önce Erdoğan duyurmuştur.

Erdoğan kendisini ne zannetmektedir?

Ve Erdoğan Cumhurbaşkanı mıdır, Başbakan mıdır, parti genel başkanı mıdır?

Devlet geleneğimizde böylesi bir sorumsuzluk, böylesi bir yetki gaspı böylesi bir hukuk ve teamül tanımazlık vaki değildir.

Türk milleti, 10 Ağustos'ta tiran mı, yoksa Cumhurbaşkanı mı seçmiştir?

Recep Tayyip Erdoğan sınırını bilmeli, makamının saygınlığını ve polemikler üstü konumunu vakarla taşımalıdır.

Anayasal çerçevede kaldığı müddetçe kendisi Cumhurbaşkanı olarak saygı görecektir.

Yok kalmazsa ve siyaset yapmaya devam ederse Türk milleti devlet yönetiminde yalnızca Başbakan Davutoğlu'nu ve hükûmeti'ni muhatap alacaktır.

Cumhurbaşkanı Türk milletinin birliğini ve beraberliğini temsil eden tarihî önemde bir makamdır.

Anlaşılmaktadır ki, Erdoğan hâlâ siyaset yapmakta, tarafgirliği sürdürmede kararlıdır.

Ancak, şeref ve namus üzerine edilen yemine ne olacaktır?

Cumhurbaşkanı, yemini çiğnerse, hadi şereften geçtik de namustan nasıl bahsedecektir?

Cumhurbaşkanı siyasi partilerle kavga edemez.

Cumhurbaşkanı "Bu makamda böyle konuşmak istemezdim." uydurmasıyla önüne gelene atıp tutamaz.

Erdoğan Cumhurbaşkanı ise,devlet geleneklerine ve Anayasa'ya uymakla yükümlüdür.

Yoksa beş yıl kendisi için çok zor geçecek, belki de yarı yolda tökezleyip düşecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Tartışmaların gölgesinde yapılan ve 61 adayın katıldığı HSYK seçimleri geçen pazar günü gerçekleşmiştir.

HSYK'nin 10 asil, 6 yedek üyeliği için yapılan seçimde Türkiye genelinde 13 bin 770 adli, idari yargıç ve savcı oy kullanmıştır.

Yüksek Seçim Kurulu geçici sonuçları açıklamıştır.

Öncelikle seçilen yeni HSYK üyelerine başarılar diliyorum.

Anayasal bir kurum olan HSYK'nin günlerce söz düellolarının merkezinde yer alması, planlanan ele geçirme ve çoğunluğu sağlama hesapları hepimizin gözü önünde cereyan etmiştir.

Adaletin örselendiği, hukukun rafa kaldırıldığı, belgeli rüşvet ve yolsuzluk olaylarının örtüldüğü bir dönemde HSYK seçimleri elbette daha bir önem kazanmıştır.

Meselenin talihsiz tarafı, HSYK seçimlerinin hükûmetle cemaat arasında geçtiği izleniminin çok yoğun ve yaygın şekilde verilmesidir.

Şunu iyi bilmek lazımdır ki, yargı hiçbir vesayetin tesir ve telkininde olmaması gereken özel ve kritik bir alandır.

Hâkim ve savcılarımız vicdanlarını cüzdanlara hapsetmemenin yanında, hiçbir grup veya siyasi görüşün hâkimiyeti altında da bulunamayacaktır.

Siyasallaşan, bağımsızlığını ve tarafsızlığını kaybeden adalet kurumlarının, itibarı ve inandırıcılığı doğal olarak olmayacaktır.

Türkiye'nin şu anda çok ciddi bir hukuk ve adalet sorunu vardır.

Yargı bir ring alanı, dövüş zemini, güç yarışı ve siyasi rekabet ortamı değildir.

Adaletin soluk alması, önce kural ve normların bulunmasına, sonra da bunu tavizsizce uygulayacak tertemiz vicdanlı hukuk insanlarının varlığına bağlıdır.

Türkiye'nin üstesinden gelmesi gereken öncelikli mesele de bu bağlamdaki zaaf ve zayıflıklardır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve muhterem misafirlerimizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Yüce Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

21 EKİM 2014

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

İnsanı toplumla bütünleştiren, toplumsal bünyenin doğal ve ayrılmaz bir parçası yapan ana harç ortak değerlerdir.

Bizi, içine doğduğumuz toplumla bütünleştiren, toplumsal ilke ve esaslarla bağdaştıran ve birbirimize bağlayan tutkal herkesçe ortak kabul edilen değerler manzumesidir.

Bu değerler yoluyla iyi kötü arasında ayrım yapar, doğru-yanlış ikilemini aşarız.

Türkiye'nin yaşadığı dramatik ve esef verici gelişmelerin özünde değerlerini yitirmiş, değerlerle yollarını ayırmış bir siyaset kadrosu yatmaktadır.

Ülke manzarasına baktığımızda acı bir şekilde görüyoruz ki;

AKP, değersizliğin manifestosu, hırsızın, uğursuzun, rüşvetçinin, haramzadenin ve hortumcunun adak ağacı, yasak elmasıdır.

Görüyorsunuz, en sonunda "17 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması" geçtiğimiz hafta bir çırpıda kapatılmış, bir kalemde çizilmiştir.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Birimi Savcısı, allem etmiş, kallem etmiş 63 sayfalık gerekçeli kararıyla 17 Aralık'a sünger çekmiştir.

Aralarında meşhur İranlı kara paracı, dönemin İçişleri Bakanı'nın oğlu, dönemin Ekonomi Bakanı'nın oğlu ve ayakkabı kutularıyla Halk Bankasını eşitleyen malum Genel Müdürün de bulunduğu 53 kişi şimdilik yakayı kurtarmıştır.

Şimdilik diyorum, çünkü 17 Aralık teorik planda kapatılsa da, maşerî vicdanda hâlâ açık, ahlak ve adalet nezdinde hâlâ kanayan yaradır.

Bu yara kabuk bağlamadan, bu illet tedavi edilmeden, 17 ve 25 Aralık zanlıları mahkeme önüne çıkarılmadan adalet zehirli duman olacak AKP'yi boğup atacaktır.

Hatırlarsanız, "25 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması" hakkında da 2 Eylül 2014 tarihinde kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmiş ve 96 şüpheli bir çırpıda aklanmıştı.

Rüşvet ve yolsuzluğu örtmek için AKP tarafından görevlendirilen savcı, delillerin usulsüz toplandığını, herhangi bir örgüte rastlanmadığını ve suç unsurlarının oluşmadığını kiralık vicdanıyla kaleme almıştır.

17 Aralık soruşturmasının hükûmeti yıkmaya yönelik planlı bir eylemin parçası olduğunu iddia eden yanlı ve taraflı savcı; yazdığı

gerekçeli kararın içeriğinde pes doğrusu diyebileceğimiz detaylara yer vermiştir.

Camiyi çalan kılıfını çoktan dikmiştir.

Hakikaten de mızrak çuvala sığmamaktadır.

Adliyeye AKP tarafından yerleştirilen, saatli ve parça tesirli adaletsizlik demek olan bu savcı; kutucu banka müdürünün evinde bulunan paraların bir üniversite ve imam hatip lisesine ait olduğunu teyit etmiştir.

Anlayacağınız AKP, hukuka ahlaksız bir operasyon düzenlemiştir.

Bir savcının verdiği karar, bir diğeri tarafından çiğnenmiştir.

17-25 failleri mahkeme huzuruna bile çıkarılmadan, haklarındaki iddiaların doğruluğu yanlışlığı bağımsız hakimlerce araştırılmadan adaletten kaçırılmıştır.

Ne var ki, her sıkıştıklarında imam hatibe sığınan, her zorlandıklarında başörtüsünün altına saklanan her yanlışlarını maneviyat kaçakçılığıyla örten içi baca, dışı hoca olanların maskeleri düşmüştür.

Bunların dilinde besmele vardır, ama kalpleri mezbelelik çukurudur.

Bunlar istismar sofrasında Rabbena, soygun safhasında hep bana diyen arsızlığın sembol isimleridir.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP'nin başını çektiği yolsuzluk ve rüşvet kervanı, helal kazancı mahkum etmiş, haramı ve haram yiyenleri methetmiş, açık ara farkla öne geçirmiştir.

17-25 Aralık'ın darbe olarak mimlenmesinden itibaren tüm suçlama ve isnatlar reddedilmiştir.

AKP, hukuka zincir vurmuş, adalete kurşun sıkmış, yargı bağımsızlığına kara çalmıştır.

AKP, adalet müesseslerini ve hak arama kanallarını tıkamış, iftira silahıyla taramıştır.

Savcılar somut delil ve bugünlerin meşhur kavramı olan makul şüphelerle bir tespit yapmış, emniyet güçleri de bu minvalde aldıkları talimatları harfiyen uygulamıştır.

17-25 Aralık Soruşturmasıyla rüşvet yuvasına, hırsızlık kovuğuna adaletin sopası değmiş, içerideki karanlık simalar korkuyla birer birer dışarı çıkmışlardır.

İşin vahim ve aslında çok da şaşırtıcı olmayan yanı, bu yuvanın mimarının bu kovuğun imalatçısının Recep Tayyip Erdoğan olmasıdır.

Hükûmet ölümcül rüşvet hastalığına yakalanmış; Erzurumlu Hatice Nine'nin kefen parasını, Konyalı Mehmet'in buğday parasını, Mersinli Ali'nin narenciye hasadını, Ordulu Hasan Efendi'nin fındık gelirini, Aydınlı Ayşe bacının yumurta ve peynir hasılatını götürmüştür.

Hırsızlık öyle yayılmış öyle kabından taşmış, öylesine cesamet kazanmıştır ki; Yozgatlı Hasan'ın traktör parası, Eskişehirli Ahmet'in pancar parası, Edirneli esnaf Kerim'in siftah parası, Diyarbakırlı Musa'nın okul harçlığı ayakkabı kutularından çıkmıştır.

Aklımızın almadığı, bir türlü anlayamadığımız ve bunun için 10 aydır sorguladığımız husus şudur:

Haksızlığa, hırsızlığa ve hukuksuzluğa karşı adaletin harekete geçmesi hangi mantıkla hangi ahlaki ve vicdani değerle darbe diye püskürtülmüştür?

İranlı suç makinesi hayırsever olarak taltif edilirken, mahdumlar villalara para doldururken, havuzlara yeşil dolarlar yağmur gibi yağarken bir sorun olmayacak da savcılar ve polisler adaletin yanında durunca mı ajan, hain, haşhaşi ve komplo uydurmaları ağızlardan kurşun gibi çıkacaktır?

Sayın Erdoğan, ahlak, din ve vicdan merceğinden baktığımızda; bilesin ki böyle bir dünya yoktur, olamayacaktır.

Şimdi, "17-25 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturma"sı zahiren örtüldüğüne göre; biraz tebessüm ettirici, fazlasıyla da düşündürücü şu sorularımızın cevabını beklemek de sanıyorum en tabii hakkımız olsa gerektir:

Yatak odasında para madeni işlettiğinden Zarrap'ın önüne yatmaktan başka çaresi kalmayan zavallı Eski İçişleri Bakanı'nın, talihli evladına ait 7 adet çelik kasa içinde kan ter içinde biriktirdiği 1,5 milyon lira, yani 1,5 trilyon iade edilecek midir?

Demek ki savcı kasaları somut delil görmemiş, paraların kaynağını merak etmemiş, makul bulmamıştır.

Ayakkabıları kutulara koyma gibi zararlı bir alışkanlığı olmayan ve bu nedenle kunduracıları bile hayrete düşüren sabık banka müdürünün kutulardan çıkan 4,5 milyon dolarına ne olacaktır?

Bu para da aynen iade edilecek midir?

Montaj, dublaj, piyes denilen yüzlerce tapenin, ses ve görüntü kaydının, fotoğraf karelerinin ve 29 klasörlük delil dosyasının başına ne gelecektir?

MASAK ve MİT tarafından, 17 Aralık'tan aylar önce devrin Başbakanı'na sunulan 87 milyar liralık kara para aklama raporu nerede, kimin nezaretinde imha edilecektir?

Her şey tamam da 700 bin liralık saate ne olacak zamanı merak edenlere, saat sormak için kuyruğa dizilenlere hangi mazeretler uydurulacaktır?

İranlı karanlık adamın elleri öpülesi(!) babasına İtalya vizesi almak için ileri atılan akaracı makaracı eski bakanın; çikolata kutularında aldığı ki muhtemelen şeker hastası olmasından çikolata yemiyordur, beşer yüz binlik dolarlık para demetlerine ne olacaktır?

Elbise kılıflarına para istifleyerek hırsızlığı kadar zekâsı da pırıl pırıl parlayanlar bundan sonra insanım, adamım, şuyum buyum diyerek ortalık yerde gezecekler midir?

Seçeneğimiz maalesef yoktur; eğer bunlar adamsa, insansa, adamlık ve insanlık sil baştan tekrar tarif edilmelidir.

TBMM'de kasten sürüncemede bırakılan Soruşturma Komisyonu kendisini ne zaman feshedecek; şüpheli eski bakanlar

hangi tarihte ele ele tutuşarak hükûmet sıralarında kurdukları tezgahın başına geçeceklerdir?

Tahminlerim beni yanıltmıyorsa İranlı için de bir güzellik yapılacaktır.

Mesela PKK'nın kara para ve uyuşturucu ticaretinden sorumlu militan yardımcısı olarak kadroya dâhil edilmesi ve Kandil'de artan cari şerefsizlik açığının % 25'ni karşılaması olmayacak bir şey değildir.

Hepsini geçtik de 17 Aralık'ta, babayla evladı arasında geçen; para sıfırlama temalı o ünlü ve tarihe geçecek, aynı zamanda soygun konusunda uzmanlaşmak isteyen acemi çaylakların dikkatle dinlemesi gereken diyaloglara ne olacaktır, nasıl kapatılacaktır?

Asla hatırdan çıkarmayalım; para sıfırlanabilir, velakin adalet sıfırlanamaz, hukuk sıfır çekmez, çekemez.

İlk kez, 22 Nisan 2014 tarihli Meclis grup konuşmamda; 17-25'in kimin sıfatı olduğunu, kimin unvanı olduğunu boşuna söylemedim, boşuna konuşmadım.

17-25 rumuzlu kişiye sesleniyorum, o kendisini iyi bilecek, belki de birazdan yeni Fatihciklerine hakaretler savuracaktır: Değil Çankaya'ya değil sözde Ak Saray'a; uzaya da çıksan nefesimiz ensende, elimiz yakandadır.

Türkiye'nin iç yaralayıcı rüşvet ve yolsuzluk enkazını muhakkak kaldırmak, mutlaka temizlemek şarttır.

Görevi ve gücü ne olursa olsun; şüphelileri mahkemeye çıkarmak Milliyetçi Hareket Partisi için bir namus borcudur.

Türk milleti 17-25 Aralık defterini kapatmamış ve hesap soruluncaya, hak yerini buluncaya, tüyü bitmemiş yetimler "Oh be!" diyesiye kadar da kapatmayacaktır.

Bu hamur daha çok su götürecektir.

Unutmayalım ki en büyük yaptırım vicdandır.

Fazilet ahlaki olgunluktur. Faziletli insan vicdanı rahat insandır. Aradığımız beraat önce kalplerde, önce vicdanlarımızın derinlerindedir.

Binlerce şükür ki bunun için Milliyetçi-Ülkücü Hareket faziletli, mensupları da ahlak kahramanıdır.

Bundan dolayı hırsızla kavgamız, hainle mücadelemiz, rüşvetçiyle husumetimiz en ufak bir yavaşlama ve savsaklama göstermeden şevkle sürecektir.

Ta ki, dünyevi adaletten kurtulma hesabı yapanların, takipsizlik kararı olmayan ilahî adaletteki perişanlıklarını göresiye kadar kutlu ve dualı duruşumuzda bozulma ve gerileme olmayacaktır.

Dünya âlem birleşse, yedi cihan seferber olup üzerimize gelse; biz hakkı olmayanı alana hırsız deriz, hakkı çiğneyene zalim deriz, haksızlık yapanlara zorba deriz, Hakk'ı inkâr edenlere de iblis demekten çekinmeyiz.

Başbakan Davutoğlu, Adalet Bakanlığı'nda aldığı brifing esnasında; "Adaletin hedef edinilmediği ya da adaletin ikame edilmediği düzenlerin sürdürülebilir olması mümkün değil." açıklamasında bulunmuştu.

Bizzat kendisi, geçen hafta katıldığı bir televizyon programında; "Yargı bağımsızlığı ve adalet mefhumunun yerleşmediği bir ülkede kimse kendinden ve geleceğinden emin olamaz." diyerek doğru bir noktaya vurgu yapmıştı.

Devamla, "Bir savcı, bir de şuraya sorayım demişse o anda adalete ihanet etmiştir. O sorduğu kişi, melek dahi olsa ihanet etmiş demektir ve yetkisini kaybetmiş demektir." sözleriyle altı çizilmesi gereken ve bizim de iştirak ettiğimiz bir durum tespiti yapmıştı.

17-25 Aralık üzerindeki tahrifattan sonra sözü Sayın Davutoğlu'na bırakıyor ve iradesinin en kadar arkasında durup durmayacağını merak ettiğimizi özellikle ifade etmek istiyorum.

Evet Sayın Davutoğlu, şahsınıza yönelik, cevabı çok kolay ve iki seçenekli son sorum şu olacaktır: 17-25 Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturmasının kapatılması ihanet midir, değil midir?

Muhterem Milletvekilleri,

Karmakarışık bir dönemin içinden geçtiğimiz, millî mukavemetimizin ağır hasar ve yara aldığı hepinizin malumudur.

AKP hükûmeti, Türkiye'yi süreç çukuruna, PKK ve İmralı canisiyle pazarlık girdabına hiç sıkılmadan hiç gocunmadan hiç mi hiç rahatsızlık duymadan savurmuştur.

AKP-PKK ağız ağıza vermiş; yanlarına bölücülüğün HDP mangasını, akıl çivisi çıkmış 63 boş adam ve gafili alarak Türkiye'yi ameliyat masasına yatırmışlardır.

Teessüfle takip ediyoruz ki ülkemizin sırtında kambur üstüne kambur oluşmuştur.

Aksilikler neredeyse birbirini kovalar hâle gelmiştir.

AKP hükûmeti PKK'ya deyim yerindeyse açık bono vermiş; bu sayede bölücülük ve bölücü terör avantajlı konuma geçmiştir.

Artık pazarlıkların esasına ilişkin konu başlıklarından başka gizli saklı hiçbir şey kalmamıştır.

İnkârla vakit kaybetmeye, yeni şerefsizlik polemikleriyle rezil rüsva olmaya da gerek yoktur.

Yani Cumhurbaşkanı Erdoğan için bu bahis aleyhine olacak biçimde çoktan kapanmış, 2010 tarihinde alınan, ancak çarçabuk harcanarak biten şeref kredisinin son taksiti de uzun süre önce ödenmiştir.

AKP ile PKK kader ortaklığı yapmış, Türkiye'ye ömür biçmek maksadıyla bazen çözüm bazen barış morfiniyle algıları uyuşturmak, bilinçleri uyutmak için kolları sıvamışlardır.

Türk milletinin varlığı, dokunulmaz ve üzerinde tartışma yapılamayacak millî ve tarihî çıkarları tehdit altındadır.

İbretle izliyoruz, bölücülük dallanıp budaklanmıştır.

İhanet ve melanet AKP'yi boyunduruk altına almıştır.

Bir eli kan bir eli katran olan Türkiye karşıtı küresel cephe birbirine sarılan, birbirine tutunan ve Türk tarihindeki en çirkin ikili olan AKP ile ahretliği PKK'yı aynı anda kullanmaktadır.

Ülke gündemi 1,5 yıldır milletimize kan kusturan, fitneye sığınak olan, bölücülüğe korunak yapan ve teröre geniş imkânlar sunan çözüm süreciyle perdelenmektedir.

Şu anda hükûmet'in tek ve en önemli meşgalesi süreç rezaletidir.

2013 yılının Ocak ayından bu yana her fırsatta süreç felakettir, süreç ihanettir, çözüm çözülmedir, çözüm çürümedir, dedik.

Özellikle sürecin mihenk taşı olarak gördüğümüz kıdemli siyasi ve bölücü aktörlerin milletimizi aldatmalarına, devamlı pembe tablolar çizmelerine tepki gösterdik.

Recep Tayyip Erdoğan ve çevresi özetle;

• Terör bitiyor dediler; bırakınız bitmesini bilakis arttı, etkinlik alanını genişletti.

• 21 Mart 2013'de İmralı canisinin mektubunu okuttular, kalabalıklara alkışlattılar, 16 Kasım 2013'de Barzani'nin başından konfetileri temizlediler, hainliği baş tacı yaptılar; fakat hiçbir şey elde edemediler, dahası millî onurlarından oldular.

• PKK silah bırakıyor, eller tetikten çekiliyor, silahlar susuyor, fikirler konuşuyor dediler; tam tersine PKK iyice silahlandı, silahlar ateş aldı, geçmişi aratmayacak şekilde şiddet ve vahşet hakim oldu.

• Huzurun geldiğini söylediler, barış gülleri açtı dediler, korkusuzca dağlarda çiçek toplamaktan, nehirlerde serinlemekten bahsettiler; fakat gelen huzur değil hüsrandı, çiçeklenen gül değil nifak tohumlarıydı.

• Dağdan inişler olacak, silahlar gömülecek dediler; ne gezer, hepiniz gördünüz, PKK militan takviyesiyle gücüne güç kattı, cüretine cüret kazandırdı.

Doğu ve güneydoğudan çocuklar bölük bölük dağa kaldırıldı, şehirlerden dağlara militan sevkiyatı yapıldı, bunların hepsi baştan ayağa silahlandırıldı, kin ve nefret kampına alındı.

• Analar ağlamayacak, kan akmayacak, şehit haberi gelmeyecek, çatışmasızlık iklimi olacak dediler, ne var ki yalan mumunun yatsıya kadar yanacağını bir kez daha unuttular.

• Yine dediler ki teröristler sınır dışına çıkıyor, sınır ötesine gidiyor; ancak, giden olmadığı gibi, kafileler hâlinde girişler, yurdumuzun değişik noktalarına çok yoğun mevzilenmeler yaşandı.

Nitekim Başbakan Davutoğlu, bu sarih gerçeği sözde akillerle geçtiğimiz Pazar günü yaptığı toplantıda kısmen doğrulamış ve şöyle konuşmuştur.

“Haziran raporunu sunduğunuzda bile, çok az unsurun sembolik olarak çekildiğini biz biliyorduk ama hiçbir zaman topluma deklare etmedik ki çözüm süreci zaafa uğramasın”

Yani PKK sınır dışına çıktı çıkıyor, gitti gidiyor derken, ne çıkanın ne de gidenin olmadığını hükûmet uzun bir süre gizlemiş, milletimizi oyalamıştır.

Biz o zamanlar milleti kandırmayın, millete yalan söylemeyin; PKK'lılar bir yere gitmez, çekilme falan da olmaz derken; Erdoğan ağız dolusu hakaretlerle bize sataşmış ve saldırmıştı.

İşte bugün meselenin içyüzü bizzat Davutoğlu tarafından açıklanmış, üzerindeki sis perdesi aralanmıştır.

Aynı amaç ve emelde buluşan, hepsinden mühimi ihanet yolculuğunun iki ana şeridi olan AKP-PKK şanslarını ilk olarak 2009 yılında denemişlerdir.

Polis Akademisi zemininde; 1 Ağustos 2009 tarihinde aktif olarak yürürlüğe konulan, önü açılan, fitili ateşlenen yıkım projesi kapsamında; PKK'lı teröristler Habur'da davullu zurnalı karşılama törenleriyle alkışlanmış, omuzlara alınmıştır.

Bu rezalet bu ayıp bu kara leke millet vicdanını sızlatmış, hepimizin yüreğini kasıp kavurmuştur.

AKP-PKK Habur'da kol kola girmiş, birbirlerini Türk ve Türkiye düşmanlığıyla kucaklamış, özlem gidermişlerdir.

Hiç unutmayalım ve unutturmayalım;

Vatan Habur'da darbe almıştır.

Bayrak Habur'da mahzunlaşmıştır.

Hukuk Habur'da kirletilmiş, PKK'nın dümen suyuna bırakılmıştır.

AKP-PKK denen fesat kumkuması ikinci şansını Oslo'da denemiştir.

Koskoca Türk devleti terörle masaya oturmuş; bu alçaklık AKP'nin eseri olarak tarihin sayfalarına kara harflerle yazılmıştır.

Oslo'da PKK'lı canilerin karşısında iki büklüm olan ezik AKP görevlileri, masalara yüz sürerek terör karşısında boyun bükmüş, her zillete ön iliklemişlerdir.

Malum, PKK kan alacak damarı iyi seçmiş, kanca taktığı balık hafızalıları "Görüşüyoruz, konuşuyoruz, çözüyoruz." yemiyle kapana düşürmüştür.

AKP, PKK'yla ve bölücülüğün kurşun askeri HDP'yle poz vermiş, öz çekim yapmış; vatanımızın ve insanımızın bir bölümünü gözden çıkardığını süreç mihmandarlığıyla tebliğ etmiştir.

AKP-PKK yıkım ekibinin üçüncü ihanet girişimi bildiğiniz gibi sözde çözüm süreci olmuştur.

AKP'ye göre şehit katilleriyle, annelerin bağrını yakan, babaların ciğerini kavuran namertlerle görüşmek demokratikleşmedir.

AKP'ye göre Türkiye'yi bölmek isteyen terör çetesiyle pazarlık çözüm ve barıştır.

Ancak çözümle neyin amaçlandığı, nereye varılmak istendiği bir türlü doyurucu şekilde açıklanmamıştır.

Çözüm paralelinde, Başbakan ve bölücü ortakları, 63 akılsızı araya araya bulmuş, hepsini söz ve vaatlerle 4 Nisan'dan 26 Haziran 2013'e kadar PKK'nın emrinde çalıştırmıştır.

Söylenenlere bakarsak bu 63 sözde akil, 12 bin km yol kat etmiş, 60 bin vatandaşımızla yüz yüze görüşmüş, arkasından da İmralı ve Kandil icazetli raporlarını tanzim etmişlerdir.

Hükûmet ne zaman paratoner arasa ne zaman mayınların üstüne gönderecek birilerine ihtiyaç duysa ne zaman söylemek isteyip de yutkunduğu konular olsa 63 sözde akil hemen tedavüle sürülmekte hemen işbaşı yapmaktadır.

Bir kısım eksik ve gedikle tekrar Dolmabahçe'de toplanan bu 63'lükler hevesle yeni işverenlerine kulak vermişlerdir.

Bunlar arasında her zaman ki gibi; sinema artistleri, akademisyenler, gazeteciler, yazarlar, oyuncular, şarkıcılar, sivil toplum kuruluşu temsilcileri canla başla yer almışlardır.

Acaba diyorum; bölücülüğün mütevelli heyeti olan bu lafın gelişi akiller, rüşvet ve yolsuzluk olayları patlak verdiğinde parlak akılları neredeydi?

Kobani bahanesiyle Türkiye'nin her tarafı yakılırken, bölücü müfrezeler sokaklarda şiddet bariyeri kurup iç barış ve huzur iklimine suikast düzenlerken; bunlar hangi villada, hangi lüks otelde hangi Boğaz manzaralı masada atıp tutuyorlardı?

İmralı canisine özel bir muhabbet besleyen, PKK için ellerini taşın altına koyan bu akiller; hayatlarında bir kez olsun şehitler için gözyaşı dökmüş bir kez olsun bayrak dalgalanınca göğüsleri kabarmış mıdır?

Sayıları gittikçe azalan bu tip adamlar akıllıdır da 77 milyon mu ahmak ve akılsızdır?

Allah için söyleyiniz, milletimiz ne yapsın; hain bir değil ki bağlasın, felaket bir değil ki ağlasın.

Bunlara tavsiyem; eğer çok akılları varsa kendilerine saklamalarıdır.

Daha kazançlı kapı bulmaları için farklı çareler ve aşınmayı bekleyen eşikler vardır.

Değerli Arkadaşlarım;

Çözüm süreci PKK'yla yürütülen müzakereleri hareketlendirmiş, karşılıklı geliş gidişler hızlandırmıştır.

AKP-İmralı, AKP-Kandil; HDP-Kandil, Kandil-İmralı, HDP-İmralı arasındaki süreç trafiği vızır vızır işlemekte, geceli gündüzlü ihanet mesajları taşınmaktadır.

AKP, PKK'nın gözüne girmek, müzakereden mütarekeye geçmek, bölücü talep ve dayatmaları yol haritası ve bir takvim eşliğinde karşılamak için heyecanlıdır.

TBMM'de 10 Temmuz 2014 tarihinde kabul edilen; "Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesine" dair 6 maddelik Kanun PKK'ya özel çıkarılmıştır.

Eski yıkımdan sorumlu bakan, sözde çözüm sürecinin çerçeve yasasını sürecin anayasası olarak göstermiştir.

Bu doğrultuda, teröristlerle görüşmek yasal bir kılıfa büründürülmekle birlikte, PKK'lı militanların eve dönüşleri ile sosyal yaşama katılım ve uyumlarının temini konusunda hükûmetçe gerekli tedbirlerin alınacağı kararlaştırılmıştır.

Söz konusu Kanun'da, "gerekli görülmesi hâlinde, yurt içindeki ve yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla temas, diyalog, görüşme ve benzeri çalışmaların" yapılacağından bahsedilerek PKK'ya meşruluk atfedilmiştir.

Dahası, terör örgütüyle görüşen, temas kuran, pazarlık yapan, mesaj alıp götürenlerin hukuki, idari ve cezai bir sorumluluğu da olmayacaktır.

İhanet müzakereleri kılıfına uydurulmuş, emniyete alınmıştır.

İmralı canisinin geçtiğimiz yılın Aralık ayının ilk haftasında; çözüm için "Üç ayak önemlidir." demesi, bunun başında "yasal zemin" ihtiyacından bahsetmesi cevap bulmuştur.

Teröristbaşı, ikinci ayak olarak tarafların ve statülerinin bu yasal çerçeve içerisinde tanımlanmasını, üçüncü olarak da bir izleme kurulunun sürece dâhil edilmesini istemiştir.

Bunlardan ikincisi de gerçekleşmiş, üçüncüsü de beyin yıkama kadrosu ve psikolojik harekât üssü olan sözde akillerin, hükûmet suflörlüğüyle belirledikleri 10 maddelik ağır kusurlu tekliflerinin arasında bulunmuştur.

Terörist Öcalan'ın icazetiyle çıkarılan "Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesine Dair Kanun" kapsamında yürütülecek çalışmalara ilişkin esaslar, 30 Eylül 2014 tarihinde Bakanlar Kurulunda kabul edilmiştir.

Tuhaftır ki Başbakan Davutoğlu, sürece millî, yerli ve özgün demekte, bu toprakların en önemli tarihî ve stratejik projesi olarak tanımlamaktadır.

Davutoğlu'na göre, süreç başarılı olursa sosyokültürel ve sosyo politik sorunlarla, etrafımızdaki jeopolitik çatışmalar engellenecektir.

Bir Başbakan Yardımcısı da çözüm sürecinin Türkiye'ye özgü olduğunu Davutoğlu'nu yalanlarcasına söylemiştir.

Başbakan konuşunca aklının dibini dökmekte; neredeyse Kaf-dağı'ndan kar bağışlamakta, elekle baraj gölü doldurmaktadır.

Sayın Davutoğlu, açık söyle; süreç ihanetinin neresi millîdir?

PKK'yla pazarlık yaparak Türkiye'yi nasıl memnun edecek, prangaları nasıl sökeceksiniz?

Bu menem bir çelişkidir ki çözüm süreci kamu düzenin alternatifi değildir diyorsunuz; ama kamu düzenini yıkma, devlet otoritesini berhava etmek isteyenlerle yediğiniz içtiğiniz ayrı gitmiyor.

Sayın Davutoğlu, Kobani rumuzlu olayları çıkaranlarla şu an masadanız, biliyor musun?

Geçen hafta Hakkâri'deki Dağlıca Karakolu'na saldıranlarla aranızdan su sızmıyor, biliyor musun?

Bingöl'de iki kahraman polisimizi şehit eden, 16 yaşındaki Yasin'in başını ezen, kısa sürede 40'a yakın kişiyi katleden hainlerle çözüm konuşuyor, barış diye inliyorsunuz; biliyor musun?

Çukurca'daki terör saldırısında ayağını kaybeden bir gazimizin banka kredisiyle aldığı protez bacağı için haciz gönderecek kadar alçalmayı iyi biliyorsunuz.

Gel gelelim PKK'yla Kobani şiddeti esnasında bile pazarlık yapmanın, yandaşlarını sokağa ve isyana çağıran HDP'yle görüşmenin nasıl bir hıyanet olduğunu ya bilmiyor ya da yattı balık yan gider diyorsunuz.

Başbakan Davutoğlu, Amasya'da, ''Çözüm sürecinden bizim anladığımız, Ferhat ile Şirin'in muhabbetini bütün Türkiye'ye egemen kılmaktır." açıklanmasında bulunmuştur.

Sayın Davutoğlu, çözüm sürecini sana yanlış anlatmışlar veya sen yanlış anlamışsın.

Çözüm süreci Ferhat'ın Şirin'i katletme, Kerem'in Aslı'yı yok etme, Mecnun'un Leyla'dan nefret etme sürecidir.

Değerli Milletvekilleri,

PKK kanlı bir terör örgütüdür ve 30 yıldır Türkiye'nin başına musallat olmuş, küresel ve bölgesel kullanıma açık kiralık bir tetikçidir.

Bu örgüt, hiçbir şart altında Kürt kökenli kardeşlerimin temsilcisi de olamayacaktır.

Devlet terör örgütüyle görüşemez. Son terör örgütü militanı silah bırakasıya kadar mücadeleden vazgeçemez, vazgeçmemelidir.

Mesele bir terör sorunudur. Bu sorunun ise iç ve dış boyutları olduğu kadar, yerli ve yabancı aktörleri vardır.

İmralı canisi de ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm bir teröristtir.

Kameraları çok seven malum Başbakan Yardımcısı Öcalan'ın cezaevi şartlarının iyileştirilebileceğini söylemektedir. Kaldı ki İçişleri Bakanı da benzer görüştedir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ise, Afganistan dönüşü uçakta, "Şartlarının iyileştirilmesi için yapılması gereken her şeyi devlet yaptı. Daha ilerisi olamaz. Villa tahsis edecek hâlimiz yok." açıklamasında bulunmuştur.

Hatta bu sayede aziz milletimiz teröristbaşının 2 odalı, televizyonlu ve bahçeli bir yere alındığını da öğrenmiştir.

Kandil'den yeni gelen ve bugün İmralı yollarına düşen siyasi bölücüler caniye sekretarya verilsin diye ısrarla bastırmaktadır.

Türkiye'de müebbet hapis cezasına çarptırılmış hangi mahkûm iki odalı, televizyonlu ve bahçeli bir yerde kalmaktadır?

Bu imtiyaz, bu ayrıcalık nasıl izah edilecektir?

Cezaevi şartlarını dikkate aldığımızda, bu durumun villadan ne farkı olacaktır?

Hükûmet Türk milletini ne yüzle ne hakla aldatmaktadır?

Oldu olacak, İmralı canisine bir bahçıvan bir aşçı bir odacı tahsis edin de her şey tamam olsun.

Canibaşı, AKP yardımıyla; İmralı'yı örgütünün karargâhı haline dönüştürmüştür.

Hukuk yoksa devlet olmayacaktır. Egemenliği tartışılan bir millet de soluksuz kalacaktır.

Devlet elinde silah tutan bir teröristle masaya oturduğu zaman, hükmi şahsiyetini ve meşruiyetini tartışmaya açacaktır.

PYD'ye terör örgütü diyen, PKK'ya terör örgütü diyen Cumhurbaşkanı Erdoğan; kan döken, can alan teröristlerle görüşen kendisinin ve AKP'nin terörün yedeğine düştüğünü ne zaman anlayacaktır?

İmralı canisi terörist değil midir? Hükûmet'in ne işi vardır adanın izbe odalarında?

Terörle mücadele zaaf ve ihmal kaldırmayacak kadar hassas bir alandır.

Meclis gündemindeki yeni yasa teklifi özgürlük güvenlik dengesini elbette gözetmelidir.

Ancak her şeyden önce Türkiye'nin güvenliği, bireysel hak ve kazanımlara halel getirmeden sağlanmalıdır.

Güvenlik yoksak özgürlük rafa kalkacak, güvenlik zayıflayınca özgürlük sekteye uğrayacaktır.

Kan akıtanlara özgürlük var diyerek sessiz kalınamaz, vatandaşlarımızın günlük hayatını zehir eden barbarlar ağırdan alınamaz.

Bu itibarla makul şüpheli veya değil; kim suça niyetli ise suça azmetmişse ve bunu da eyleme dökmüşse gereken yaptırımlar anında uygulanmalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Ayn el-Arap, diğer ismiyle Kobani'de IŞİD ve PYD terör örgütleri arasındaki çatışmalar sürmektedir.

ABD, PYD terörünü arkalamak amacıyla, havadan silah, cephane ve tıbbi yardım yaptığını duyurmuştur.

Bu esnada bildik sebeplerden dolayı bir asrı aşan süredir Orta doğu'da her taşın altından çıkan Birleşik Krallık, peşmerge güçlerine silah eğitimi vermektedir.

Dışişleri Bakanı, "Kobani'nin düşmesini hiçbir zaman arzu etmeyiz." sözleriyle peşmerge unsurlarının Kobani'ye geçmesine yardım ettiklerini açıklamıştır.

Sorarım sizlere; Erdoğan'ın terör örgütü olarak yaftaladığı PYD'ye yardım etmek, yataklık yapmak millete ve vatana karşı işlenmiş suç değil midir?

Türkiye, kendi topraklarından, peşmergenin geçmesine nasıl müsamaha gösterecektir?

1991'de, Körfez Harekâtı'nın ülkemizin terörle mücadele siyasetine verdiği en ciddi zararlardan birisi, PKK'nın kanlı eylemlerini gerçekleştirecek sayısız silah ve mühimmata kısa zamanda ve zahmetsizce sahip olmasıdır.

Irak ordusundan PKK'ya terk edilmiş veya peşmergelerden parayla satın alınmış çok sayıda silahın ve patlayıcı maddenin örgütün eline geçmesi PKK'nın lojistik imkânlarını arttırmış, vatan evlatlarını şehit etmesine yaramıştır.

Bugün bunun bir yenisine daha açıkça şahit olunmaktadır.

Silahlanan peşmerge ve PYD'nin, PKK'yı da çembere dâhil ederek ne yapması planlanmaktadır?

Bize göre amaç ne Kobani ne Suriye ne de Irak halklarının dirliği ve istikrarıdır.

Amaç Kürdistan'dır, amaç petrolü tankerlerle, varillerle, boru hatlarıyla alıp götürmek, Orta doğu haritasını küresel projelere göre tekrar ve kanla çizmektir.

Hatırlarsanız, 1991'de Saddam'ın müdahalesine kapanan Irak'ın kuzeyindeki alan, adına "Hükûmet Dışı Örgütler" denen sözde yardım maksatlı sivil oluşumlara meydan açmıştır.

Sözde insan hakları savunuculuğunu yapan örgütler insani yardım maskesiyle "Kürdistan" emellerini canlı tutmuşlar ve büyük bir senaryonun parçası olmuşlardır.

Bugün Kobani'ye yardım adıyla da yeni bir oyun oynanmaktadır.

AKP, Esad'la uğraşmayı bırakmalı, sınırlarımızın hemen yanındaki gayrimeşru, millî güvenliğimize yönelik yüksek risk ve tehditlere odaklanmalıdır.

Millî devlet için sınırlar namus ve istiklal tapusudur.

Sınırlarımızın aşınması, yalamaya dönmesi, mücavir alanlarda oldubittiyle devletçikler kurulması mahvoluşumuza hizmet edecektir.

Kendi sınırlarımız içinde güvenli bölge kurmak gibi sakat bir öneri getiren hükûmet'in, süreç ihanetinden vazgeçip terör örgütleriyle aynı hizadan çıkması; millî bekamızı, kardeşliğimizi ve toplumsal huzurumuzu koruyacak kalıcı strateji ve politikalar takip etmesi en büyük hedef olmalıdır.

Türkiye'yi yöneten siyasi iktidar Türk milletinin vermediği yetkiyi kullanamayacak, tasvip etmediği ilişki ve kararların tarafı olamayacaktır.

Ve AKP siyaset defterinden silindiği an adalet defterinde kaydı açılacak, inanınız bana bugünleri çok ama çok arayacaktır.

Cenab-ı Allah Türk milletinin yar ve yardımcısı olsun diyorum.

Konuşmama son verirken sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Yüce Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

04 KASIM 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Tarih, nice acılara nice kayıplara nice haksızlıklara şahit olmuştur.

Seneler seneleri kovalayıp asırlar asırları takip etse de bazı olaylar hiç unutulmamıştır.

Mazlumların çığlığı zamanın ruhuna işlemiş, maneviyatımızın derinlerine nüfuz etmiştir.

Mağdurların yürek atışı her dönemde yankı bulmuştur.

Zalimlerce katledilen masumların gök kubbede çınlayan feryadı günümüze kadar ulaşarak hepimizin ortak sızısı ortak hicranı ortak hüznü hâline gelmiştir.

Körpe umutlara kan kusturanlar; hikmet ve hidayetle pişen gönüllere ölüm saçanlar her zaman lanetlenmiştir.

Hakk'a karşı gelenlerin, iktidar hırsı uğruna insanlıktan çıkanların ve nefsinin tutsağı olanların isimleri şerle, şirkle ve şirretle bir anılmıştır.

Tarihin her döneminde dünyevi saltanat uğruna vicdanını zindana çevirenler sadece yıkmış, sadece yok etmiştir.

Geçmişten buna dair sayısız örnek vermek mümkündür.

Özellikle hicri bin 375 yıl önce Kerbela'da yaşanan vahşet, oluk oluk akan Ehlibeyit kanı hâlâ ilk günkü kadar kasvet ve keder vericidir.

Hicri 61. yılın 10 Muharrem günü'nde Kerbela'da İslam'a, Efendi'mize ve tüm inananlara kılıç çekilmiştir.

Dün idrak ettiğimiz Aşure Günü'nde bu hazin ve yürek burkan hadiseyi bir kez daha hatırladık ve yeniden Hz. Hüseyin'in susuz bırakılarak ailesi ve dostlarıyla birlikte şehit edilişinin hüznünü yaşadık.

Efendi'mizin; "Reyhanım" dediği, "cennet gençlerinin efendisi" olarak gösterdiği Hz.Hüseyin'in Kerbela'da önü kesilerek şehit edilmesi tüm Müslümanların hâlâ kanayan yarasıdır.

Yüzyıllardır Kerbela'nın haklı matemi tutulmaktadır.

Kerbela; müminle münafığın, hoşgörüyle taassubun, hakikatle yalanın, iyilikle kötülüğün, Hak ile batılın kesin ve keskin çizgilerle ayrıldığı bir kader noktasıdır.

Hz. Hüseyin; Efendi'mizin gül yüzlü torunu, Ehlibeyit'in mensubu, Ashab-ı Kiram'ın da kutlu isimlerinden birisi olarak hepimizin örnek aldığı bir şahsiyettir.

İhlaslı hayatının yanında, suya hasret bırakılarak şehit edilmesi bizler için çok büyük ders ve öğütler içermektedir.

14 asır önceki Kerbela vahşeti maalesef her gün yaşanmaktadır.

Mezhep gerilimi mezhep karşıtlığı mezhep kutuplaşması pimi çekilmiş bomba gibi neredeyse saat başı patlamaktadır.

Ölen Müslüman, öldüren yine Müslüman'dır.

Kıyan Müslüman, kıyılan yine Müslüman'dır.

İster Sünni ister Şii olsun; mezhepçi bakış ve yaklaşımlar İslamiyet'in iliğini kurutmakta, kanını emmektedir.

İslam dünyasının şu anki durumu tam bir felaketi işaret etmektedir.

IŞİD gibi terör örgütleri böylesi bir zeminden yeşermiştir.

Şii de Müslüman, Sünni de Müslüman'dır.

O hâlde paylaşılamayan nedir?

Camileri ve türbeleri havaya uçurmak, canlı bombalarla cana ve mala kastetmek; Yüce Allah'ın hangi buyruğunda yazılıdır?

Allah diyerek kafa kesmek, besmele çekerek hırsızlığa ve hıyanete ortak olmak nasıl bir aklın ve anlayışın ürünüdür?

Bunları sormak ve sorgulamak en doğal hakkımızdır.

Yüce dinimiz İslam, mazisi çok eskiye giden bir operasyon sağanağı altındadır.

Haçlı saldırılarıyla amaçlarına ulaşamayanlar, şimdilerde değişik senaryo ve oyunlarla Müslümanların varlık ve inanç haklarına saldırmaktadır.

Mezhepçi aymazlık bu kapsamda silah gibi kullanılmaktadır.

Sırf Şii veya Sünni olduğu için insanlar katledilmektedir.

Ön tarafta Müslümanlar birbirini yiyip tüketirken, arka tarafta haritalarla oynanmakta, kaynaklar sömürülmektedir.

Asırlar önce yaşanan olayların kızgınlığıyla alevlenen vekâlet savaşları devamlı körüklenirken, Vasginton'da, Londra'da, Berlin'de, Paris'te Müslümanlar için defin merasimi hazırlığı hızla sürmektedir.

Orta doğu'daki petrol kuyularının etrafında vızır vızır dolaşan emperyalist acımasızlık, iç bölünmeleri kaşıyarak, tahrik ederek ve kışkırtarak amacına ulaşmanın hevesindedir.

Maalesef İslam toplumları da buna alet olmaktadır.

Değerli Arkadaşlarım,

Malum çevrelerin, etnik ve mezhep cepheleşmesinin Türkiye'ye de sıçraması için özel bir çaba harcadığını görüyoruz.

Orta doğu'daki kaos havasının ülkemize bulaşması maksadıyla yoğun çabalar sergilendiğini tüm çıplaklığıyla izliyoruz.

Alevi-Sünni, Türk-Kürt, laik-antilaik, inanan-inanmayan, Doğulu-Batılı gibi suni ayrımlarla Türk milletinin çözülmesi ve parçalanması planlanmaktadır.

Esasen bu yeni bir durum da değildir.

Bilhassa Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimiz istismar edilmekte, hassasiyetleriyle oynanmaktadır.

AKP, yıllardan beridir "Alevi çalıştayları" düzenlemekte, umut tacirliği yapmaktadır.

Ne var ki, hâlen bu alanda bir arpa boyu mesafe alınamamış, oyalama taktikleriyle yıllar israf edilmiştir.

Başbakan Davutoğlu yeni bir çalışmadan bahsetse de, hükûmet'in Alevi İslam inancına sahip kardeşlerimizin beklentilerine cevap bulması ve ihtiyaçlarını karşılaması mümkün görülmemektedir.

Biz öteden beri, millî ve manevi değerlerimizin toplumsal çatışma konusu yapılmaması hususunda özel bir gayret sergiledik.

Türkiye'nin inanç ve mezhep temelinde ayrışma yaşamaması için elimizden gelen mücadele ve sorumluluğu titizlikle gösterdik.

Millî birlik ve bütünlük içinde, muhatap kaldığımız sorunların derinlikli ve makul bir şekilde çözüme kavuşturulması gerektiğini her fırsatta vurguladık.

Bu kapsamda dün ne söylemişsek bugün de aynı çizgide aynı noktadayız.

Etnik ve mezhep kanalından sürdürülen istismar ve itirazların engellenmesi Türkiye'nin toplumsal huzuru için vazgeçilmez bir önemdedir.

Siyaset kurumu bu konuda, günübirlik hesap yapmadan samimiyetle inisiyatif almalıdır.

Sorunlarımızın çözümü için ilk şart dürüstlük, ikincisi adil özveri, üçüncüsü ise tarihî ve kültürel dokumuzun zedelenmemesine dikkat etmektir.

Karşımızdaki her meseleyi "kazanan kaybeden" ikilemine sokmadan, herkesin gönül huzuruyla benimseyebileceği vasıtalarla çözüme kavuşturmakla yükümlüyüz.

Öz güvenle hareket edip, demokrasinin kurallarını çalıştırarak bireysel hak ve özgürlüklerin katalizörlüğüyle kronik problemlerin üstesinden gelebiliriz.

Siyasetin ilgi sahasına giren her konunun konuşulacağı demokratik mekân millî iradenin tecelligahı olan TBMM'dir.

Ortak akıl ve ortak değerler yardımıyla her zorluk giderilecek, her engel aşılacaktır.

Alevi İslam inancını benimseyen kardeşlerimiz aziz milletimizin yeri dolmaz fertleridir.

Yıllardan beri ısrarla seslendirdikleri inanç ve kültür temelli sıkıntıları olduğu hepimizin bildiği gerçekler arasındadır.

Bu sıkıntıları zamana yayarak ötelemek, görmezden ve duymazdan gelmek doğru ve adil bir durum olmayacaktır.

Alevi kardeşlerimizin ağırlaşan sorunlarını millî birlik ruhuyla ele alıp, karşılıklı hoşgörü, iyi niyet ve dayanışma duygusuyla paylaşmak, arkasından da kapsamlı çözümler üretmek artık kaçınılmaz bir görevdir.

Hiç kimse Alevi kardeşlerimizin vatana bağlılığını, Türkiye'ye sevgilerini tartışmaya açamayacaktır.

Hiç kimse Türk kültürüne yaptıkları yeri dolmaz katkıları yok sayamayacaktır.

Alevi kardeşlerimizin istek ve arzularının "doğru yanlış", "meşru gayri meşru" diye tasnif edilmesi de haddini aşan bir saygısızlık olacaktır.

Alevi İslam inancı dairesinde; neyin doğru neyin gerekli neyin zorunlu olduğunu bilecek ve tayin edecekler bellidir.

Bu konuda hariçten gazel okumaya gerek yoktur.

Alevi kardeşlerimiz sadece inançlarının, kültürel miras ve geleneklerinin doğrultusunda yaşamak istemektedir.

Alevi İslam inancı asırlar içinde hep var olarak bugünlere ulaşmıştır.

Bizleri bir millet yapan muhteşem değerler manzumesinin içinde Alevi kardeşlerimiz de vardır ve millî kimliğimizin ayrılmaz bir parçası olarak Türk milleti mevcudiyetinin içinde yer almışlardır.

Alevilik ne inançlarımızdan ayrı görülebilir ne de milletimizden ayrı tutulabilir.

Biz onlarla birlikte bir milletiz ve millet olmamızın mayasında onlar da vardır.

18 Kasım 2008 tarihindeki grup toplantımızda, bu hassas konunun muhatapları ile oluşacak bir temas ve uzlaşma sürecine bırakılmasını önermiştim.

Bu toplantıdaki konuşmamda özetle,

• Sorunun TBMM çatısı altında çözülmesinin gerekliliğini,

• Toplumu kucaklayan bir anlayışla ve millî bütünlük içinde bir çözümünün uygun olacağını,

• Alevi İslam inancını benimsemiş kardeşlerimizin haklı beklentilerinin bulunduğunu,

• Ertelenmesi hâlinde toplumsal birliği sekteye uğratacak bu durumun zorluklarına rağmen görmezden gelinemeyeceğini,

• Bu konuda siyasete, parlamentoya, hükûmete, Alevi inanç önderlerine, Alevi İslam'ın çatı kuruluşlarına, akademik çevrelere büyük görevler düşeceğini açıklamıştım.

Artık ön yargıları kırmalı, kuşku ve güvensizlikleri yenmeliyiz.

Alevi kardeşlerimizin haklı taleplerine kulak tıkamanın vicdanen izahının olmayacağını görmeliyiz.

Bu kardeşlerimizin yıllardır dillendirdikleri, yıllardır umut ettikleri ihtiyaçlarını siyasi çekişmelere, ideolojik anlaşmazlıklara feda etmemeliyiz.

Mesele cami cemevi karşıtlığı olarak değerlendirilmemelidir.

Mesele zıt kutupların buluşması ya da bir tarafın diğerine lütfu, bağışı veya tavizi olarak da ele alınmamalıdır.

Hz. Muhammed hepimizin Peygamberî, Hz. Ali hepimizin iftihar kaynağıdır.

Kerbela hepimizin müşterek teessürü, Hz.Hüseyin hepimizin kahramanı, hepimizin şehididir.

Cem de bizimdir, semah da bizimdir.

Cami de bizim, cemevi de bizimdir.

Saz da bizim, söz de bizimdir.

12 İmam da bizimdir, erenler, evliyalar, arifler, Anadolu'ya Türk-İslam nefesi üfleyen elleri öpülesi büyüklerimiz de bizim şanımız, göz nurumuzdur.

Hz. Yesevi'nin dergâhında diz dize, gönül gönüle oturan bizim ecdadımızdır.

Hacı Bektaş Veli'nin duasıyla irşat olan, yönünü çizen Türk milletidir.

Şeyh Edebalı'dan Geyikli Baba'ya, Lokman-ı Perende'den Pir Sultan Abdal'a, Ahi Evran'dan Sarı Saltuk'a, Arslan Baba'dan Mevlana'ya, Akşemsettin'den Yunus'a kadar bütün kutup yıldızlarımız Anadolu'nun ve Türk yurtlarının bağrına nakış nakış Türk milletini dokumuştur.

Bizim aramızda ayrımcılığa yer yoktur.

Bizim aramızda bölücülüğe yaşama hakkı yoktur.

Bizim aramızda ayrık otları tutunamayacaktır.

Ne Sünni'den geçeriz ne Alevi'yi iteriz.

Ne 36'ya kanarız ne milletten vazgeçeriz.

Ve elbette ne Yavuz'u unutur ne de İsmail'e yüz çeviririz.

Artık Alevi kardeşlerimizin sorunları kökünden bitirilmelidir.

Her konuyu istismar eden AKP hükûmeti, Alevi kardeşlerimizi yüzüstü bırakmamalı, kavrayıcı çözüm için harekete geçmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi bu konuda yapılacak her girişim ve teklife ön yargısız şekilde destek vermeye vardır ve hazırdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi 28 Ekim 2014 günü, Karaman'ın Ermenek ilçesi Güneyyurt beldesi yakınlarında bir maden kazası yaşanmıştır.

Madende çalışan işçi kardeşlerimiz yerin altında öğlen yemeklerini yerken su baskınına uğramışlar, bunun sonucunda 8 madencimiz kurtulurken, 18'i de içeride mahsur kalmıştır.

Ne üzücüdür ki, bu 18 işçimize hâlâ ulaşılamamıştır.

Kurtarma çalışmaları günlerdir sürmektedir.

Ailelerin tedirgin ve kaygılı bekleyişleri devam etmektedir.

Bu maden kazası duyulur duyulmaz partimizi temsilen Konya Milletvekilimiz Sayın Mustafa Kalaycı Başkanlığındaki bir heyet olay mahalline gitmiştir.

Görevlendirdiğimiz heyette konuyla ilgili teknik uzmanlar da yer almıştır.

Arkadaşlarımız geniş çaplı inceleme ve araştırmalarını yapmışlardır.

Su baskını, Karaman-Ermenek ilçesine bağlı Güneyyurt beldesi ile Pamuklu köyü yakınlarındaki sahada bulunan linyit kömürü ocaklarında meydana gelmiştir.

Söz konusu kömür ocağı özel bir şirket tarafından işletilmektedir.

Ermenek Cumhuriyet Başsavcılığı dün yaptığı açıklamada kazanın; eski imalat bölgesine yıllar içerisinde birikmiş olan suların zaman içinde basınç eşik değerlerini aşarak, zayıflayan topuktan çalışma alanlarına ani su baskınıyla gerçekleştiği ileri sürülmüştür.

Yani kaza göz göre göre gelmiştir.

Maden denetimleri sırasında var olan tehlikelerin ya bilerek ya da bilmeden görülmediği açıktır.

Mevzuat gereğince, zorunlu olan ve çevrede olası yer altı suyu olup olmadığını belirlemek için kullanılan 25 metrelik kontrol

sondajının yapılmadığı, hatta bu cihazın madende olmadığı özellikle partimizi temsilen bölgeye giden heyet tarafından belirlenmiştir.

Buna rağmen madende çalışılması tedbirsizlik olduğu kadar ölüme davetiye çıkarmak anlamına da gelmektedir.

Soma'daki 301 işçimizin kaybına yol açan maden felaketinden sonra, yapılan yasal düzenleme maden şirketlerinin işine gelmemiştir.

Torba Kanun'la getirilen yer altında 6 saatten fazla çalışmama kuralına işverenler riayet etmemiştir.

Daha önce, dışarı çıkarak yemek yiyen işçilerimiz, firmaların dayatmasıyla yerin altında, insanlık dışı şartlarda karınlarını doyurmaya zorlanmışlardır.

Su baskının yaşandığı madende asansör olmayışı, giriş çıkışların bir saate yakın zaman alması işçilerimizin kötü şartlarda çalıştıklarını göstermektedir.

Maden ocaklarında ömür tüketen işçilerimizin daha fazla kömür çıkarmaları için mola süreleri kısılmakta ve sendikalaşmanın önüne geçilmektedir.

Şayet 18 işçimiz yemeğini dışarıda yemiş olsaydı Ermenek'teki acı verici olay yaşanmayacaktı.

Şunu özellikle ifade etmeliyim ki, su baskını sonucu yerin yüzlerce metre altında kalan işçilerimiz; ihmalkârlığın, sorumsuzluğun ve maliyetleri azaltma adına insan canını umursamayan bir zihniyetin kurbanıdır.

Kar hırsı, vicdansızlığın örtüsü olamayacaktır.

Daha çok üretim hedefi, işçi sağlığı ve iş güvenliğini yok sayarak, köle düzenini kurumsallaştırarak sağlanamayacaktır.

Zamandan kazanmak amacıyla, maden çalışanlarının toprak altında yemek yemelerini dayatmak tek kelimeyle zalimlik olarak tanımlanacaktır.

18 işçimizin sorumluluğu öncelikle ilgili maden ocağını işleten Has Şekerler Madencilik Şirketinin üstündedir.

Geçtiğimiz günlerde, bu şirket tarafından yapılan açıklamada; ocakta tüm iş güvenlik tedbirlerinin alındığı gerekli denetimlerin yapıldığı iddia edilerek kaza doğal afet olarak lanse edilmiştir.

Bu pişkinliğin bu utanmazlığın bu edepsizliğin hesabı mutlaka sorulmalıdır.

Türkiye'de insan canı ne yazık ki çok ucuzdur.

Dünyada en çok maden kazası Türkiye'de yaşanmaktadır.

Teknik ve fiziki alt yapı eksiklikleri, denetimdeki açıklar, siyaset ve ticaret arasındaki menfaat bağları insan canını riske atmaktadır.

Maden ruhsatlarının 2012 yılından beridir Başbakanlığın uhdesinde dağıtılması, bu sayede yandaşların korunup kollanması, kapatılması lazım gelen madenlerin siyasi baskılarla açılması âdeta felaketlere davetiye çıkarmaktadır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı'nın, bu tip ocakların kapatılması gerektiğini söylemesi, ancak çok sayıda kişinin bunu engellemek için devreye girdiğini dile getirmesi aczin ve AKP markalı usulsüzlüğün çok veciz bir beyanıdır.

Bu bakan, Ermenek'teki madeni almak için kimlerin tavassutta bulunduğunu, kimlerin sıraya girdiğini, göz göre göre kimlerin işçileri ölüme sürüklediğini açıklamak durumundadır.

Yoksa bu bakan, millî vicdanda; işçi ölümlerine azmettiren, görev süresince binlerce kayba imza atan bir şahıs olarak hafızalara kazınacaktır.

Şu anda kapanması gerekli olup da faal hâlde bulunan kaç maden ocağı vardır?

İlgili bakan derhal bunu açıklamalıdır.

Başbakan Davutoğlu'nun maden denetimlerine göndermek yaparak; "Bir denetim elemanının denetime gittiği yerde işverenin çayını içmesi bile haramdır." sözleri de hiçbir anlam taşımayacaktır.

Hatırlarsanız, Davutoğlu, yani AKP'nin görünürdeki Genel Başkanı, imar rantının da haram olduğunu söylemişti.

Doğrusunu isterseniz, bu söze hayret etmemek elimizde değildir.

Davutoğlu ya hayal aleminde yaşamakta ya da milletimizin aklıyla ve havsalasıyla alay etmektedir.

Rant demek AKP demektir. Haram demek AKP'nin kartvizit-indeki en göze çarpan unvan demektir.

Eğer Başbakan, kupon arazi koleksiyonu yapan imar vurguncularının, rant kapılarında el ovuşturan gemicilerin ve haram sultası kurmuş hırsızların kimler olduğunu bilmiyorsa, tavsiyem, kapatmaya çalıştığı 17-25 Aralık'ın soygun sayfalarına bakmasıdır.

Davutoğlu, 21.yüzyılın Davut el- Kayseri'si olduğunu gerçekten iddia ediyor, buna da inanıyorsa haram elebaşlarından yakasını kurtarması ve omurgalı davranması kendisi adına ahlaken tutarlılık olacaktır.

Aksi takdirde gelecek seçimde boyunun ölçüsünü sandıkta alacaktır.

Ne kadar kahretsek azdır ki haram kadroları, mezara dönen madenlere fakir fukarayı ölüm pahasına doldurarak haksız kazancın peşindedir.

Denetim elemanlarına "helal haram" hatırlatması yapan Başbakan; ölüm çukuruna dönmüş madenleri açtırmak için kuyruğa girmiş ve sözünü geçirmiş menfaat çetelerini ne zaman görecektir?

Madenlerde denetim yapan müfettişleri kafasına takan Başbakan, asıl suçluları, asıl gözü dönmüş ilkesizleri ne zaman fark edecektir?

Sayın Davutoğlu, çay içmek haramdır da kapanması gereken madenleri açtırmak için araya hatırlı isimleri sokmak, ihalelerden komisyon almak, devlet hazinesini boşaltmak helal midir?

Kömür ocağında mahsur kalan 18 işçimizden birisi olan Tezcan Gökçe'nin, yılların yorgunluğu yüzüne vurmuş 75 yaşındaki annesi Ayşe Gökçe; "Oğlum yüzme bilmezdi, suyun içinde ne yaptı?" sorusuna hükûmet ne cevap verecek, kazayı afete bağlayan şirket ne diyecektir?

Sayın Davutoğlu dikkatini çekerim ki bu su, meşhur havuzunuzda biriken yağma hasılatı değildir.

Bu su; sizlerin ihmalkârlığıyla emeğe, alın terine, bir dilim ekmeğe bir parça umuda çöreklenmiş, üstelik gelinleri, anaları, babaları ağlatmış, evlatları da derinden yaralamış kâbustur.

Güneş yüzü görmeden nasibini toprakta arayan, kömürden ekmek çıkaran, helal kazancı için kazma kürek sallayan vatan evlatlarının perişanlığı hepimizi kaygılandırmaktadır.

Taşeronlaşma can yakmaktadır.

Bu çerçevede çalışan işçilerin sayısı 750 bine yaklaşmıştır.

İş güvenliğindeki derin açmazlar cinayet gibi kazalara neden olmaktadır.

Geçtiğimiz hafta Ermenek için üzülürken Bartın ve Zonguldak'tan yine maden kazaları bağlamında üç acı kayıp haberi gelmiştir.

Artık madenlere neşter vurulmalı, seriye bağlanan katliam gibi iş kazalarının önüne geçilmelidir.

Madenlerdeki ölümlerde, kimin payı, kimin dahli ve kimin parmağı varsa silsile yoluyla en ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

Madenlerde radikal ve seferberlik boyutunda önlemler almak için vakit daralmaktadır.

Ankara'da yasa yapıp Ermenek'teki kazanın kaynağına kafa yormak inandırıcı değildir.

Her şey meydandadır.

Kötü yönetim kötü denetim kötü işletme kötü adamlar, kötürüm şartlar, köhne uygulamalar, vahşi kapitalizm çarkı insanımızı öğütmek, geleceğimizden çalmaktadır.

İnsanca düzenlenmiş çalışma şartları, insana yaraşır iş güvenliği hemen temin edilmeli, her kesime her iş koluna her sektöre yaygınlaştırılmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi işçilerimizin lehine olacak tüm adımların yanındadır.

Ve Ermenek'te 18 işçimizin her şeye rağmen sağ salim şekilde kurtarılmaları Allah'tan niyazımızdır.

Umut varsa hayat vardır.

Umut varsa gelecek vardır.

MHP varsa umutlar sönmeyecek, hayaller bitmeyecektir.

Bacası tütmeyen hanelerin umudu biziz. Ocağı yanmayan mutfakların umudu biziz. Üzerinde ekmeği olmayan sofraların umudu biziz.

Sırtında kabanı olmayan her babanın, ayağında giyecek ayakkabısı bulunmayan her annenin, soğuk kış günlerinde tir tir titreyerek yürüyen her dedenin, solgun elleriyle kalem tutmak için çırpınan, aç yatıp aç kalkan her körpe yavrunun umudu biziz, çaresi Milliyetçi Harekettir.

Ayaz gecelerde umuda sarılıp yatan biçarelere uzanacak el biziz, onlara deva olacak vicdan ateşi içimizdedir.

Dayıbaşı isimli çirkef ve çirkin sisteme mahkûm edilerek, karın tokluğuna çalıştırılan kardeşlerimizin sözcüsü biz olacağız.

23 kişilik midibüse 46 kişinin binmesine yol açan çarpıklığı biz düzelteceğiz.

Yerin altında evladına ekmek götürmek için kayayı sabrıyla delen madencinin sözcüsü biz olacağız. Tarlasında başını öne eğip "Yine çıkmadı, yine olmadı" diyen çiftçimizi biz teskin edeceğiz.

Esnafımız "Kim var?" dediğinde, sağa sola bakmadan "Biz varız." diyeceğiz.

Memurumuz "Çilem ne zaman" bitecek diye sorduğunda hiç tereddütsüz biz ileri atılacağız ve ümit olacağız.

İşsizimizin, yoksulumuzun, yetimlerimizin, muhtaç ve düşkünlerimizin, emekli ve yaşlılarımızın, hep birlikte 77 milyonun davasını şeref bileceğiz, Allah'ın izniyle Türkiye'yi uçurumun kenarından çekip çıkaracağız.

Çünkü biz Türklük âşığı, millet sevdalısı, vatan ve kardeşlik tutkunu, huzur ve güvenlik adresi Milliyetçi Hareket Partisi'yiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

3 Kasım 2002 seçimlerinin üzerinden dün itibarıyla tam 12 uzun yıl geçmiştir.

AKP bu 12 sorunlu yılın tamamında iktidarda bulunmuştur.

Bu süre zarfında 58, 59, 60, 61. Cumhuriyet hükûmetleri görev yapmıştır.

Erdoğan sonrası kurulan bağımlı 62. hükûmet ise halen işbaşındadır.

Biliyor ve inanıyorum ki önümüzdeki yıl dirilen, ayağa kalkan, küllerinden yeniden doğan Türkiye'nin müjdesi 63. hükûmet olacaktır.

Türk milleti, hurdaya dönen AKP'yi görevden alacak, millî ahlakın millî vakarın, gelişmenin, kazanmanın, büyümenin, zenginleşmenin adı olan Milliyetçi Harekete iktidar ehliyetini verecektir.

AKP'nin gitmesine az kalmıştır.

Aldatmanın sonuna gelinmiş, yenilginin bitmesine sayılı günler kalmıştır.

Teslimiyetin sonu görünmüş, yıkımın akıbeti belli olmuştur.

AKP artık olmayacak, millet bu karabasandan kurtulacaktır.

12 yılı deviren bozgun dönemi demokrasi destanıyla kapanacaktır.

Millî ve ahlaki hiçbir ölçüsü olmayan, manevi mevta olan AKP kadroları Türkiye'nin üzerine saldırmıştır.

AKP iktidarlarında;

• "Büyük düşünmekten" bahsedilmiş, büyük büyük götürülmüştür.

• "İşimiz hizmet, gücümüz millet" denilmiş; gerçek işin talan, gerçek gücün yalan olduğu görülmüştür.

• "Büyük güç, büyük millet, hedef 2023" yutturmacasıyla; 'büyük zaaf, 36 etnik parça, hedef dağılma' amacı gizlenmiştir.

• "Hayaldi gerçek oldu." uydurmasıyla, rezalet galeri açmış, skandal gün yüzüne çıkmış, ihanet gövde gösterisi yapmıştır.

Sevindirici bir gelişmedir ki, AKP'ye oy veren muhterem vatandaşlarım vahametin farkına varmaya başlamıştır.

Hükûmet'in tek sermayesinin istismar olduğunu, tek ayak üzerinde kırk yalan söylediğini anlamışlardır.

Hükûmet özellikle, Türkiye'nin bekasını ateşe atmıştır.

Millî kimliğe suikast düzenlemiş millî birliği sabote etmiştir.

PKK, AKP'yle birlikte parsayı toplamış, voleyi vurmuş, altın yıllarını yaşamıştır.

2002'de sıfırlayan terör AKP'yle canlanmıştır.

İmralı Adası'ndaki canibaşı pazarlıklarla belini doğrultmuş, tavizlerle bilenmiştir.

Şu an hükûmet sözcüsü olan Başbakan Yardımcısı 2010 yılında Turgutlu'da yaptığı bir konuşmada: "Biz teröristle, örgütle pazarlık yapacak kadar namussuz, şerefsizlerden değiliz." diyerek çok kati ve kendinden emin bir tavırla konuşmuştu.

Yine o tarihlerde, dönemin Başbakanı Sayın Erdoğan partimize yönelik şöyle demişti:

"Bizim masaya oturduğumuzu söylüyorsanız bu iddianızı ispatla siz mükellefsiniz. Bunlarla bir araya oturduğumuzu söyleme şerefsizliğini yapanlar, bu alçakça iftirada bulunanlar bunun hesabını er ya da geç verecektir".

Sanıyorum, şeref ve namusu ipe serilmiş un gibi olanlar bundan böyle iki düşünüp bir konuşacaklar, ağızlarının perhizini bozmaya yanaşmayacaklardır.

AKP, PKK için âdeta kanlı çekilişten çıkmış ödül gibidir.

İmralı ve Kandil arasında tam bir pazarlık hattı kurulmuş, Türkiye'nin akıbeti buraya zincirlenmiştir.

Başbakan'ın, kalemini millet aleyhine kullanan ve Mahçupyanlığıyla tanınan bir danışmanı, katıldığı bir televizyon programında; PKK'nın süreç boyunca çok şey kazandığını açıklamıştır.

Bu bizim için yeni bir şey değildir.

Bu danışman dikişi patlayan yama gibi açıldıkça açılmış, kamu düzeninin bölgede şu anda devlette değil PKK'da olduğunu keyif içinde, bir telaş ve kaygı hâli göstermeden duyurmuştur.

İşte gerçek Türkiye tablosu budur ve çözülme sürecinin hangi badirelere yol açtığı ortaya çıkmıştır.

Daha sonra panikle inkâr edilse de bu itiraf yarışına İçişleri Bakanı da katılmış ve "Alan hâkimiyetini kaybettiğimiz zamanlar oldu. Kırsalda terör baskısı arttı, şehirlere inmeye başladı." demiştir.

AKP cenahından ne söylenirse söylensin, bizim tespit ve müşahedelerimiz ihanet sürecinin Türkiye'yi çöküşe götürdüğüdür.

PKK mahkemeler kurmakta, yol kesmekte, haraç toplamakta, özerklik ilan etmekte, kanlı eylemlerini sıklaştırmaktadır.

Doğu ve güneydoğu kamu gücünden arındırılmaktadır.

Devlet otoritesi sıfırlanmaktadır.

PKK meseleyi uluslararası platforma taşımak için son kozlarını kullanmakta, uluslararası güçlerin, mesela ABD'nin sürece dâhil olmasını istemektedir.

Türkiye çözülmeyle kanlı savaş tehditleri arasına sıkıştırılmıştır.

Kırmızı kitabı kaleme alanlar, Türkiye'nin üzerine kırmızı kalem çekmek üzeredir.

Erdoğan, Başbakanlık görevindeyken, 16 Nisan 2013 tarihindeki Meclis grup konuşmasında; "Çözüm süreci umut yolculuğuna dönüştü" demiş, bölünmeyi umut olarak lanse etmiştir.

4 Mayıs 2013 tarihinde Kızılcahamam'da, "Yurdun dört bir yanından müjdeler geliyor, bahar kalıcı olacak." diye iddiada bulunmuş, neyin geldiği, neyin kalıcı olduğu bugünlerde iyice açığa çıkmıştır.

23 Haziran 2013 tarihinde Erzurum'da, "Terör prangasını söküp atıyoruz." açıklamasıyla pembe tablolar çizmiş, sökülenin, yıkılanın ne olduğunu aziz milletimiz şimdilerde net olarak görmüştür.

Süreç tam bir curcuna tam bir kargaşa tam bir kaostur.

Gerek Cumhurbaşkanı gerek Başbakan süreçten ne anlaşılması gerektiğini, çözümle neyin amaçlandığını açık açık Türk milletine anlatmalıdır.

Herkes süreç ihanetinin içyüzünü öğrenmelidir.

Bu egemenliğin sahibi Türk milletinin en tabii en meşru hakkıdır.

Soruyorum:

Teröristbaşının, 15 Ağustos 2009 tarihinde hazırladığı 156 sayfalık sözde yol haritasıyla ihanet sürecinin bağ ve bağlantısı var mıdır?

Erdoğan ve Davutoğlu, Öcalan canisinin yabancı servisler tarafından eline tutuşturulan kanlı planlarına çözüm mü demektedir?

AKP milletvekillerinin bilmediği, Bakanlar Kurulu sıralarında oturan şahısların birçoğunun öğrenemediği bu çözüm süreci nedir?

PKK vatan evlatlarının ensesinden vururken, hâlâ süreç ihanetinden bahsetmek hâlâ müzakereleri şerefsizce sürdürmek nasıl tevil edilecektir?

Sayın Erdoğan, Sayın Davutoğlu; birileri sizi tehdit mi ediyor? Bilmediğimiz açıklarınız var da kullanılıyor, şantaj altında mı tutuluyorsunuz?

Durmayınız, korkmayınız, kaçmayanız, söyleyiniz, itiraf ediniz.

Eğer ki sizi kafa kola almışlarsa, oyuna geldiyseniz, eğer ki hesabını veremeyeceğiniz gizli saklı ilişkileriniz bulunuyorsa yine de milletimizin şefkatine sığınınız.

Türk milletine karşı emperyalist planların, lort hesaplarının içinde olsanız da tehditle boyun eğdirildiğinizi beyan ederseniz yine de sahipsiz kalmayacaksınız.

Erdoğan PYD'ye terör örgütü diyor, ABD çatır çatır bu örgüte silah yağdırıyor, peşmergenin Ayn el-Arap'a geçmesi için koridor açtırıyor.

Peşmerge sanki Türkiye'yi işgal etmiş gibi sanki meydan okur gibi, Habur'dan Suruç'a kadar konvoylarla, sevgi seli altında, alkış ve tezahüratlarla karşılanıyor.

Bu ihanet geçidinin 2 Ekim tarihli Tezkereyle hiçbir ilgisi olmadığını herkes bilmelidir.

Zira peşmerge grupları uluslararası hukuka göre yabancı asker statüsünde görülemeyecektir.

Zira peşmerge yönetimi bir korsan devlettir.

Milliyetçi Hareket Partisinin desteği Türkiye'nin savunması, millî bekasının korunması içindir.

Bunun dışında peşmergeye alan ve koridor açmak kesinlikle vatana ihanet suçudur.

AKP, Kobani çığlığı atan fistanlı teröristlerin, maske takmış yaralı yüzlerin elinde avucunda oyuncak olmuştur.

Ey Davutoğlu, sen orada burada kamu düzeni derken vatan toprakları çiğnendi, abin Barzani Erbil'den füzelerle geldi; bunu kendine yedirebildin mi? Taşıdığın tarihî sorumluluğa sığdırabildin mi?

Peşmergenin geçişine ister ABD dayatmasıyla, ister farklı saiklerle yeşil ışık yakanlar suç işlemişlerdir.

Ve bu cezasız kalmayacaktır.

Anlaşılan odur ki Kürdistan'ın inşası için ABD bizzat devreye girmiştir.

Ayn el-Arap'tan kaçarak Türkiye'ye sığınanlarla beraber bazı hainler peşmergeye karşılama törenleri düzenlerken Obama'ya sevgi gösterisinde bulunmuşlardır.

Obama'yı bu kadar seven kalabalıkların Türkiye'de ne işi vardır?

Bunlar hem ekmeğimizi yiyecekler hem suyumuzu içecekler; sonra da dönüp bir yanda askerimize taş atıp kurşun sıkarken diğer yanda ABD sevdasından yanıp kavrulacaklardır.

Bu nankörlük bu kalleşlik bu kahpelik Türk milletinden uzak durmalı, uzak olmalıdır.

Erdoğan "Sınırlarımızda oynanan oyun rastgele bir oyun." değildir diyor; Suruç kaymakamı bine yakın YPG teröristinin tedavi edildiğini hayâsızca gündeme getiriyor.

Bu nasıl bir iştir? Nasıl bir çelişki, nasıl bir kepazeliktir?

Ayn el-Arap'ta sivil unsur kalmamışken bu da AKP tarafından kabul edilmişken tırlarla malzeme gönderilmesi, buna da insani yardım ismi takılması hıyanettir, Türkiye'nin sırtından vurulmasıdır.

AKP, bedenleri bir ve aynı olan çift başlı PYD-PKK yılanına silah ve lojistik destek sunmaktadır.

AKP Türkiye'yi hançerlemektedir.

Şehitlerimizin kanları yerde, katiller havalardadır.

Suruç'tan Ayn el-Arap'a koridor açmak demek, Irak'ın kuzeyiyle Suriye'nin kuzeyini birbirine zorla eklemlemek demektir.

PYD'nin, PKK'nın, peşmergenin; IŞİD'e karşı batı kamuoyunda desteklenen ve parlatılan mücadelesi, sınırlarımızın hemen dibinde tutunmalarını sağlayacak, peşinden bölücü mahiyetli minyatür devletlere kapı aralayacak; şartlar olgunlaştıkça Kürdistan yüzeye çıkacaktır.

Tehdit kırmızı sınırı geçmiştir.

Başbakan Davutoğlu; Afyonkarahisar'da düzenlenen partisinin 23. İstişare ve Değerlendirme Toplantısında; "Şimdi soruyorum MHP yetkililerine buradan, bu toprakların birliği ve beraberliğini teminat altına alacak olan politikanız nedir? Çıkın ve anlatın." diyerek tarafımıza soru yöneltmiştir.

Sayın Davutoğlu sizin yapmadıklarınızı yapmak, yaptıklarınızı ise yapmamak emin ol ki Türkiye'yi düzlüğe çıkaracaktır.

Bizim politikalarımız net, yönümüz bellidir. Geldiğimiz yer belli, gideceğimiz yer bilinmektedir.

Sayın Davutoğlu asıl sen ve pazarlık ortakların kamuoyunun karşısına beraberce çıkın ve sürecin ne olduğunu açıklayın?

Çözüm isimli çözülme ve çürümeyi teferruatlı şekilde anlatın da Türk milleti her şeyi görsün ve niyetlerinizi berrak şekilde anlasın.

PKK ön şartsız silah bırakmadan, son terörist teslim alınmadan, hain pazarlıklar kesilmeden Türkiye'nin huzura ulaşması, dirliğe, esenliğe ve selamete kavuşması söz konusu olmayacaktır.

İhanete herkes ikna olsa da bir tek MHP kanmayacak, herkes razı olsa da sadece MHP onay vermeyecektir.

Milliyetçi Hareket Türkiye'dir, Türk milletidir ve kardeşliğin simgesi, barış ve huzurun hilallerle süslenmiş güvencesidir.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

11 KASIM 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türkiye sürekli geriye giden, sürekli mirastan ve dünün birikiminden yiyen bir iktidar tarafından yönetilmektedir.

AKP'nin ilkel ve yozlaşmış siyaset mantığının acı sonuçları her alanda hissedilmektedir.

Bu zihniyetin 12 yılı deviren müflis politikaları aziz milletimizi canından bezdirmiştir.

AKP; yokluk, yoksulluk, yolsuzluk ve yasak hâline gelmiştir.

AKP; işsizlikle, rüşvetle, adaletsizlikle, üretimsizlikle iç içe geçmiş, borç, faiz, rant, sömürü üzerine siyasetini bina etmiştir.

Görüyor ve yaşıyoruz ki aziz milletimiz kronik ve kısır döngüye binen ekonomik sorunlara mahkûm edilmiştir.

Başbakan Davutoğlu ve selefinin çarpıtmaları, aldatmaları, yalanla bezenmiş söylemleri gerçekleri örtmeye yetmemektedir.

Çünkü ekonomi ağır bir hastalıkla boğuşmakta, vatandaşlarımız da ağır problemlerle mücadele etmektedir.

Türkiye ekonomisi dümeni kırık, pusulası bozuk metruk bir tekne gibi içine savrulduğu fırtınada tesadüfen ve yalnızca şans eseri yol almaktadır.

Ekonomideki vizyonsuzluk, öngörüsüzlük, donanımsızlık, hazırlıksızlık telafisi çok zor maliyet ve hasarlara neden olmaktadır.

Vatandaşlarımız kötüleşen hayat şartlarından dolayı memnuniyetsizdir.

Ekonomik temelli şikâyetler yoğunlaşmakta, gelecekle ilgili kaygı ve korku dolu bekleyişler çoğalmaktadır.

Kim ne derse sofradaki ekmek dilim dilim azalmakta, hanelerdeki refah düzeyi günbegün düşmektedir.

Mutfaklar vicdansızca krize teslim ve havale edilmektedir.

Yavrularımızın yüzü solgun, anaların, babaların umutları sönüktür.

Kazanan yandaş, kaybeden vatandaştır.

Kazanan yolsuzluk çeteleri, kaybeden dürüstlük ve namustur.

Kazanan, kasasını tıka basa dolduran hırsızdır, soyguncudur,; kaybeden ise topyekûn 77 milyondur.

Erzurumlu kardeşimin cüzdanı boşalmakta, Kayserili kardeşim elinde avucunda ne varsa borca yatırmaktadır.

Manisalı çiftçimiz, nafakasını temin ettiği zeytin ağacının kesilmesiyle hüzünlenirken, AKP güvenceli haysiyetsiz havuzcular zulümle, kaba güçle, millete söve söve köşeyi dönmektedir.

Dünyanın hiçbir gelişmiş ve medeni ülkesinde böylesine bir rezalet görülmemiş, görülmeyecektir.

AKP'nin devlet ihaleleriyle palazlandırdığı, ardından da yüzde alıp havuza ortak ettiği fırsatçılar, utanma nedir bilmeyen vurguncular vatandaşlarımızın geçim kapısına gözlerini dikmiştir.

Soma'nın Yırca köyü'nde geçtiğimiz hafta yaşananlar kanunsuzluğun, zorbalığın nerelere kadar dayandığını ortaya koymuştur.

3.Havalimanı ihalesini alan konsorsiyumun ortaklarından birisi olan Kolin Şirketler Grubu, Yırca köyünde 6 bin zeytin ağacını kesmekle kalmamış, yöre insanımızın umutlarını da gaspetmiştir.

Bu grubun özel güvenlik görevlileri 17 Eylül'den beri diken üstünde duran Yırcalı vatandaşlarımızı darp etmiş, önlerine kim gelirse saldırmıştır.

Zulme karşı durduğunu her fırsatta duyuran aslan parçası Davutoğlu sana soruyorum, Yırcalı'da olanlar zalimlik, eşkıyalık değil midir?

Zeytin ağaçlarına ümitlerini bağlayan kardeşlerimizi saldırganların, daha fazla kazanma hırsı uğruna insafını ve izanını yitiren serserilerin eline bırakmak devlet onuruyla bağdaşacak mıdır?

Erdoğan mukallidi Başbakan diyor ki, bizim kitabımızda zalimin yanında durmak yoktur.

Sayın Davutoğlu zalimin yanında durmanıza gerek yoktur, zira bir insan kendisinin yanında, kendi sıfatının hizasında zaten duramayacaktır.

Bir başka mesele ise Danıştayın ağaçlar kesildikten hemen sonra yürütmeyi durdurma kararını açıklamasıdır.

Danıştay söz konusu kararını 28 Ekim tarihinde vermiş, fakat günlerce beklettikten ve iş işten geçtikten, yani ağaç katliamı yapıldıktan sonra ilgililere tebliğ etmiştir.

Hâlbuki ağaçların kesilmesinin kanunsuz olduğu Danıştay kararıyla belgelenmiş olmasına rağmen, Kolin Şirketler Grubu sanki bunu daha önce haber almış gibi ani bir saldırıyla Yırcalı kardeşlerimize nefret yağdırmıştır.

Danıştay kararı tebliğ edildi ediliyor derken, AKP'nin acele kamulaştırmayla önünü açtığı şirket ağaçlara kıymış, fiilî bir durum yaratmıştır.

Bunun hesabı elbette kanun önünde sorulmalıdır.

Meselenin daha kahredici yanı, AKP hükûmeti'nin Soma'nın Yırca köyündeki şiddet hakkında en ufak bir beyanat vermemesi, en küçük rahatsızlık emaresi göstermemesidir.

Çünkü Yırcalıların üzerine havuzcuları gönderen AKP hükûmeti'nden başkası değildir.

Davutoğlu'nun hiç mi vicdanı sızlamamış, yediği zeytinler hiç mi boğazına düğümlenmemiştir?

Özellikle Manisalı, Somalı, Yırcalı kardeşlerim merak buyurmasınlar; Milliyetçi Hareket Partisi her zaman yanlarında bulunacak, haklarını ve hukuklarını korkusuzca savunacaktır.

Sayın Davutoğlu, unutma ki mazluma el kaldıran, ekmeğe el uzatan dün iflah olmadı, yarın da olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye ekonomik darboğaz yaşamaktadır.

Vatandaşlarımızın borcu gırtlağa dayanmıştır.

Bu kapsamda Türkiye'nin kısa vadeli borcu 130 milyar dolara ulaşmıştır.

Toplam dış borç 400 milyar dolar sınırını geçmiştir.

Kredi kartı felaketi dar ve orta gelirli insanımızı vurmuştur.

Ekonominin çarkları paslanmış, üretim sistemi durmuştur.

Ülkemizin ekonomik sıkıntısı, ekonomik darlığı dış kaynaklı değildir.

Bilhassa Avrupa, Japonya, Çin ve Rusya'daki durgunluk, bu ülkelerin büyüme oranlarındaki irtifa kaybı dolaylı yollardan Türkiye'yi etkilese de karşılaştığımız sorunlar tamamen iktidarın aymazlığından, acziyetinden doğmuştur.

AKP hükûmeti 12 yılı heba etmiş, milletimizi boş sözlerle oyalamış, sanal başarı hikâyeleriyle vakit geçirmiştir.

Türkiye ekonomisinin yapısal sorunlarına çare üretilmemiştir.

Tasarruf oranındaki azalmalar önlenememiş, tüketim ve ithalata dayalı yapay büyüme oranlarına bel bağlanmıştır.

Makroekonomik göstergelerdeki bozulmalar olumsuzlukların hacim ve boyutunu gün yüzüne çıkarmıştır.

Mesela, enflasyon oranlarındaki fren tutmayan artışlar hayat pahalılığını teyit etmektedir.

TÜİK'in Ekim ayına ait verilerine göre, tüketici enflasyonu % 1,90 yükselişle dokuz ayın en zirve noktasına çıkmış ve yıllık bazda % 8,96 düzeyine tırmanmıştır.

129 gıda maddesiyle birlikte alkolsüz içeceklerin fiyatlarındaki yıllık artış ise % 12,56'ya dayanmıştır.

Elektrik, doğal gaz ve ulaşım fiyatlarına yapılan zamlarla vatandaşlarımız zora ve çileye mecbur bırakılmıştır.

Dünyada gıda, emtia ve petrol fiyatları hızla düşerken; Türkiye'de son bir yıl içinde özellikle temel gıda maddelerinin % 109 zamlanması tam bir garabettir.

Artan fiyatlar, yapılan zamlar can yakmaktadır.

Geçen ay domates zam rekoru kırmıştır.

Merkez Bankası devamlı surette enflasyon hedeflerini revize etmekte, inandırıcılığını, kredibilitesini zayıflatmaktadır.

Enflasyon hedefleri bir bir çarçur olmaktadır.

Orta Vadeli Program'da % 9,4 olarak belirlenen enflasyonun bu noktada durmayacağı şimdiden bellidir.

Hükûmetin önleyemediği tarımda ve sanayide kullanılan ithal girdi payının yanında, döviz fiyatlarının ve jeopolitik risklerin artması enflasyon canavarını beslemektedir.

Bunun doğal sonucu olarak vatandaşlarımız pazarda, markette, bakkalda ihtiyaçlarının daha azını almak zorundadır.

Büyüme oranındaki yavaşlama, sıkı para politikası mutfaklardaki yangını daha da körükleyecektir.

Sorun yapısaldır ve AKP'nin bunun üstesinden gelmeye ne mecali ne hevesi ne de heyecanı vardır.

Üretimdeki verimsizlikler, ithalata dayalı ekonomik sistem yatırımlara engel olacak, işsizlik musibetini yaygınlaştıracaktır.

Başbakan Davutoğlu'nun 6 Kasım'da büyük bir tantanayla açıkladığı "Ekonomide Yeni Eylem Programı" ise bir bakıma iktidarın 12 yıllık utanç ve tembellik beyanatıdır.

Davutoğlu'nun ilan ettiği 9 sektörel dönüşüm programı ve 417 eylem planı fiyasko olup hiçbir yaraya merhem olmayacaktır.

Hükûmet 12 yıldır ne yapmış, ekonomik sefalete bu aziz milleti ne hakla muhatap etmiştir?

Başbakan sadece günü kurtarmak, bir şey yapılıyor izlenimi vermek için bildik ezberleri tekrarlamıştır.

Davutoğlu ithalata olan bağımlılığı azaltacağız demektedir, oysaki 12 yıldır varını yoğunu ithalata bağlayan iktidarın bizzat AKP olduğunu itiraf edememektedir.

Davutoğlu gerçekten biliyorsa söylesin, nasıl bir mucize tasarlamaktadır?

Üretime soğuk ve mesafeli bir ekonomik yapıyı ithalatın dar ve köhne kalıplarından hangi parlak yöntemlerle uzak tutacaktır?

Girdi Tedarik Stratejisi'ni güncellemekle ithalat mı azalacaktır?

Madenciliği Türkiye içinde bir faaliyet alanı olmaktan çıkarmakla ithalat bağımlılığı mı düşecektir?

Sayın Davutoğlu, madenciliği yurt dışına taşımayı bırakın da Ermenek'te 29 Ekim'den bu tarafa toprak altında bulunan 16 madencimize ulaşmak için çabalayın.

Yurt dışına madenciliği götürme fikriyle değil ölüm saçan madenlere kafa yorun, bununla ilgilenin.

Davutoğlu, demir çelik sektörünün hurda girdisine bağımlığını azaltacaklarını, inorganik kimya, biyoyakıt, alternatif kompozit malzemeler gibi alanlarda AR-GE faaliyetlerini teşvik edeceklerini söylemektedir.

Yani bunlar olunca ithalat düşecek midir?

Başbakan havanda su dövmektedir.

Kendisi ya kandırılmış ya da bile bile milletimizi kandırmaya kalkışmıştır.

Başbakan bizzat şahsının da sorguladığı, ülkemizin 1 kilogramlık ihracat karşılığında 1,6 dolar, Almanya'nın ise aynı miktar üzerinden 4,5 dolar kazanmasını etraflıca düşünmelidir.

Davutoğlu, Türkiye'yi köşe bucak ithalata bağımlı hale getiren sorumlu ve suçluyu arıyorsa önce aynaya, sonra da Kara Saray'da sefa süren 17-25 Erdoğan'a odaklanmalıdır.

Çinli üretmiş AKP almış, Koreli üretmiş AKP sarf etmiş, Alman icat etmiş AKP kullanmış ve Türkiye başkalarının eline bakan bir ülke hûline gelmiştir.

12 yıldır yapısal hiçbir adım atmayan AKP'nin, seçim sandığı görününce aceleyle eylem planlarından medet umması ucuz ve basit siyasi işportacılıktır.

Üreten, geliştiren, yatıran, yenilikçiliği, bilimi, bilgiyi, gelişmeyi ve katma değeri amaçlayan bir ekonominin başkalarının sattığı mal ve hizmetlere mecbur kalması mümkün değildir.

Ekonomik kuvvet olmadan bölgesel ve küresel zeminde sözümüzün geçmesi de imkânsızdır.

Türkiye ekonomisinde bir zihniyet dönüşümü bir yönetim değişimi şarttır.

AKP fikren eskimiş, manen bitmiş, fiziken yorulmuş ve siyasi marjinal faydası eksiye inmiştir.

Bu iktidarın kısa veya orta vadede milletimizi ekonomik rahata, Türkiye'yi ekonomik ve siyasal güvenceye kavuşturması boş yere hayal kurmak, boşu boşuna zaman israfıdır.

Başbakan Davutoğlu 6 Kasım günü önüne konulanları coşkuyla okumuş, ne var ki hata üstüne hata yapmaktan da kurtulamamıştır.

Başbakan 2018 yılının sonuna kadar gayrisafi yurt içi hasılayı 1 trilyon 300 milyar dolara çıkaracaklarını iddia etmiştir.

Ne var ki, 8 Ekim'de açıklanan Orta Vadeli Program'da 2017 yılı millî gelir rakamı 971 milyar dolar olarak belirlenmiştir.

2014 yılında 810 milyar dolar olması hedeflenen millî gelirin üç yıl içinde 161 milyar dolar artması planlanmışken, nasıl olmuştur da 2017'den 2018'e, yani bir yılda millî gelir artışının 329 milyar dolar olacağı ileri sürülebilmiştir?

Başbakan hiç mi hesap bilmemektedir?

Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcısı'nın 'Hata bizim.' demesi durumu kurtarmaya yetmeyecek, aldatma mekanizmasını örtbas etmeye kâfi gelmeyecektir.

Başbakan ekonomide eylem planını şevkle anlatayım derken baltayı taşa vurmuş, eylem yerine milletimizle eğlenme teşebbüsündeyken suçüstü basılmıştır.

AKP'nin ekonomik eylem planı gerçekte eyyamcıların kurnazlığı olup; fostur, fuzulidir, cılız ve çelimsiz bir zihniyetin toplama hezeyannamesidir.

Ne memurumuz ne esnafımız ne işçimiz ne işçimiz ne çiftçimiz ne emeklimiz ne de sanayicimiz gündemde yoktur, daha acısı gelecekte de olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Az önce ifade ettiğim gibi, Türkiye ekonomisi yabancıların tasarrufuyla kör topal da olsa ayaktadır.

Bunun en bariz göstergesi ise devasa cari açıktır.

Cari açık uzunca bir süredir tehlike sinyalleri vermektedir.

Bu kapsamda Ağustos ayında 48,8 milyar dolarlık açık ülkemizin önündeki en ciddi engeldir.

Başbakan Davutoğlu ve ekonomiden sorumlu şahıslar hangi hikâyeyi uydurursa uydursun, Türkiye kazandığından daha fazlasını yabancılardan ödünç alma pahasına harcamaktadır.

AKP hükûmeti ayağını yorganına göre uzatmayan savurgan politikalarla geleceğimizi ve gelecek nesilleri rehin vermektedir.

Açık yüreklilikle söylemeliyim ki mali egemenlik olmadan millî egemenlik asla sağlanamayacaktır.

Cumhuriyet'in kurucu kahramanları bu yalın gerçeği görmüşler, üstelik her zaman akıllarında tutmuşlar ve ayrıcalıklı bir önem atfetmişlerdir.

Ekonomide ertelenmesi veya geciktirilmesi hâlinde çok mahzurlu neticeleri olacak millî nitelikli kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesi için zamanımız daralmaktadır.

Türk milleti dünden bugüne birçok sıkıntıyı göğüslemiştir.

Yeri gelmiş aç yatmış yeri gelmiş işsiz kalmış; fakat dünya gözüyle bir türlü arzuladığı ekonomik seviyelere ulaşamamıştır.

Bunda herkesin payı olduğu açıktır.

Kabul ve itiraf edelim ki Türkiye Cumhuriyeti yokluk içinde kurulmuştur.

Türk milleti nice felakete nice acıya nice ıztıraba katlanarak bağımsızlığını kazanmıştır.

Mensubiyetiyle iftihar ettiğimiz bu büyük millet dünyanın bütün ateşleri başına yağmur gibi yağarken çarıksız, çorapsız şekilde, elindeki sopa, kürek, kazmayla namusunu savunmuş, şeref mücadelesi vermiştir.

Günlerce aç kalmış, günlerce açıkta yatmış, senelerce kurumuş ekmeğe razı olmuş vatan evlatları şehit yadigârı aziz topraklarımızı kefen giyerek müdafaa etmişlerdir.

Anlayacağınız emanetimiz büyük ve kutsaldır.

Dünden bugüne miras aldığımız millî ve manevi değerler yabana atılamayacak kadar fazilet şaheseredir.

Bizim zenginliğimizin maddi bir karşılığı yoktur.

Bizim zenginliğimizin mukayesesi hiçbir dünyevi kıymetle ölçülemeyecektir.

Toprağa düşen alın terleri Türkiye'nin bekasını sulamıştır.

Göz pınarlarından süzülen yaşlar, fâni bedenlerden yayılan şehit kanları vatanın önünü aydınlatmış, selametine hizmet etmiştir.

Türk milleti hiçbir fedakârlıktan kaçmamış, lüks, konfor, debdebe gayesi gütmemiştir.

Düşününüz ki Erzurum'dan Sivas'a gitmek için yollara düşen milliyetçi kahramanların araba kiralayacak, yol giderlerini karşılayacak paraları bile olmamıştır.

Böylesi bir anda hızır gibi yetişen rahmetle andığımız Emekli Binbaşı Süleyman Bey, ömür boyu biriktirdiği 900 lirasını gönül rızasıyla, "Milletin kurtuluşundan başka bir dileğim yok." diyerek Sivas yollarına düşen cesaret simgelerine borç olarak vermiştir.

Millî mücadele'yi sürükleyen lider kadrosunun, cepheden cepheye koşan asil millet evlatlarının itibarı sahip oldukları paradan, servetten, yalıdan, konaktan gelmemiştir.

Kaldı ki bunların hepsinden de mahrum kalmışlardır.

Gazi Mustafa Kemal, Ankara'ya geldiğinde, kül ve toz yığını içinde kalan ve ufuklar boyu uzanan bomboş bir bozkır içindeki küçük evde Türkiye'nin bağımsızlığını düşlemiş, onurlu yaşamın rotasını çizmiştir.

Kaldırımsız, yolsuz, ışıksız, bahçesiz, susuz, ağaçsız, bakımsız bir Anadolu kasabasında Türklüğün yeni bir destanı yeni bir Ergenekon'u için ön hazırlıklar yapılmıştır.

Her türlü mihnet ve meşakkate karşı koyan yüksek cesaret, terbiye ve asalet sahibi milliyetçi irade, gösterişe kapılmadan, ninelerin, dedelerin kefen parasıyla; anaların, babaların kıyıda köşede zor günler için ayırdığı birikimleriyle yeni bir devlete nefes vermişlerdir.

İktidarı elinde tutan bugünkü gaflet ve dalalet ehlileri iyi bilmelidir ki millet hazinesindeki her kuruşun vebali, iki cihanda da hesabı vardır.

İsraf edilen her kaynağımızın, düşüncesizce harcanan her servetimizin asıl ve yegâne sahibi Türk milletidir.

Bir düne bakın bir de bugüne dikkat edin.

Bir dündeki tevazuya bakın, bir de bugünkü vicdansızca sürdürülen saltanatı düşünün.

Bugünkü toplantımızı şereflendiren sizler başta olmak üzere, ekranları başında bizi izleyen aziz vatandaşlarımdan ricam, Türkiye'nin nasıl bir soygun ve talanla yüz yüze olduğunu etraflıca sorgulamalarıdır.

Beştepe'deki Atatürk Orman Çiftliği üzerinde kanunsuz ve kaçak bir saray yaptırılıyor ve 1 katrilyon 370 trilyon para harcanıyor.

Yetmiyor 179 milyon dolara, yani yaklaşık 400 trilyona bir uçak satın alınıyor.

Bu da yetmiyor, kâğıt üstünde dünya devi olan Erdoğan için İstanbul Çengelköy'de, 50 dönümlük koruya yerleşik Vahdettin

Köşkü çalışma ofisi olarak hazırlanıyor ve 150 trilyon âdeta sokağa saçılıyor.

Recep Tayyip Erdoğan milletin gözünün içine baka baka devlet hazinesini boşaltıyor, saraylara, uçaklara yetimin, dulun, fakirin, kısaca 77 milyonunun parasını tek kelimeyle gömüyor.

Çiftçinin hasadı, emeklinin maaşı kaçak ve karanlık saraydadır.

Asgari ücretle geçinen masumların emeği, sayıları 5,5 milyonu bulan işsizlerin hüznü kaçak ve karanlık sarayın temelindedir.

Atanamayan öğretmenlerin ahı, kıt kanaat geçinen, güç bela karnını doyuran milyonların çığlığı kaçak ve karanlık sarayın bin odasında çınlamaktadır.

Simit parası bulamayan küçücük yavrularımızın gözyaşları uçan sarayların yakıtıdır.

Vatandaş bir torba kömür bir paket makarna bir çuval unla uyuşturulup uyutulurken, saray bahanesiyle millet hazinesi hortumlanmaktadır.

Aziz milletim, para senindir, servet senindir, hazine sana aittir.

Süslü sözlere kanma, istismarlara aldanma, bu kötü gidişata ortak olma.

Aziz vatandaşlarım, sizden alınan vergiler Erdoğan'ın lüksü, keyfi, ve egoları için feda edilmekte, 17-25 rüşvet lobisi gücüne güç katmaktadır.

Allah için söyleyiniz, bu millet yatacak kalkacak Erdoğan'ın kibri, müsrifliği, azgınca yaptığı harcamalar için mi çalışacaktır?

Bu devran nereye kadar sürecek bu teslimiyet bu hüsran nereye kadar gidecektir?

Millet fakir ve bitap hâldeyken, işsizlik ve çaresizlik almış başını gidiyorken, Cumhurbaşkanı olan zat, nasıl ve ne hakla katrilyonları kendi sefahati uğruna pervasızca kullanmaktadır?

Türk milleti nerededir, AKP'ye oy veren kardeşlerim bu haksız, hukuksuz, uğursuz, haram ve ahlaksız düzene nereye kadar suskun kalacaktır?

Türkiye sanki Sodom ve Gomora'ya dönmüştür.

Türkiye sanki Erdoğan'ın tapusuna geçirilmiştir.

Türkiye sanki Recep Tayyip Erdoğan'ın mülkü ve miras malıdır.

Biliniz ki demokrasi ve hukukla idare edilen bir ülkede böylesi kokmuşluk, böylesi kahredici günahkârlık görülmemiş, görülmeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye ekonomik ve siyasi anlamda istila edilmiş, iflas sınırına dayanmıştır.

Erdoğan'a Çankaya Köşkü az gelmiştir.

Cumhurbaşkanlarının İstanbul'daki ikameti olan Huber Köşkü'nü Erdoğan beğenmemiş, burası ilgisini çekmemiştir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan geçen hafta Türkmenistan'dan dönerken uçakta, "Güçleri yetiyorsa yıksınlar." diyerek meydan okuduğu kaçak ve karanlık sarayın bir ihtiyaç olduğundan bahsetmiştir.

Bugüne kadar hissedilmeyen bu ihtiyaç birdenbire nasıl hasıl olmuştur?

Erdoğan konuştukça batmakta, çırpındıkça kendi kazdığı kuyuya düşmektedir.

Kendisi yine uçakta, "Artık yabancı konukları sokakta karşılamak durumunda kalmayacağız. Hem kapalı alanda tören yapma şansımız olacak, hem açık alanda." diyerek yalana bin yalan katmıştır.

Erdoğan'a kadar şerefle Cumhurbaşkanlığını üstlenmiş hangi isim misafirlerini sokakta karşılamıştır?

Bilen varsa söylesin.

Çankaya Köşkü sokağın ortasındadır da biz mi görmedik biz mi öğrenemedik?

Keçiören'de bir apartman dairesinde oturduğunu söyleyerek duygu sömürüsü yapan Sayın Erdoğan; Çankaya neyine yetmedi, Huber Köşkü hangi ihtiyacını gideremedi?

Erdoğan lütfetmiş, muhtarlarla bir araya geleceğini müjdelemiş, yine bahşetmiş kurayla belirlenecek vatandaşlarımızla buluşacağını haber vermiştir.

Cumhurbaşkanı yüzü kızarmadan, amacının tıpkı ecdadımız gibi ülkeye kalıcı eser bırakmak olduğunu ifade ederek, "Sağ olsun arkadaşlar, iyi bir iş çıkardılar. Malzeme noktasında da bütün hassasiyeti ortaya koydular. Kalitenin elbet bir bedeli de olur." demiştir.

Erdoğan saray yaparak ecdadımıza layık olacağını düşünüyor ve buna da inanıyorsa 400 çadırlık Türkmen ruhuna alenen ihanet etmiş demektir.

Türk milletinin tarihî dokusuna, kültürel cevherine sadakatle bağlı olmak, şehitlerin emanetine halel getirmemek ecdat buyruğu, ecdadın manevi eseridir.

Mesele layık olmak değil, liyakatli olmaktır.

Sayın Erdoğan, bina yaparak ecdada layık olunmaz, haram yiyerek ecdada layık olunmaz, teröristlerle müzakere ederek ecdada asla hürmet gösterilmez.

Ya senin ecdat anlayışında bir maraz vardır ya da ecdat olarak bildiklerin ve bellediklerin başkadır.

Çavuşesku da saray yaptırmış, nice despot ve tiran da saraylara girmiş; ama hayrını görememişlerdir.

Erdoğan ve Davutoğlu Türkiye'nin sürekli mevzi kaybettiği, iç ve dış politikada tel tel döküldüğü bir dönemde, saraylara doluşarak dünyaya yön vereceklerini mi zannetmektedir?

Bunlar saraylara kurularak, sırça köşklere tutunarak itibar kazanacaklarına mı inanmaktadır?

İhtişam ve itibar saraylarda değil; hukuka, adalete, demokrasiye, millî birliğe, insan hak ve haysiyetine duyulan saygıda gizlidir.

Maalesef bunlardan mahrum küçük bir azınlık Türkiye'yi çembere almıştır.

Başbakanlık tarafından geçtiğimiz hafta yapılan bir açıklamada; "Saray ve uçakların milletimizin ve devletimizin itibarını temsil ettiği, bu imkânların gerçek sahibinin sadece millet olduğu" söylenmiştir.

Bu ne sorumsuzluk bu ne pişkinlik bu ne maskaralıktır?

Ne yani, kaçak ve karanlık saray bir de Erdoğan'ın üzerine mi geçirilecekti?

İma edilen, örtülü şekilde dillendirilen bu mudur?

Fildişi kulelerini mesken tutan gayrimeşru siyaset ekolünü kul affetse Allah affetmeyecektir.

Eğilip bükülmeyen millet iradesi bu zulmeti de aşacak, zaaflarına yenilen, ahlaki ve vicdani değerlerden kopan cenazeden farkı olmayan sağları elbet acınacak hâle getirecektir.

Bin odası bir adam yapmayacak kaçak ve karanlık saray Erdoğan'ın yüzünü güldürmeyecek, mazlumların feryadı gün gelecek sarayın çatısını uçuracaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Başbakan Davutoğlu bıktırıcı tekrar ve aynı nakaratlarla gördüğü her mikrofona konuşmakta, bu çerçevede defolu zihnini ele vermektedir.

Davutoğlu 8 Kasım Cumartesi günü Nevşehir'in Hacıbektaş ilçesinde düzenlenen "4. Uluslararası Hacıbektaş Aşure Günü" etkinliklerine katılmış ve siyasi gündemi alt üst eden bir konuşma yapmıştır.

Başbakan, sözde Dersim katliamını "modern Kerbela"ya benzeterek Hz. Hüseyin'e ve Ehlibeyit'e hürmetsizlik ve nankörlük etmiştir.

Biz bunun üzerine hemen yazılı basın açıklamasıyla Davutoğlu'na anladığı dilden cevap verdik ve özür dilemesini istedik.

Davutoğlu bırakınız özrü veya herhangi bir nedamet belirtisini, yanlış ve sakat düşüncelerinin ısrar ve inatla arkasında durmuş, konuyu farklı mecralara taşıyarak daha da çıkmaza sürüklenmiştir.

Davutoğlu, Hacıbektaş'taki talihsiz ve teessüf verici sözlerine gösterdiğimiz isabetli ve yerinde tepki üzerine paniklemiş, her gittiği yerde bize cevap yetiştirmeyi, aklınca bizi zorda bırakmayı hedeflemiştir.

Ancak kendi kendine faka basan, basireti bağlanan, ayağı birbirine dolanan ve tuzağa düşen yine de Davutoğlu olmuştur.

Başbakan 9 Kasım günü, Aksaray-Yenikapı Metro Açılış Töreninde işi gücü bırakmış bize saldırmış ve şöyle demiştir:

"Dersim'den Sayın Cumhurbaşkanımız özür dilediği için, Dersim'de yapılan zulüm dolayısıyla ben de onu Hacı Bektaş'ta dile getirdiğim için yanlış yaptığımı ve özür dilememi söylüyor. Buradan Sayın Bahçeli'ye ve arkadaşlarına söylüyorum; tek parti döneminin zulümlerini sahiplenmek sizin için bir zillettir".

Davutoğlu'nun eksiği vardır.

Biz sözde Dersim katliamına modern bir Kerbela dediği için eleştirdik, bunun için özür bekledik.

Davutoğlu'nun okuduğunu anlamayacak ya da yazılanları özümseyemeyecek kadar zekâ fukarası olmadığını bilsek de yazılı basın açıklamamızı çarpıtmasını kendisi adına kayıp olarak gördüğümüzü de hatırlatmak isterim.

Başbakan şunu aklından bir an olsun çıkarmasın ki MHP zalime karşıdır, haine hasımdır, millet ve memleket aleyhine nifak saçan alçaklarla hesabı vardır.

Davutoğlu zilletin, rezaletin ne demek olduğunu, neyi çağrıştırdığını, neye benzediğini merak ediyorsa PKK'yla yürütülen kanlı pazarlıklara, süreç ihanetiyle Türkiye'nin bölünme arayışına bakmalı, titreyip kendine gelmelidir.

Başbakan, 9 Kasım'da partisinin Ankara Altındağ İlçe Kongresinde şahsıma seslenerek; "Devlete sahip çıkmak, devletle milleti buluşturmaktır. Yoksa devlet adına zorbalık yapan bazı gruplara sahip çıkmak değildir." diyerek ahkam kesmiştir.

Davutoğlu telaşla konuşmasını sürdürmüş aynısının tıpkısıyla şöyle demiştir:

"1937'de Dersim'de yapılan yanlışı unutturmaya çalışacaksın, sonra 3 Mayıs 1944'te İstanbul'da tabutluklara sokulan Türkçü, milliyetçi aydınlara sahip çıkacaksın ve Türkçüler Bayramını 3 Mayıs'ta kutlayacaksın, böyle olmaz."

Başbakan Davutoğlu vesayeti altında bulunan Erdoğan'dan aferin alabilmek, onu mesut ve bahtiyar edebilmek için bize şunları da söylemekten geri durmamıştır:

"Karşı çıktığın zaman zulmün hepsine karşı çıkacaksın. Yoksa rahmetli Türkeş de hesabını sorar, 'Nasıl bu tek parti rejimine sahip çıkıyorsun.' diye hesabını sorar. Çünkü o tabutluklarda o da vardı. Ulucanlar Cezaevi'nde, 12 Eylül'den sonra şehit edilen Mustafa Pehlivanoğlu da vardı"

Davutoğlu'nun çıkardığı gürültü bunlarla da sınırlı kalmamıştır.

9 Kasım günü partisinin Mamak İlçe Kongresinde yine atıp tutmuş, âlimken cahil düşmenin ne demek olduğunu gözler önüne sermiştir:

Bizzat kendisi demiştir ki; "Dersim 1937'de olmuştu. 3 Mayıs 1944'te bu kez Aleviler ya da Tuncelililer, Dersimliler değil, Bahçeli'nin de önce kabul ettiği Türkçüler, milliyetçiler tutuklanmıştı, tabutluklara konmuşlardı".

Dersim İsyanı'nın nasıl başladığı bellidir.

Sayın Davutoğlu kulaklarını aç ve bizi pürdikkat dinle.

1937 yılında, Fırat Nehri'nin Şeytan Köprüsü denen mevkisinde bulunan bir karakola dönemin PKK'lısı terörist Rıza ve çetesi tarafından baskın düzenlenmiştir.

Bu hunhar eylemde, dikkatinizi çekiyorum, Asteğmen İsmail Hakkı ve 33 Mehmetçiğimiz şehit edilmiştir.

Ve Dersim ayaklanması böylece başlamıştır.

Sayın Davutoğlu mademki Dersim İsyanı'na katılan asilere mazlum diyorsun, mademki selefinle özür seansları düzenliyorsun; o zaman şehit edilen bu 33 Mehmetçiğe ve gencecik asteğmen'e ne diyeceksin, bu vatan evlatlarının alçakça katline nasıl yorum getireceksin?

Teröristleri haklı çıkarmak, hainleri aklamak sizin fıtratınızda mı vardır?

Seyit Rıza isimli bölücüyü ve suç örgütünü masumlaştırmanın, daha ötesi bu hainleri Kerbela şehitleriyle bir görmenin Hz. Hüseyin'e bir kez daha kastetmek olduğunu görmüyor musun?

Sayın Davutoğlu kimin tarafındasın, kimlerin namlusunu tutuyorsun?

Sözde Dersim katliamı korosuna katılıp terörist Rıza'yı Hz. Hüseyin'le eşdeğer tutanlar, açık açık söylüyorum ki, iblis tarafından aklı çelinmiş cehennem taifesidir.

Dersim İsyanı'nda hedef Türkiye'nin bölünmez bütünlüğünü lime lime doğramaktır.

Dersim isyanını çıkaran soysuzların asıl amacı sömürgeci güçlere kiralık tetikçilik ve hizmetkarlık yaparak Türk milletini bölmektir.

Ve katliamla isyanı bilerek karıştırmak, hainleri Ehlibeyit'in aziz büyükleriyle bir görmek, Türk milletini Yezid'in safında göstermek namertliktir.

Sayın Davutoğlu sorarım sana; 1812 yılından itibaren Osmanlı döneminde tam 14 defa baş gösteren bölücü ve yıkıcı Kürtçü ayaklanmaları da sahiplenecek, isyankârlardan özürler dileyecek misin?

İşi Anadolu'nun fethine kadar götürüp Bizans'tan af dilenecek, Sultan Alparslan'ı suçlayacak mısın?

Çünkü sizden her şey beklenecektir.

1937'de, Atatürk'ün bizzat emriyle Dersim İsyanı çok şükür bastırılmış, teröristler hak ettikleri cezayı bulmuşlardır.

Başbakan Davutoğlu'nun terörist Rıza'ya hayranlığı, terörist Öcalan'dan ve PKK'yla düşe kalka sürdürdüğü ihanet müzakerelerinden kaynaklanmaktadır.

Başbakan'da vicdan erozyonu korkunç boyutlarda, ideolojik müktesebatındaki gayrimillîlik ileri noktadır.

Şunu da ifade etmeliyim ki, Dersim İsyanı devrin PKK'ların bir hıyanet teşebbüsüdür ki, Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimizin bu olayla uzaktan yakından alakaları yoktur.

Kaldı ki Ehlibeyit sevdalısı, Allah'ın aslanı Hz. Ali âşığı, Efendi'miz Resullullah ümmeti hiç kimse devletine, milletine, vatanına, kardeşlerine kıymayacak, sırt dönmeyecektir.

Sayın Davutoğlu Dersim İsyanı Kerbela değil, kin belasıdır.

Hz. Hüseyin bir idrak deryası bir gönül ve kardeşlik şelalesidir.

Bu derya herkesi bağrına basacak, bu şelale herkese yetecektir.

Öyle ki, Kerbela'yı karanlığa boğanlar, tıpkı Dersimdekiler gibi, bedduanın tarafında; tertemiz kanları toprakla bulaşanlar muhabbetin ve kardeşliğin yanındadır.

Gerçek manada, küfür Kerbela'da nasıl lanetlenmişse, Dersim ayaklanmasında da aynı şekilde tepelenmiş, yılanın başı koparılmıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan sözde Dersim katliamını yapanların 3 Mayıs 1944'de Milliyetçi-Türkçü kahramanları tabutluklara soktuğunu söylemiştir.

Ve şahsıma, "Ey Bahçeli, ister zulüm Dersim'de yapılsın, isterse senin ideolojik öncülerine Sansaryan Han'da tabutluklarda yapılsın biz hepsine karşı çıkarız." diyerek vatan ve millete adanmış ömürleri teröristlerle beraber anmıştır.

Sayın Davutoğlu, haberin olsun, altından kalkamayacağın konulara girmen, bilmediğin, tanımadığın ve yabancısı olduğun alanlarda polemik yapman sana ve zihniyetine çok pahalıya patlayacaktır.

3 Mayıs 1944'te 23 Türkçüyü tabuta sokup işkencelerden geçirenlerle milliyetçiliği çiğneyip karşıma Türklükle gelmeyin diyenler birinci derece ideolojik akraba ve zihnî hısımlık içindedir.

Dün tabutlukların kapaklarını aralayanlarla, bugün milliyetçiliği ve Türklüğü silmek için yarışanlar aynı çirkin ideolojik zeminden beslenmektedir.

Davutoğlu "Milliyetçikle hesaplaşılması gerekir." derken nedense 3 Mayıs 1944'ü hiç aklına getirmemiştir.

Dönemin Sıkıyönetim Savcısı Kazım Alöç'ün en büyük zulmü, en büyük hakareti 23 kahramanı vatana ihanetle suçlamasıdır.

Bugün, hamdolsun Alöç'ü hatırlayan yoktur, ama 23 millet sevdalısı milliyetçi gönüllerde kor gibi yatmaktadır.

3 Mayıs'ın simge isimleri; "Biz 1944 yılında bir suç işlediğimiz, suçlu olduğumuz için değil; Türk olduğumuz, Türkçü olduğumuz için büyük zulümler gördük." diyorlardı.

Bugün de benzeri bir durum yok mudur?

Sayın Davutoğlu, bilmiyorsan öğren, 3 Mayıs, sizin topluca saldırdığınız Türkçülüğün nirengi noktasıdır.

Şayet bundan sonraki istismarlarını Türkçü olarak sürdüreceksen sana başarılar dileriz.

Fakat önce teröristle tutuşan elini temizlemen, sonra Milliyetçi Ülkücü Harekete öfke kusan üslubunu düzeltmen, arkasından da kaçak ve karanlık sarayda oturan şahısla irtibatını kesmen şarttır.

Başbakan Davutoğlu'nun birdenbire Türkçülüğe merak salması ve merhum Başbuğumuzdan sık sık bahsetmesi kendisi adına umut verici bir gelişmedir.

Mamak'ta bizzat şahsıma yönelik olarak; "Ümit ederim bu gece bu muhasebeyle yatar ve rüyasında rahmetli Türkeş'i görür ve rahmetli Türkeş tabutluklarda neler çektiğini, onu anlatır tek parti döneminde."

Sayın Davutoğlu, rüyamda merhum Türkeş Bey'i bu konuyla ilgili henüz görmedim.

Görürsem rüyamı sana yorumlatmayı, engin tecrübelerinden istifa etmeyi çok arzularım.

Biz merhum liderimizin tabutluklarda neler çektiğini defalarca kendisinden dinledik ve ibret aldık.

Bu konuda en son konuşacak kişi sen bile olmayacaksın.

Peki sen hâlâ rüyanda Hegelle, Gazaliyle tartışmayı sürdürüyor musun?

Davutoğlu Bahçelievler İlçe Kongresinde hafta sonunda yaptığı konuşmasında ilkokul çağlarında çamurlu çizmelerle bir müsamerede konuşma yaptığını, bir müddet kendisine çamurlu başbakan diye isim takıldığını anlatmıştır.

Bu şahsa çamurlu başbakan diyenleri uzak görüşlülüklerinden dolayı kutluyorum.

Sayın Davutoğlu şunu çok iyi bil ki çocukluğunda çamurlu çizme giyip müsamereye katılmak bir şey, şu günlerde önüne gelene iftira atarak çamur Ahmet olmak başka bir şeydir.

Başbakan çamur at izi kalsın mantığıyla hareket etmekte, çamur gibi üzerimize sıçramaktadır.

Sayın Başbakan sen tasalanma, kendini boş yere heder etme; merhum Başbuğu'muz yaşasa aynen bizim gibi davranır aynen bizim gibi maskenizi düşürür, yakanızdan tutardı.

Son olarak, merhum Hüseyin Nihal Atsız'ın 19 Şubat 1944 Pazartesi günü yaptığı tarihî savunmasının bir bölümünü Davutoğlu'na hatırlatıyor ve detaylarını araştırıp öğrenmesini içtenlikle temenni ederim.

Şöyle diyor merhum Atsız:

"Türk tarihi, yabancıların birkaç hezimetine karşılık binlerce ihaneti ile dolup taşan bir ibret tarihidir. Memleketin öz çocukları hizmet etmek için yüksek mevkilere gelmeyi beklemişlerdir. Her yerde her zaman, her şart içinde sessizce, gösteriş yapmadan hizmet etmişler, kan ve can vergisi vermişlerdir."

İnşallah bu vatanın öz çocukları bir gün ülkülerine ulaşacaklar, Türkiye'yi hak ettiği seviyelere taşıyacaklardır.

Sizleri saygılarımla selamlıyor, sağlıklı, başarılı ve huzur dolu günler diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

18 KASIM 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken sizleri en içten sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz Cumartesi günü Çorum'un Bayat ilçesi Çukuröz köyünde hepimizi üzen bir yangın vakası yaşanmıştır.

Bir evde çıkan yangının rüzgârın da etkisiyle yayılması sonucunda Çukurözlü vatandaşlarımız büyük bir tehlikeye maruz kalmışlardır.

120 haneli köyde 30 ev yanarak kül olmuştur.

Tek tesellimiz tek sevincimiz can kaybının olmamasıdır.

Buradan Çukurözlü vatandaşlarıma geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum.

AKP hükûmeti'nden, evsiz-barksız kalan vatandaşlarımıza şefkat eli uzatmasını bekliyorum.

Çukurözlüler yalnız ve sahipsiz bırakılmamalıdır.

Yangından zarar gören vatandaşlarımız müsterih olsunlar, Milliyetçi Hareket Partisi bu sıkıntılı günlerinde her zaman yanlarında olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Hayatın doğal akışı içinde beklenmedik, tahmin edilmedik ve hiç hesapta olmayan felaket ve musibetlerle karşılaşılmaktadır.

Bunun yanında tedbirsizlikler, dikkatsizlikler, riskleri öngörmedeki zafiyetler sorunların hacim ve boyutunu tehlikeli ölçüde artırabilmektedir.

En ufak bir ihmal can ve mal kayıplarına yol açmaktadır.

Tedbir tevekkül arasındaki kopmaz bağın isabetli şekilde yorumlanamaması ağır sonuçlara neden olabilmektedir.

Soma'da 301 kardeşimizi kaybettiğimiz cinayet gibi kazadan aylar sonra, bu kez de Ermenek'te yaşadığımız maden faciası aslında fazla söze gerek bırakmamaktadır.

Madenlere neşter vurulması devamlı ertelenmiş, ilkel çalışma şartlarına ısrarla göz yumulmuştur.

Ölümlü kazalara adeta davetiye çıkarılmıştır.

İktidara nüfuz etmiş çıkar ittifakı madenlere sadece para kaynağı olarak bakmış; işçi güvenliğini işçi sağlığını, insan haysiyetine yaraşır çalışma ortamlarını hep göz ardı etmiştir.

Ekmeğini kazanmak için yerin yüzlerce metre altına inen işçilerimize zulüm ve kâbus gibi şartlar reva görülmüştür.

Bugünkü çağda ülkemizdeki çalışma ortamlarına hiçbir vatandaşımız layık değildir.

Kaza ve kayıplar artık tahammül eşiklerini çoktan aşmıştır.

Ermenek'te 4 kardeşimizin cansız bedenine ulaşılmış olup, 14'ü hâlâ toprak altındadır.

AKP hükûmeti, 12 yıllık süre zarfında, iş güvenliği ve çalışma hayatıyla ilgili yasal ve idari düzenlemeler yapmıştır.

Bu çerçevede İş Kanunu da yenilenmiştir.

Fakat yine de madenlerden kötü haber gelmesine, umutların toprak altında kalmasına mâni olunamamıştır.

AKP hükûmeti, uyarılara kulak tıkamış, sırf yandaşları kollayabilmek, madenleri eşe dosta peşkeş çekebilmek için yeni yeni kılıflar bulmuştur.

Maden ruhsatlarının 2012 yılından itibaren Başbakanlık tarafından dağıtılması buna dair verilebilecek en somut örnektir.

Bize göre yasal düzenleme yapmak, eylem planları hazırlamak önemlidir, ama önce bunları sahada tatbik etmek ve her yönüyle uygulanmasını denetlemek daha önemlidir.

Başbakan Davutoğlu'nun geçen hafta açıkladığı "İş Güvenliği Eylem Paketi" kâğıt üstünde iyi niyetli gibi görünse de yeterli ve ikna edici değildir.

Bu vesileyle Başbakan işçilerimizin ve işverenlerin bir zihniyet dönüşümü sürecine girmeleri gerektiğini söylemiş, ne var ki bunun nasıl olacağını dile getirememiştir.

Acaba Soma'daki kardeşlerimiz zihniyet dönüşüm sürecine giremedikleri için mi hayatlarından olmuştur?

Ermenek'teki masum kardeşlerimiz zihniyet dönüşümünü sağlayamadıkları için mi tonlarca metre küp suyun içinde kalmışlardır?

Başbakan Davutoğlu emekçilerimize, dürüst çalışan işverenlere ne anlatmaya, neyi kabullendirmeye çalışmaktadır?

Türkiye'de bir zihniyet değişimi, bir zihniyet dönüşümü mecburidir.

Başbakan buraya kadar haklıdır.

Ancak bu değişimi, bu dönüşümü evvela zihniyeti bozuk, zihni karışık AKP gerçekleştirmelidir.

Başbakan maden kazalarının ağır faturasından yakayı kurtarmak için kolay yolu bulmuştur.

İşçi ve işverenlere sorumluluk yıkılınca temize çıkacağını, birdenbire aklanacağını zanneden Başbakan yanılmakta, taşıdığı görevi sakatlamaktadır.

Fırat'ın kenarındaki koyundan bile sorumlu olacak kadar sahte duyarlılık gösterileri yapan çürük zihniyetin, Soma ve Ermenek maden facialarında kaçak güreşmesi insaflı bir tutum olmayacaktır.

Başbakan işverenlerin zihniyet dönüşümüne ihtiyacı olduğunu gerçekten düşünüyorsa önceden ayarlanmış adrese teslim ihaleleri alan yandaş çetelerin kulağını çekmelidir.

Ancak bu hesaplaşmanın yapılması, bu dirayet ve cesaretin sergilenmesi vesayet altındaki bir Başbakan'ın harcı olmayıp kendisine de on gömlek bol gelecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

İnsanı merkezine almayan, insan sağlığını ve insan haysiyetini güvenceye bağlamayan hiçbir çalışma ortamı adil ve ahlaki değildir.

Ekonomik ilişkilerin amacı değişik kısıtlar altında insanımızın refahını yükseltmek ve bu kapsamda elde edilen fayda düzeyini azami kılmaktadır.

AKP'nin ekonomi politikalarında ise başından beri insan yoktur, alın terinin karşılığı verilmemiş, emeğe saygı gösterilmemiştir.

İşsizlerin, karın tokluğuna çalışan milyonların çığlıkları duyulmamış, perişanlıkları görülmemiş, haklı taleplerine çare üretilmemiştir.

İnsanı yalnızca üretim faktörü ve meta olarak gören bir anlayışın sosyal ve ekonomik gelişmeye yön vereceğini iddia etmek saflık olduğu kadar çarpık bir uydurmadır.

Sosyal ve ekonomik meseleler günden güne ağırlaşmaktadır.

Zira AKP hükûmeti'nin ekonomi politikaları çoktan çuvallamıştır.

Çiftçinin şikâyetçi olduğu, işçinin ölümle pençeleştiği, esnafın bitkin düştüğü, memur ve emeklinin kan kaybettiği bir ekonomik tablonun umut vermesi imkânsızdır.

Türkiye ekonomisinin neresi istikrarlıdır?

Parmakla gösterilen, gıptayla bakılan, borç veren, büyüyen, kalkınan ve istikrar adası olarak yutturulan ülke nerededir?

Başbakan ve hükûmeti'nin istikrar takıntısı, güçlü Türkiye ezberi milletimizin gerçekleriyle örtüşmemektedir.

Doğrudur istikrar belirli çevrelerde vardır ve bu hepimizin gözü önündedir.

Hırsızlar istikrarlıdır, soyguncular istikrarlıdır, yan kesiciler istikrarlıdır, hainler istikrarlıdır, rüşvetçiler istikrar içinde havuzları doldurmaktadır.

Millet malını yiyen ahlaksızlar istikrar ve güven içindedir.

Neylersiniz ki, vatandaşlarımız ekonomik sefaletin göbeğindedir.

Tarım çökmüş, sanayinin çarkları durmuş, üretim kilitlenmiştir.

Davutoğlu ise aldatma düzeninde Kafdağı'ndan kar bağışlamanın hesabındadır.

Dün açıklanan resmî işsizlik oranının çift haneye tutunarak % 10.1'e çıkması, gerçekte ise % 20'ye yaklaşması eğer paralel komploya bağlanmazsa görmezden gelinecektir.

Her dört gencimizden birisinin işsiz kalması dış güçlerin oyunu olarak görülmüyorsa veya devlet içine yuvalanmış gayrimeşru yapılanmaların provokasyonu şeklinde yorumlanmıyorsa, kimsenin ağzına alacağı da yoktur.

İş aramayıp çalışmaya hazır olanlarla birlikte 5,5 milyonu aşan işsiz, 30 milyon sınırını zorlayan yoksul Türkiye'nin ekonomik felaketinin tek kelimeyle özetidir.

ABD'nin keşfiyle ilgili kafa yorup İnternet'te dolaşan beşinci sınıf kulaktan dolma bilgilere itibar edenler, zaman bolluğundan

canları sıkılıyorsa dizlerini kırıp işsizliğin, yoksulluğun millet varlığında açtığı dipsiz kuyuları keşfe çıkmalıdır.

Kolomb'un keşfiyle ilgili polemik yapanlar, ekonomik teslimiyete, ekonomik kaosa, ekonomik alaboraya eğilmelidir.

Amerika kıtasını alan almış, satan satmıştır; marifet fethin kim tarafından yapıldığını konuşmak değil, fethedilene kimin köle gibi bağlandığını itiraf edebilmek, bundan da utanç duymaktır.

Dahası saraya kurulan, hazineye çöreklenen zihniyet, Kristof Kolomb'un hatıralarında Küba kıyılarında bir dağın tepesinde bir caminin varlığından bahsettiğini söylemiştir.

17-25 Aralık akımının lideri burada da durmamış, Kübalı kardeşleriyle konuşacaklarını, o dağın tepesine bugün bir caminin yakışacağını açıklamıştır.

Elbette cami Müslümanların manevi görkem ve güzelliği olarak yeryüzünün her tarafına yakışacaktır.

Bundan gurur duyarız.

Merakımız Erdoğan'ın, hangi açık ve kabahatini kapatmak için böylesi muhterem bir girişimi alet edeceğidir.

Şayet konu ibadet ise, aziz Peygamber'imiz kuralı koymuş ve; "Yeryüzü bana mescit kılındı." buyurarak ibadetin mekanlar üstü olduğuna işaret etmiştir.

Yine de Küba'ya tıpkı Çamlıca'dakine benzer şekilde bir cami yapılmasını temenni ediyorum.

Atatürk büstüne kucak açan Küba'nın camiye itiraz etmeyeceğini samimiyetle ümit ediyorum.

Erdoğan hayır yapmak istiyorsa, sevap kazanmak arayışında ise bankadaki milyar dolarlarından bir bölümünü kurulacak "Küba Cami Yaptırma Derneği"ne bağışlamalı, hiç olmazsa dua almalıdır.

Erdoğan her sıkıştığında cami her zorlandığında başörtüsü, her dara düştüğünde imam hatip istismarından medet ummaktadır.

Çünkü Erdoğan için din ve mukaddesatımız siyasi hedefler için kullanılması mecburi vasıtalardır.

Ne tuhaftır ki,

Biz "Türkiye yanıyor." diyoruz, Erdoğan Küba'ya cami diyor.

Biz "İşsizlik var, yoksulluk var, vatandaş aç ve açıkta." diyoruz; Erdoğan "Başörtülü kardeşime saldırdılar" diyor.

Biz "Kaçak ve karanlık saray haramdır, israftır, kanunsuzluktur" diyoruz; Erdoğan "Az durun cami de yaptıracağız." diyor.

Biz "Çiftçi ne olacak, buğday, arpa, pancar ne zaman para yapacak" diye soruyoruz; Erdoğan "İmam hatip okulları aslında bir düşüncenin isyanıdır, bir fikrin âdeta isyanıdır." diyor.

Biz "Hırsız var, yolsuzluk diz boyu, rüşvet sel gibi, hukuk ve adalet tepeleniyor." diyoruz; Erdoğan 'inanıyorsanız kazanacaksınız' diyor.

Biz "İranlı kara paracı bakanları rüşvete bağlamış, boğazınıza kadar pisliğe battınız." diyoruz; Erdoğan 'İranlı'ya laf yok, o hayırseverdir.' diyor.

Değerli arkadaşlarım, güneşi balçıkla sıvamak henüz mümkün olmamıştır.

Belki inkârla gerçekler saptırılabilir belki siyasal güçle doğrular gizlenebilir; ama bunun sonsuz ve sınırsız olmadığı bugüne kadar sayısız defa görülmüştür.

Bakınız, İranlı karanlık simanın özel kuryesi Meclis Soruşturma Komisyonunda sahibinin tüm kirli çamaşırlarını dökmüş, üstelik AKP'yi de zımnen ele vermiştir.

Bu kurye, Ankara'ya pek çok kez para taşıdığını, bu paraları kime verdiğini hatırlamadığını, ayrıca altın bile getirdiğini ifade etmiştir.

Diğer yandan İranlı Zarrap'ın, İsviçre'den yılda bir milyon avroluk saat aldığı da tescillenmiştir.

Koluna 700 bin liralık saati takacak kadar vicdanı kuruyan eski bakanla, İranlının rüşvet ağına düşen diğer bakanlar bu gelişmeler karşısında ne diyecektir?

Erdoğan, 17-25 Aralık'ı darbe olarak göstermeyi, Soruşturma Komisyonundaki ifadeleri tezvirat olarak yaftalamayı göze alacak mıdır?

Rüşvet ve yolsuzluk yandaş savcı ve hâkimler tarafından ört bas edilse de Türk milleti bu rezaleti vicdanında kapatacak mıdır?

Başbakan Davutoğlu, Avustralya'nın Brisbane kentindeki G-20 zirvesinde, Türkiye ekonomisini öve öve bitiremezken, yolsuzluğun gelişmekte olan pek çok ülkenin etkili kalkınmasında ana eksikliği ve problemi olduğuna dikkat çekmiştir.

Davutoğlu devamla, 1 Aralık'tan itibaren Türkiye'nin G-20 dönem başkanlığı süresince yolsuzluğa karşı bir strateji oluşturacağını heyecanla gündeme getirmiştir.

Yanlış duymadınız, Erdoğan'ın halefi ve Bakanlar Kurulundaki özel sekreteri yolsuzluğa karşı bir strateji oluşturacaklarını ilan etmiştir.

AKP'nin milletimizi kandırdığını biliyorduk da diğer ülke ve milletleri de enayi yerine koymak için teşebbüste bulunacağını hiç tahmin etmemiştik.

Sonuç itibarıyla Başbakan'a tavsiyem şunlar olacaktır:

G-20 dönem başkanlığı sırasında, yolsuzluk stratejisi oluşturmak yerine gelin ilk önce eline-avucuna düştüğünüz rüşvet ve yolsuzluk çetelerini yargıya teslim edin.

"Yetmez ama evet." diyorsanız, siz de teslim olun.

Kaçak ve karanlık sarayın, uçakların, otomobillerin hesabını verin.

Villada eritilemeyen soygun hasılatını anlatın.

17-25 Aralık üzerindeki ambargoyu kaldırın, kim neyle suçlanıyor ve kokuşmuşluğun ucu nereye dayanıyorsa devreye girmesi için bağımsız yargının önünü açın.

Sayın Davutoğlu, Brisbane'de yolsuzlukla ilgili sözlerinizden dolayı yüzünüze bakarak alaycı bir edayla tebessüm eden devlet veya hükûmet başkanlarına hiç mi tesadüf etmediniz?

Biz buradan gördük de siz mi görmediniz?

Biz buradan sizin hâlinize ülkemiz adına acıdık da siz kendinizi ne hâllere düşürdüğünüzü hiç mi idrak edemediniz?

Sayın Başbakan, hakikaten de bir yolsuzluk stratejisi oluşturmak istiyorsan, önce işe kaynaktan, yani 17-25 Erdoğan'dan başlamalısın ki attığın taş ürküttün kurbağaya değebilsin.

Bilesin ki, Brisbane'den yolsuzluktan sızlanıp, Ankara'da onaylamak ve bizzat tarafı olmak izah edilemeyecek bir çapsızlık, ne vicdan ne de siyasi ahlak açısından telafisi olmayacak bir küçülme halidir.

Kendinizi, içinde debelendiğiniz haram, hurafe ve hıyanet ticaretiyle kandırabilirsiniz, etrafınızı menfaat vaatleriyle uyuşturabilirsiniz. Bu sizin bileceğiniz bir şeydir.

Ama Türk milleti size artık kanmayacak, hele Milliyetçi Hareket Partisi asla inanmayacaktır.

Ve Başbakan'ın yolsuzluk stratejisi oluşturmakla ilgili sözleri sanıyorum hava değişiminden kaynaklı bir bilinç kaybından başka bir şey olmasa gerektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bedelli askerlikle ilgili talep, beklenti ve sözler tekraren ülke gündemine yerleşmiştir.

Özellikle Başbakan'ın Avustralya'dan "Değerlendireceğiz." mesajı dikkatleri fazlasıyla bedelli askerliğe çevirmiştir.

Konu çok nazik ve hassastır.

Hatırlarsanız, Meclis Genel Kurulunda 30 Kasım 2011 tarihinde "Askerlik Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" kabul edilmiş ve bu kapsamda bedelli askerlikle ilgili usul ve esasların çerçevesi çizilmişti.

Bu düzenlemeye parti olarak ilgisiz kalmadık ve biriken taleplerin cevaplanabilmesi amacıyla lazım gelen desteğimizi esirgemedik.

Ne var ki bedelli askerlikle ilgili yasal düzenlemenin yürürlüğe girmesinden sonra değişik nedenlerden dolayı başvurular tahminlerin altında kalmıştır.

İlke olarak şunu önem ve özellikle vurgulamalıyım ki askerliğin, yani vatan savunmasının bir bedeli asla yoktur.

Ancak askerlik çağını geçmiş, bir sebeple askerlik görevini ifa edememiş yüz binlerce vatandaşımızın çağrısına ilgisiz kalmak belirli kıstaslar dahlinde çok makul da olmayacaktır.

Bizim bedelli askerlik meselesiyle ilgili görüş ve düşüncelerimiz dünden beri hiç değişmemiştir.

Konuyla ilgili olarak 15 Kasım 2011 tarihli TBMM grup toplantısındaki konuşmamla birlikte 24 Kasım 2011 tarihli yazılı basın açıklamamız tüm yönleriyle ortadadır.

Dünden bugüne çizgimiz dümdüz, istikametimiz dosdoğrudur.

Öncelikle parası olanın bedelli askerlik imkânından yararlanacağı, olmayanın ise dışarıda tutulacağı algısını kırmak ve adaletsizliğin önüne geçmek lazımdır.

Askerlik görevi, Anayasa ve yasalar gereğince, her Türk vatandaşının eşitliğine dayanması gereken, millî ve manevi yükümlülüğü olan faziletli bir vatan hizmetidir.

Bu hizmetin sulandırılması ve değersizleştirilmesi millî birlik ve bütünlüğümüzde onmaz yaralar açacaktır.

Belirli aralıklarla bedelli konusunun seslendirilmesi, asker alma sistemindeki tıkanıklıkları da göstermektedir.

Millî bekamızla ilgili iç dış tehdit ve tahriklerin sistematik olarak yoğunlaştığı bir dönemde bedelli askerliğin tartışılıyor olması ilave mahsurlara da yol açabilecektir.

Kaldı ki bunu gözden uzak tutmayız.

Bedelli askerlik konusu ele alınırken; TSK'nin ikaz, ihtiyaç, imkan ve kapasitesi belirleyici olmalı, vatan savunmasını aksatacak ve riske sokacak manevi ve moral çöküntüye müsamaha gösterilmemelidir.

Askerliğin millî bir görev olduğu ilkesinden taviz verilmeden, TSK'nin insan gücüne fazla gereksinim duymayacak bir şekilde modernizasyonun sağlanması bizim temel düşüncemizdir.

TSK'nin caydırıcılık vasfının gölgelenmemesi için herkes sorumlu davranmalıdır.

Askerlik süresi ülkemizin savunma ihtiyaçları göz önünde bulundurularak yeniden belirlenmeli ve hangi meslek, gelir düzeyi veya eğitim seviyesine sahip olunursa olsun bu süre herkes için bağlayıcı olmalıdır.

Dikkat etmeliyiz ki şehit yakınları ve gazilerimizi incitecek, millî vicdanları sarsacak en ufak bir teklifte bulunmak Türkiye'nin iç huzuruna zarar verebilecektir.

Askerlik özel ve zorunlu bir hizmet alanıdır.

Her Türk vatandaşı buna uymak durumundadır.

Bazı mahsurlarına rağmen, askerlik yaşını geçirmiş vatandaşlarımızın fazlaca birikmesine kayıtsız kalmak da mağduriyetlere kapı aralayabilecektir.

Parti olarak, TSK'nin olumlu görüşü alınmadan bedelli askerlikte ısrar etmenin doğru olmayacağı kanaatindeyiz.

Bedelli askerlikle ilgili beklentileri de hesaba kattığımızda, meselenin etraflıca değerlendirilmesini, kısa süre içinde uzlaşma ve diyalogla çözüme kavuşturulup gündemden çıkarılmasını elzem görüyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisinin, bedelli askerlik konusu TBMM'ye gelmesi hâlinde mesafeli durmayacağını muhataplarına bilhassa bildirmek istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Bir ülkenin uluslararası toplumdaki yerini ve mevkiini belirleyen en önemli faktör, bağımsız karar verebilme ve hareket edebilme yeteneğidir.

Bu durum, sahip olunan güç ve imkânlarla yakından bağlantılıdır.

Bir devletin dış dünyayı yorumlama, algılama ve ilişkilerini belirleme şekli ise millî menfaatlerini sürdürme arzusu ile bunlara yönelik engel ve tehditlerin tespiti ile mümkün olmaktadır.

Kalıcı dostluklar esas olmakla birlikte, bunun ilelebet sürdürülebilir olması ihtimal dâhilinde sayılamayacaktır.

Düşmanlıkların da ilanihaye devamı mümkün ve rasyonel değildir.

Dostluk ve düşmanlık gibi iki keskin uçtan diğerine geçiş süreçlerinde önce bağımsız karar verebilme ve sonra mütekabiliyet esas alınmalıdır.

Sürekli sizin adım attığınız, karşı tarafın hep yerinde durduğu bir ilişki şekli hem iyi niyetli bir yaklaşım değildir hem de ancak mağlup bir ülkenin ezik hâlini yansıtacaktır.

Soğuk Savaş şartlarında, ülkemiz takip edilen dış politikayla, dostu da düşmanı da kendi menfaatlerinden ziyade, bağlı olduğu pakt ve blokların dayatmaları ile belirlemek durumunda kalmıştır.

Bugün 12 yıldır AKP iktidarı ile yaşadıklarımız geçmişte gördüğümüz dayatmalara bile gerek kalmaksızın, kanlı küresel projelerin öncü kuvveti hâline gelen tam bir pısırıklık hâlini almıştır.

Bu yönüyle Türkiye'nin ne bölgesinde, ne de dünyanın her hangi bir yerindeki sorunlara millî menfaatlerimize uygun ve bağımsız karar verebilme hâl ve takati kalmamıştır.

Meşruiyetini ve geleceğini küresel projelerin gönüllü taşeronluğuna bağlayan ve ayakta kalabilmesini ancak bu projelere sadakatte gören hükûmet, ülkemizi karanlık bir mecraya yöneltmiştir.

Türkiye yabancı ülkelerin hükümranlık senaryolarına figüranlık yapmakta, başkent Ankara'dan dünyaya bakan ve kendi vizyonunu belirleyen bir güç olmaktan uzaklara savrulmaktadır.

Bugün Türk dış politikasına yön veren hâkim anlayış, millî duruş ve kaygılar değil, içine düştüğü küresel türbülansın çekim gücüdür.

AKP, bölgesel güç, yumuşak güç, sözü dinlenen ve itibarlı ülke gibi kendinden menkul tanımlarla avunurken, Türkiye bütün geleceğini, dünyaya yön veren vahşi ve sömürgeci projelere eklemlemiştir.

Cumhurbaşkanı ve Başbakan küresel hegemonyanın emellerine alkış tutarak, çevresinde pervane gibi dönerek siyasi varlıklarını sürdürmeye çırpınmaktadır.

Kendi kararını kendisi veren, kararlarını iç dinamikleri ile paylaşan ve destek alan bir devletin bugün, yarın ve gelecekte yapacakları bellidir ve bu kararları kalıcı, köklü ve tesirlidir.

Elbette ki dünya bizden ibaret, değişimin kontrolü de bizim elimizde değildir.

Ancak bu da stratejik vizyonun parametreleri arasında yer almalı, verilen kararlar bu değişkenleri de kapsamalıdır.

AKP hükûmeti dış politikasını millî gerçeklerden soyutlamış, millî hedeflerden arındırmış, tamamen yabancı tasavvur ve tekliflerin güdümüne sokmuştur.

Başbakan Davutoğlu G-20 toplantısı için gittiği Avustralya'nın Brisbane kentinde ne söylerse söylesin, neyle avunursa avunsun gerçekleri öteleyemeyecektir.

Başbakan Türkiye'nin ayağına takılan prangaları kırdığını söylemiştir.

Ama kırılanın tarihî ve kültürel haklarımız olduğunu itiraf edememiştir.

Başbakan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin önünde kimse duramayacaktır demiş, ancak neredeyse cümle âlemin önümüzü kestiğini bir türlü anlayamamıştır.

Türkiye, kimsenin önünde duramayacağı bir ülke ise Davutoğlu, Obama'nın iki dudağından çıkacak sözlere niçin bu kadar merak salmıştır?

Esad'a karşı ABD'yi ikna etmek için geceyi gündüze katan, Ankara tehdit altındayken Halep'in derdine yanan bir Başbakan ve hükûmeti bize göre Türkiye'nin çıkarlarını ikinci plana atmış demektir.

IŞİD, yanı başımızda infaz törenleri düzenlemekte, kafaları bedenlerinden ayırmaktadır.

Eşi benzeri görülmemiş bir vahşet manzarası insanlığın gözü önünde cereyan etmektedir.

Komşu coğrafyalarda toplu cinayetler işlenmektedir.

Etrafımızda teröristler kol gezmektedir.

PKK ve peşmergenin Cumhuriyet'in 91. Yıl dönümünde vatan topraklarımızdan kortej ve kafileler hâlinde geçmesi bile Başbakan'da derlenmeye ve toparlanmaya neden olmamıştır.

Davutoğlu, aynen Erdoğan gibi, Esad ile yatmakta Esad ile kalkmaktadır.

ABD'nin Suriye politikasında bir değişiklik olmamasına rağmen, Başbakan "Tezimize yaklaştılar, bizi anladılar, aramızda görüş ayrılığı yok." gibi ucuz ve temelsiz sözlerle bile bile lades demektedir.

G-20 gibi katı kuralları olmayan, dünya ekonomisini yönlendiren, daha çok istişari olan bir platformda Türkiye'nin millî hassasiyetleri dile getirilmemiş, hak ve beklentileri savunulmamıştır.

Davutoğlu Brisbane'e Türkiye'yi temsil etmek için mi, yoksa ABD'nin Suriye'yi vurması konusunda yalvarıp yakarmak için mi gitmiştir?

Davutoğlu G-20 toplantısında Obama'nın masasında oturmayı ayrıcalık ve lütuf mu görmektedir?

Esad teröristtir Esad zalimdir Esad katildir de; IŞİD-PYD-PKK kırlarda bayırlarda çiçek toplayan, karıncayı bile ezmekten sakınan sevgi kelebekleri midir?

Taşın altına elini koymaktan bahseden Başbakan, Esad gidince, Suriye bölününce, sınırlarımız boyunca terör devletleri kurulunca Türkiye'nin ve bölgenin huzura kavuşacağını mı sanmaktadır?

Suriye'nin parçalanması milletimizin aleyhine olacak, büyüyecek kaos dalgasının nerede duracağı ve nerede son bulacağı bugünden kestirilemeyecektir.

Şüphesiz ki çatışmaların Halep'te yoğunlaşması Türkiye'ye yönelik mülteci akınını hızlandıracaktır.

Türkiye bir ateşin ortasında, acımasız bir hesaplaşmanın, kanlı emperyalizmin yeni bir saldırısının hedefindedir.

Sorun Esad değildir.

Asıl sorun sömürgeciliğin güncellenmiş yepyeni bir operasyonudur.

Düne kadar Esad'a kardeşim diyenler, birlikte Bakanlar Kurulu düzenleyenler, tatile çıkanlar, aile fotoğrafı çektirenler, sorarım sizlere o tarihlerde aklınız neredeydi?

Esad 2011 Mart'ından önce de zalim değil miydi?

Esad ve babası 2011 Mart'ından önceki senelerde de kan dökmüyor muydu?

Erdoğan ve Davutoğlu'nun bütün iddia ve önermeleri sıfırı tüketmiştir.

Türkiye böyle gidemeyecek, bu politikalarla daha fazla yönetilemeyecektir.

Gidişat felakettir.

AKP hükûmeti, Esad'a karşı kurşun asker olmak için yanıp tutuşmakta, ABD'den rol kapmak için haysiyetini iki paralık etmektedir.

Türk milleti olanları görmektedir.

Bu gelişmeler karşısında, muhalefet ne yapıyor diye soranlara diyorum ki Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'nin millî ve tarihî haklarını savunuyor.

Muhalefetin projesi var mı diye sorgulayanlara diyorum ki, Milliyetçi Hareket Partisi en büyük proje olarak tam bağımsız Türkiye, güvenli, huzurlu ve barış içinde bir vatan vadediyor.

Ne yapacağımızı, neyi başaracağımızı, Türkiye'yi bölgesinde ve dünyada güçlü ve sözü geçen bir ülke haline nasıl getireceğimizi bir yıla kalmaz herkes görecektir.

Şişirme anketlerle uğraşanlara, algı operasyonlarıyla kararsızları çoğaltıp muhalefeti yerinde saydıranlara Türk milleti şans tanımayacak ve inşallah heveslerini kursaklarında bırakacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Hükûmetin "çözüm", İmralı canisinin "yol haritası" adını verdiği çözülme süreci AKP-PKK arasındaki kısa paslaşmalara ve tüm rezilliklere rağmen sürmektedir.

Öteden beri iddia ettiğimiz gibi AKP ve PKK iş birliği, Başbakan ve İmralı dayanışması bütün yönleriyle gün ışığına çıkmıştır.

Hükûmet memurları ve güvenlik güçlerinin müşahitliğinde PKK'lılara özel misafir muamelesi yapılmakta, araç yakan, maske takan, saldıran, yol kesen, haraç alan, tehdit eden hainlere kahredici bir suskunluk gösterilmektedir.

Başbakan kamu düzeni demekte, teröristler Diyarbakır'da iki belediye otobüsünü içindeki yolcularıyla yakmaya kalkışmaktadır.

Başbakan kamu düzeni demekte; teröristler Cizre, Silopi, Sur ve Nusaybin'de özerlik hendekleri kazmaktadır.

Hükûmet canilere teşrifatçı, şehit ailelerine ceberuttur.

Hükûmet katillere kucaklayıcı, gazilere zorbadır.

Bu olaylar karşısında artık saklanacak ve örtülecek hiçbir şey kalmamıştır. Her şey ortada ve aziz milletimizin gözü önündedir.

Şehadet ile ihanet, ay yıldızlı bayrak ile paçavra, gazi ile terörist, alçaklık ile kahramanlık, pişmanlık ile küstahlık AKP'nin lügatinde yer değiştirmiştir.

Ne hainlerde bir teslimiyet, mahcubiyet ve nedamet hissi vardır ne de bunları kucaklayan Başbakan ve Cumhurbaşkanı'nda utanma, sıkılma ve pişmanlık emareleri görülmüştür.

Vatan uğruna şehadete ulaşmış yiğitlerimiz, gazi olmuş evlatlarımız, ömrünü vatanın ve milletin bütünlüğüne adamış on binlerce korucu kardeşimizin ve vatandaşlarımızın onurları, hatıraları ve yadigârları ayaklar altına alınmıştır.

Irak ve Suriye'deki gelişmelere paralel olarak ilerleyen vahim süreç, Amerika Birleşik Devletleri'nin Orta Doğu'daki sınırları değiştirmeye doğru giden projelerine yaramaktadır.

Bugün aktif dış politika, sorunsuz ilişkiler, barışçıl gelişmeler adı altında yürütülen teslimiyetin tamamı AKP çaresizliğinin makyajıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi, yıllardan beri milletimizin huzur ve emniyetine musallat olan PKK terör örgütü ile etkili ve anlayacakları yöntemlerle mücadeleyi savunmuştur.

On yıllardır ülkemizi yoran ve acı çektiren terör örgütünün sona erdirilmesinin şartları bellidir:

Türkiye, silahlı ve silahsız bütün imkânlarını kullanarak teröristleri ortadan kaldırmak, silahları ile birlikte adalete teslimiyetini sağlamak zorundadır.

Ancak süreç ihaneti PKK'nın belini doğrultmuş, elini güçlendirmiş, saha üstünlüğü elde etmesini sağlamıştır.

AKP, PKK'nın tuzağına bile bile düşmüş, terörist talepleri takvim ve yol haritasına bağlamıştır.

Hükûmetin süreç adını verdiği ihanete hâlâ kulak verenlere soruyorum:

Bu çözüm nedir, neleri kapsamaktadır?

AKP neyi vadetmiş, neleri gözden çıkmıştır?

6-7 Ekim isyan provalarıyla türbülansa girdiği söylenen ihanet müzakerelerinin onca kayba onca zarar ve ziyana rağmen, bir şey olmamış gibi sürdürülmesi Türk milletine hakaret ve hürmetsizlik değil midir?

Son gelişmeler karşısında, silahı kimin bırakacağını anlayanınız var mıdır?

PKK'da bir suçluluk duygusu ve milletten utanma ve mahcubiyet var mıdır?

Terörle pazarlıklar, AKP'nin eseri ve çözülme sürecinin tipik sonucudur. Hazmettirilmek istenen seri alçaklıkların birincisi budur.

Bu, PKK'nın teslim alınmasını değil, AKP'nin ülkemiz sınırlarında teslim alındığını gösteren tarihî bir rezalet, ihanet ve melanet tablosudur.

PKK Türkiye'ye değil, AKP PKK'ya teslim olmuştur. Seri alçakların ikincisi de bu şekildedir.

Elbette terör son bulmalı, şiddet ortadan kalkmalı, vatandaşımız huzur ve emniyet bulmalıdır.

Bunun aksini savunmak ve söylemek mümkün değildir.

Ancak eline silah alarak ülkemizi bölmek için dağa çıkmış teröristlerin bütün taleplerini, silahsız çözecekleri ortam oluşturarak onlara kucak açmak dünyada görülmemiş bir uygulamadır.

Böylesi bir mantık garabeti ile ne Çanakkale savunulabilirdi, ne de millî mücadele yapılabilirdi?

İzmir'i Yunanlıya bırakırdınız, İstanbul'u İngiliz'e teslim ederdiniz, böylece pürüzler ve sorunlar ortadan kalkmış ve AKP'nin tanımındaki barış da sağlanmış olurdu.

Bugüne kadar sorunları çözmek adına onları yok sayan ve hatta sorunun parçası haline gelerek teslim olan hiçbir ülkenin ayakta kaldığına şahit olunmamıştır.

PKK'nın ve uzantılarının bütün hedefleri artık AKP tarafından temsil edilmektedir.

Bütün istekleri Başbakan ve hükûmeti tarafından dile getirilmektedir.

Sonuçta böyle olacak idiyse, 1984 yılında ilk silahlı eylem başladığında ne ordu sevk etmeye, ne de Mehmetçiğin, polislerin ve korucuların yıllar süren fedakârca mücadelelerine lüzum vardı.

Ne isteniyorsa verirdiniz ne dayatılıyorsa teslim olurdunuz, ne yapmayı arzu ediyorlarsa el sıkışırdınız, böylece aradan geçen 30 yılda kayıplarımız da gerçekleşmezdi.

Bugün gelinen aşamada Türkiye'nin bölünmesi için PKK'ya ihtiyaç kalmamıştır.

Erdoğan ve Davutoğlu ikilisi ihanet projesini gönüllü olarak BOP kargosundan teslim almışlardır.

AKP zihniyeti Kandil kadrolarının geride kalmış bütün niyetlerini siyaset zemini içinde çözmeyi kafasına koymuş ve bölücülüğün yeni liderliğine soyunmuştur.

Ve bu konuda İmralı canisi ile rekabet ve iş birliği başlatmıştır.

Başbakan'ın refakat ettiği çözülme süreci; İmralı canisinin, Kandil'deki militanların, etnik bölücü mihrakların, Barzani ve küresel şirret kampanyanın etrafında kenetlendiği Türk milletine kefen biçme projesidir.

Hükûmetin hesabı ortadadır:

Teröristlere siyasi af çıkartılacak, bölücülerin statü ve kimlik talepleri karşılanacak, özerklikle ilgili tüm ön çalışmalar süratle tamamlanacaktır.

Erdoğan ve Davutoğlu dayatılan hain projeler gereğince Kürdistan'a yeşil ışık yakacaklardır.

Bu aşamalarla, Türkiye, çok yakında yaşayacağı daha vahim gelişmelerle Başbakan'ın ve AKP'nin foyasını görecek; kendisine huzur, esenlik, refah ve onur kazandırsın diyerek bu zihniyete verdiği desteğin pişmanlığını duyacaktır.

Ve tarihimizde göremeyeceğimiz bu küçülmenin adresi AKP, mihrakı iş birlikçiler, odağı ise Başbakan Davutoğlu ve Cumhurbaşkanı Erdoğan olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bölücü teröristler Kobani bahanesiyle Türkiye'yi ateşe verirken, AKP-PKK-HDP el altında temas trafiğini sürdürmüştür.

Yani, millet iradesiyle iktidara gelen bir parti, kan ve şehitlerimiz üzerinden pazarlığa "Yeni Türkiye" propagandasıyla devam etmiştir.

Enselerinden güpegündüz vurularak şehit edilen vatan evlatlarının kanları yerde kalmış, hükûmet-Kandil-İmralı arasında verimli geçtiği söylenen müzakerelerle Türk milletine kast edilmiştir.

Geçmişte tutulan yol yanlış ise bugün tutulan yolun doğru olduğunun güvencesini kim verecektir?

Biz asla kan ve intikam peşinde değiliz. Ama yapılanlar cezasız mı kalacaktır?

Anaların gözyaşları Türkiye'yi bölerek mi dinecektir?

Anaların gözyaşları PKK'ya Türkiye'yi devretmekle mi sona erecektir?

AKP sona yaklaştıkça Türkiye'yi de beraberinde sürüklemektedir.

Başbakan'ın Dersim isyanıyla Kerbela hadisesini özdeşleştirmesi, hainlerden özürler dilenmesi ne hale geldiğimizin en açık kanıtıdır.

Atatürk'e Yezid denilmesine, Türk milletinin Yezidle bir görülmesine bir tek Milliyetçi Hareket Partisi karşı çıkmıştır.

Bugünün PKK'sı neyse, 1937-1938'de Dersim'de isyan edenler aynısıdır.

Bugünün teröristbaşı Öcalan'ı neyse, Dersim ihanetinin başaktörü terörist Rıza da kopyasıdır.

Devlete ve millete başkaldıran, kafa tutanların geçmişteki akıbetleri bellidir.

Bugün AKP'nin pazarlık yaptığı eşkıyayla Türk milleti asırlarca mücadele etmiştir.

Terörist Rıza emperyalizme piyonluk yaparak Türkiye'yi bölmek istemiş, ne var ki amacına ulaşamadan hak ettiği cezasını bulmuştur.

Millî irade yetkiyi bize versin, millet bize güvensin, yine yaparız, yine hainlerin alayını birden vatan topraklarından temizler atarız.

Dersim İsyanı'na göstermiş olduğum kararlı tepkiden dolayı bazı şahısların sembolik de olsa tazminat davası açtığını görüyorum.

Bunlardan birisinin miktarı 4,9 kuruştur.

Ben özel olarak dava başına 4,9 kuruşluk bütçemi çoktan ayırdım.

Dileyen ve isteyen varsa peşin peşin ödemeye de hazırım.

Hiçbir şart altında hiçbir dayatma ve tehdit karşısında yılmayacağımızı, yıkılmayacağımızı, mücadelemizden ödün vermeyeceğimizi buradan dosta da düşmana da haykırmak istiyorum.

Biz bu kutlu vatanı bu aziz milleti tazminatla almadık, hibe yoluyla kazanmadık, masalarda bulmadık. Bu yollarla da vermeyeceğiz, devretmeyeceğiz, kesinlikle vazgeçmeyeceğiz.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

25 KASIM 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün 9 Mayıs 2009 tarihinde Prag'dan Ankara'ya dönüş yolunda adını koyduğu "İster terör ister Güneydoğu ister Kürt meselesi deyin, bu, Türkiye'nin en önemli meselesidir ve mutlaka halledilmelidir." sözünün üzerinden 5 yıl 6 ay 19 gün geçmiştir.

Eski yıkımdan sorumlu bakanın koordinatörlüğünde, 1 Ağustos 2009 tarihinde Polis Akademisinde 12 kötü adamın iştirakiyle düzenlenen ve sözde demokratik açılımın başlatıldığı kirli toplantının üzerinden 5 yıl 2 ay 24 gün geçmiştir.

AKP-PKK ortaklığıyla Habur'da sahnelenen terörist karşılama törenlerinin üzerinden de 5 yıl 1 ay 6 gün geçmiştir.

Geride kalan seneler devamlı surette PKK'ya yaramış, bölücülüğe güç vermiştir.

AKP hükûmeti; "Kürt açılımı, demokratik açılım, millî birlik ve kardeşlik projesi, çözüm ve barış süreci" gibi gerçek mana ve mesajından tamamen soyutlanmış tanımlamalarla PKK'ya teslimiyetin altyapısını kurmuştur.

Türkiye, bizzat AKP'nin itmesiyle bizzat AKP'nin kumpasıyla dehşet ve şiddet sarmalına sokulmuştur.

Bu sayede, terör örgütü PKK, hiç olmadığı kadar etkinlik ve yaygınlık kazanmıştır.

İmralı Adası, canibaşının adı konulmamış karargâhı hâline getirilmiştir.

Hükûmet ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm bir teröristi hayalinde bile göremeyeceği tavizlerle diriltmiştir.

Bir önceki Başbakan Recep Tayyip Erdoğan PKK'ya ve bölücü mihraklara yıllarca ödünler vererek Türkiye'nin altını oymuş, millî birlik ve kardeşliğimize mezar kazmıştır.

Türk milleti AKP-PKK-HDP-Barzani ile küresel çıkar ve cinayet grupları tarafından ihanet markajına, tehdit çemberine alınmıştır.

Daha düne kadar, Recep Tayyip Erdoğan liderliğindeki AKP kadroları tarihî ve kültürel tüm değerlerimizle çatışan, çelişen ve çarpışan teklif, söylem, plan ve projelerle âdeta zehir saçmışlardır.

Şimdi de Ahmet Davutoğlu gündemdedir ve selefini aratmamak için varını yoğunu ihanet mesaisinde harcamaktadır.

Zannederseniz ki AKP ve yönetici pozisyonundaki şahsiyetler, Türkiye'yi yıkmak için özel görevlendirilmişlerdir.

Yine zannederseniz ki Çanakkale'de püskürtülenler AKP'de buluşmuş, İzmir'de denize dökülenler AKP'de doğmuş, Anadolu'dan söküp atılanlar AKP'yle doğrulmuştur.

Türk tarihinde ne kadar ihanet eden ne kadar arkadan hançerleyen emel ve mihrak varsa AKP'nin kundağında bir kez daha gözlerini açmışlardır.

Hainler, Davutoğlu'nun gözüne melek gibi görünmektedir.

Millet ve memleket düşmanları Erdoğan'a sevimli gelmekte ve hakkı yenmiş mazlumlar olarak görülmektedir.

Çünkü ne Erdoğan'ın ne de Davutoğlu'nun durduğu ve baktığı yer doğru ve millî değildir.

Geçmişte Türkiye'ye kimin zararı dokunmuşsa Cumhurbaşkanı ve Başbakan onların yanında ve sözcüsüdür.

Geçmişte Türk milletinin kanını akıtanlar bugünlerde revaçta, vatan topraklarını parçalamak amacı taşıyan namertler el üstündedir.

Yıllardan beri Erdoğan ve yandaşları Türkiye'nin bir bölümünü PKK'ya peşkeş çekmek için uğraşmakta, Türk millî kimliğini imha etmek için provokasyon seferleri düzenlemektedir.

Türklükten alerji duyan kim varsa Erdoğan ve Davutoğlu'ndan güç devşirmekte, ilham almaktadır.

Ayrıca ecdadımızın muazzam hatıra ve emanetlerinden kim rahatsızsa tarihle yüzleşme adı altında parlatılmaktadır.

Ülkemizde çıkan isyanların elebaşlarının avukatlığına soyunan Başbakan ve hükûmetinin anlayışına göre, Türkiye;

• Etnik farklılıklar temelinde ayrışırsa demokratikleşecek,

• Millî birlik ve kimlik ekseninde çözülürse özgürleşecek,

• Coğrafi eksen bölünürse, farklılaşırsa çağdaş hâle gelecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi, böyle bir demokratikleşmeyi tanımamakta ve tümüyle de reddetmektedir.

Böyle bir özgürleşme mahvoluşu getirecektir ki, bunu kabulümüz mümkün değildir.

Böylesi bir çağdaşlaşma tarihten silinip gitmemize çanak tutacaktır ki, bunu normal görmemiz eşyanın tabiatına da aykırıdır.

Türksüz Anadolu özleyenler faal hâldedir ve bunlar AKP'ye tutunmuş ve yerleşmişlerdir.

Türk milletinin birliği ve kardeşliğini çekemeyen odaklar AKP'nin şifrelerini ele geçirmiştir.

Başbakan Davutoğlu tıpkı Erdoğan gibi, tarihimizle kavgalı, millî değerlerimizle mesafelidir.

Davutoğlu Erdoğan'ın kopyasıdır, ama inanınız bana çok kötü çok sakil çok çirkin bir kopyasıdır.

Davutoğlu yanlışta ısrar etmekte, zillet de inat etmektedir.

Başbakan geçtiğimiz haftanın son gününde Tunceli'ye gitmiştir.

Burada partisinin merkez ilçe kongresine katılmasının yanında, bazı etkinlik ve toplantılarda da bulunmuştur.

Davutoğlu tarihî gerçekleri bir kez daha çarpıtmış, tarihten husumet çıkarmayı sürdürmüştür.

Arifleri, erenleri, Allah dostlarını, hikmet ve keramet sahibi manevi büyüklerimizi istismar ederek millete başkaldıran, devlete isyan eden bölücülere yine toz kondurmamıştır.

Davutoğlu kabuk bağlamış yaraları kanatarak siyasi menfaat elde etmenin derdindedir.

Dersim İsyanı'nın elebaşı terörist Rıza'yı sözde seyit unvanıyla anarak Efendimizin torunu olduğunu söyleyen Başbakan, bir defa İslam'a, kutsal emanetlere, Evlad-ı Resul'ün aziz hatıralarına kara çalmıştır.

Alemlere rahmet olarak inmiş Efendi'miz Hz. Muhammed'i; bir teröristle anmak, İngiliz'in, Fransız'ın, Rus'un oyuncağı olmuş bir hainle yan yana getirmek utanmazlık olduğu kadar büyük bir günahtır.

Davutoğlu, Horasan erenleriyle Dersim İsyanı'na karışan bölücüleri de aynı çerçevede ele alma densizliğini göstermiştir.

Davutoğlu'nun maksadı nedir, bu şahıs kimlere hizmet etmektedir?

Terörist Rıza'yı aklama ve savunma ihalesi Davutoğlu'na mı kalmıştır?

Hz. Ali'yi, iftiharla, duayla, hüzünle andığımız Hz. Hüseyin ve Hz. Hasan'ı teröristin seviyesine indirmek nasıl bir zekâ ve vicdan noksanlığıdır?

Davutoğlu'nun terörist Rıza sevdası, isyancılara duyduğu özlem ve şükran; ağzına aldığı Horasan erenlerinin, Ehlibeyit büyüklerinin hiçbir söz, tavsiye ve temennisiyle bağdaşmamaktadır.

Alisiz Alevilik inşa etmeye çalışanlara terörist Rıza'nın hakkını helal etmeyeceğini söyleyen Davutoğlu, acaba kendisine, selefine ve zihniyetine Türk milletinin hakkını helal edeceğini mi sanmaktadır?

Millet evlatlarını öldürenleri Allah'ın affedeceğini mi düşünmektedir?

Davutoğlu, terörist Rıza'nın resmî ideolojiden farklı düşünmesi nedeniyle idama gittiğini iddia etmiştir.

Eğer rejime muhalifler, millete hasım unsurlar bu şekilde cezalandırılmış olsaydı; Davutoğlu nasıl Başbakan olacak, AKP 12 yıldır nasıl iktidarda kalacak, Erdoğan hangi güçle Cumhurbaşkanlığına yükselecekti?

Davutoğlu boş konuşmakta, boşa kürek çekmektedir.

Fakat istismarları da tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır.

Bize göre Dersim isyanıyla ilgili ihanet kampanyası sonlandırılmalıdır.

Olan olmuş, yaşananlar geride kalmıştır.

Türk milleti asilerin hakkından gelmiş, bu sayfa ilelebet açılmamak üzere kapanmıştır.

Hem Osmanlı hem de Cumhuriyet devrinde isyana kalkışanlar ağır şekilde bedel ödemişler ve cezalandırılmışlardır.

Erdoğan ve Davutoğlu; Gezi Parkı'ndaki masum ve demokratik itirazlara bile tahammül göstermeyip şiddetle bastırırken, her ne hikmetse demokrasiyi, hak ve özgürlükleri akıllarına getirmemişlerdir.

Terörist Rıza'ya sempati duyanlar, Türk gençliğine zalimce davranmıştı.

PKK'nın her saldırısına bahane bulanlar, sokaklarda muhalif öğrenci avına çıkmışlar, tomalı ve biber gazlı şiddetle savunmasız ve hiçbir örgütle bağı olmayan gençleri hedef almışlardı.

Terörist Rıza'dan özürler dileyip; Ahi Evran'ı, Sarı Saltuk'u, Baba Mansur'u, Eyyüp el-Ensari'yi, Hazreti Mevlana'yı, Seyit Burhanettin Veli'yi dilinden düşürmeyenler; tencere tava çalan hanımefendilere dahi acımasız muamele yapmışlardı.

Sokakta yürürken sigara içenlere bile hakaretler yağdıran bir zihniyet mi bu ülkede hoşgörüden, anlayıştan, müşfik ve merhamet sahibi olmaktan bahsetmektedir?

Geçiniz bunları Sayın Başbakan, geçiniz.

Eğer bugün 1937'de isyan etmiş bir hainden özür diliyorsanız, biliniz ki çok yakında 1984'ten itibaren devlete, millete ve kutsal değerlerimize başkaldıran bir hainden de özür dileyeceksiniz demektir.

Başbakan, isyankârlardan özür dilemenin bir erdem olduğunu ileri sürebilmektedir.

Bizim erdem tanımımızda; ahlakın övdüğü iyi olma hâli, alçak gönüllülük, yiğitlik ve doğruluk vardır.

Davutoğlu'nun erdem tanımında ise alçaklara taviz, ahlaksızlara boyun eğme, vatan ve bayrak muhaliflerine kucak açma söz konusudur.

Başbakan, güçlü ihtimaldir ki Tunceli'ye Erdoğan tarafından gönderilmiş, ihanet sürecine psikolojik destek toplamak için görevlendirilmiştir.

Tunceli Üniversitesi'nin isminin Munzur olarak değiştirileceğini, kentteki eski kışlanın müzeye dönüştürüleceğini ve adının da Dersim Müzesi olacağını, bunun için 10 milyon liralık ödeneğin talimatını verdiğini bildiren Davutoğlu fütursuzca hareket etmektedir.

Bundan sonra Davutoğlu ilk fırsatta Tunceli ismini Dersim olarak değiştirecek, kendi ismini de "Ahmet Rıza" olarak yenileyebilecektir.

Başbakan'ın elini tutan, önüne geçen, engel olan yoktur.

Erdoğan ile Öcalan ikilisi nasıl kardeş ve dost olmuşsa, Davutoğlu da kendisine yoldaş olarak terörist Rıza'nın hain anılarını ve iğrenç emellerini seçebilecektir.

Nasılsa, AKP'de teröristlerle düşüp kalkmak oldukça popülerdir ve terfi almak için ön şarttır.

Davutoğlu önümüzdeki Milletvekilliği Genel Seçimlerinden sonra, Başbakanlığı kaybedeceğini bildiğinden dolayı, hiç olmazsa parti genel başkanlığında kalabilmek için her rezilliğe tamam demektedir.

Erdoğan'ı İmralı ve Kandil nasıl kurtaramayacaksa, Davutoğlu'nu da Dersim'de isyan eden teröristlerin geride bıraktıkları fitne vasiyeti öyle kurtaramayacaktır.

Toroslar'dan Munzur'a selam götürdüğünü söyleyen Davutoğlu'na Türk milleti sandıkta öyle bir selam çakacaktır ki, mizah gibi, şaka gibi, korkuluk gibi duran Davutoğlu bir daha yerinden kalkamayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Dersim İsyanı'yla Alevi İslam inancına sahip kardeşlerimizi aynı karede değerlendirerek tarihî bir hataya imza atmaktadır.

Bu küstah ima ve kirli propagandaya Alevi kardeşlerimizin itirazı olmalıdır.

İncinen ve hırpalanan Alevi kardeşlerimiz seslerini yükseltmeli, Davutoğlu'nun tezgâhına düşmemelidir.

Altını çizerek söylemek istiyorum ki, Alevi İslam inancına sahip kardeşlerimizin teröristlerle yollarının kesişmesi imkansızdır.

Efendimize ve Ehlibeyit'e gönül vermiş hiçbir vatan evladının isyancıların arasında olması düşünülemeyecektir.

Edep yahu diyen, hepimizin saygı ve inançla benimsediği 12 İmam'ın sevgi ve hayranlığıyla hayatlarını geçiren kardeşlerimize Dersim İsyanı'nın iftirasını atmak ayıptır, zulümdür.

Takdir edersiniz ki, Türkiye, siyasi bölücülük ve silahlı terörün meşruiyet kazanma yolunda mesafe aldığı çok tehlikeli bir döneme girmiştir.

Terör destekli etnik bölücülük siyaset sahnesine konuşlanmış, PKK'nın siyasallaşma stratejisinde yeni bir aşamaya geçilmiştir.

Son gelişmeler Türkiye'nin millî birliğine, toprak bütünlüğüne ve üniter devlet yapısına kastetmeyi amaçlayan cephenin iki yönden nifak ürettiğini göstermektedir.

Etnik tahrik ve taleplerle ilerletilmeye çalışan siyasi bölücülük gündemi ile silahlı terör saldırılarının ortak hedefi bütün açıklığıyla ortadadır.

Amaç, Türk milletine ve devletine vücut veren bütün ortak değerleri yıkmaktır.

Arkasından ülkemizi parçalayarak çok milletli çok kimlikli çok dilli ortaklık devleti yapılanmasını Türkiye'ye zorla kabul ettirmektir.

Biz bu kapsamdaki uyarılarımızı yıllardır yaptık, yıllardır muhataplarımızla paylaştık.

Türkiye'de bir Kürt sorunu değil terör ve bölücülük sorunu olduğunu, PKK'nın ve İmralı'da yatan caninin Kürt kökenli kardeşlerimizin temsilcisi sayılamayacağını defalarca vurguladık.

Alevi İslam inancına sahip kardeşlerimizle, Kürt kökenli vatandaşlarımızın duygularını, beklentilerini ve geçmişteki bazı talihsiz vakaları kaşıyıp kavga ve hizip ortamı oluşturmak için AKP-CHP-HDP-PKK blokunun nazik ve hassas zeminde istismar yarışına girdiklerini söyledik.

Milliyetçi Hareket Partisi hiç kimsenin nereli olduğuna, ana diline, etnik kaynağına merak salmamış, bunları mesele yapmamıştır.

Geleceğini Türk milletinin içinde gören, ay yıldızlı al bayrağın altında yaşamaktan onur duyan herkesi Türkiye kabul ettik; bunları canımızdan bir parça ve varlığımızın da nişanesi olarak belledik.

Parti olarak tarihî süreç içinde Türk milleti ailesine mensup olarak varlıklarını sürdüren bütün değerlere ve kültür mirasına sonsuz hürmet ve muhabbet besledik, besliyoruz.

Ve bu konulara yaklaşırken bizim için esas olan ayrışmak ve ayrıştırmak değil, birleşmek ve birleştirmektir.

AKP iktidarı ile işin başında ayrıldığımız temel nokta da burasıdır.

Biz, önü alınmayan ayrışma ve ayrımcılık dinamiklerinin çözülme ve dağılmaya neden olacağına inanıyoruz.

Türk milletinin bin yıllık tarihî süreç içinden çıkardığı dersler bize bunu göstermektedir.

Geçmişin kötülenmesiyle eş zamanlı yürüyen farlılıklara yapılacak vurguların, kanlı ve tehlikeli bölünmelere davetiye çıkaracağını bilmek için kâhin olmaya lüzum yoktur.

Devletin ve hükûmetlerin temel görevi, vatandaşları arasında, onları birbirlerine bağlayan duyguları, hatıraları ve müşterek değerleri canlı tutmaktır, yoksa tahrik edip ayrıştırmak değildir.

Daha işin başından beri, siyaset anlayışını ayrılma ve ayrıştırmaya bina etmiş olan AKP'nin, yabancıların icazetiyle sürdürdüğü çözülme sürecine ısrarla karşı duruşumuzun ana sebebi de budur.

Ve sonuna kadar da karşı durmaya devam edeceğimiz iyi bilinmelidir.

Bu konuda kararımız kesindir.

Partimizin ayrılma, farklılaşma, bölünme, ufalanma gibi arayışlarla uzaktan yakından bağı, bağlantısı ve desteği olmamış, olmayacaktır.

Bu konuda da duruşumuz belli, ilkelerimiz nettir.

Ülkemizin temel meselelerini çözme yolunda vazgeçilmez siyaset önermemiz yalnızca ve yalnızca "milli kimlik ve kardeşlik" üzerinedir.

Biz, ülkemizdeki diğer sorunlar gibi mezheplerin sorunlarına da aynı dikkatle ve kucaklaştırıcı ilkelerimizle bakmaya özen gösterdik ve dikkat ettik.

Alevi İslam inancına sahip vatandaşlarımıza bakışımızın özü ve esası da buna göre temellenmiştir.

En son 4 Kasım 2014 tarihli Meclis grup toplantımız da olmak üzere, Alevi kardeşlerimizle ilgili düşünce ve onların sorunlarına yönelik samimi tutumumuzu devamlı gündeme getirdik.

Siyasi kaygılardan uzak ve iyi niyetli bir anlayışla Alevi kardeşlerimizin meselelerine eğildik ve dedik ki; "Cami de bizim cemevi de bizimdir."

Ne var ki, 2008 yılından beri iyi niyetle attığımız adımlar hükûmet nezdinde karşılık bulmamıştır.

2009 yılının Haziran ayının başında hükûmet tarafından başlatılan ve bizim de ümit verici gelişme olarak gördüğümüz "çalıştay" adı verilen toplantılarda herkes eteğindeki taşları dökmüş, ancak bugüne kadar somut bir sonuç elde edilememiştir.

Partimiz ilk "Alevi Çalıştayı"nın toplandığı hafta da konuyu yine önemle dile getirmiş, somut tekliflerle birlikte çalıştay sürecine olan açık desteğini ve iyi niyetini göstermiştir.

Konunun sürüncemede bırakılarak yalnızca istismarının yapılmak istendiği az çok belli olmuştur.

Başbakan Davutoğlu ve partisine bir çağrıda bulunuyorum:

Geride kalmış bir ayaklanma üzerinden "Evlad-ı Kerbela" istismarını yapıyorsunuz ve Alevi kardeşlerimizi sevdiğinizi söylüyorsunuz, o halde;

Gelin, sahibi olduğunuz ayrımcı ve ayrıştırıcı sözde demokrasi paketlerinin içerisine katmadan, sorunun acilen halli yönünde ilk adımları atalım ve TBMM zemininde bu konuyu tamamıyla çözelim.

Bu kapsamda öncekilerin topluca tekrarı olan önerilerimiz şunlardan ibaret olacaktır:

1- Aleviliğin öncelikle nitelikli eğitim ve nitelikli kadro ihtiyacını karşılayacak "Türkiye Alevilik Araştırmaları Merkezi" devlet desteğinde kurulmalıdır.

2- Bu merkez genel bütçeden ayrılacak ödenekle desteklenmeli ve idari bakımdan özerk olmalıdır.

3- Alevi inanç önderlerinin akademik seviyede eğitilmesi için İlahiyat fakültelerinde "Tasavvuf İlimleri Bölümü" kurulmalıdır.

4- Millî Eğitim Bakanlığınca din kültürü ve ahlak bilgisi derslerinin müfredatına, doğrudan Alevi toplumunun katılımıyla şekillenmiş doğru, objektif ve bilimsel bilgiler dâhil edilmelidir.

5- Bu kapsamda olmak üzere Alevi İslam inancı önderlerinden, konusunda uzman ilahiyatçılardan ve akademisyenlerden oluşan "Özel İhtisas Komisyonu" kurulmalıdır.

6- Kültür Bakanlığı ve ilgili kuruluşların iş birliği ile Alevi İslam inancının ve tarihî kültürel şahsiyetlerinin envanteri ve külliyatı çıkarılmalı varsa yabancı dilde olanlar Türkçeye çevrilmelidir.

7- Diyanet İşleri Başkanlığı ortaya çıkacak külliyatın orijinallerine sadık kalarak yayınlanmasında istişare ve iş birliği içinde olmalıdır.

8- Alevi İslam inancını da bünyesinde temsil edecek şekilde Diyanet İşleri Başkanlığında yapısal ve radikal düzenlemeye gidilmelidir.

9- Cemevi gerçeği, siyasi dürtülerden uzak, ön yargılara takılmadan ve 'cami cemevi' karşıtlığına dönüştürülmeden tam olarak kabul edilmelidir.

10- İnanç, ibadet ve kültür hayatımızın bir unsuru olan Cemevlerine devlet yardım etmeli, genel bütçeden ödenek tahsis edilmelidir.

Biz, Alevi kardeşlerimizin ihtiyaç ve taleplerine günübirlik siyasetin dışında ve üstünde bir anlayışla yaklaşıyoruz.

Mecliste grupları bulunan bütün partilere bu sorunu kucaklaştırıcı ve kaynaştırıcı bir yaklaşımla çözmeleri noktasında teklifte bulunuyor ve iş birliği öneriyoruz.

Çünkü bu konu kaşınacak bir tahrik ve istismar alanı değil, bütün samimiyetimizle çözümlenmesini dilediğimiz ve canı gönülden istediğimiz gerçek millî bir kardeşlik projesidir.

Konunun beklemeye, tavsamaya, zamana bırakılmaya tahammülü kalmamıştır.

Geçmişin acılarını ve hatta varsa hatalarını kışkırtarak ulaşacağımız sonuç da yoktur.

İki Türk hükümdarı olan Yavuz Sultan Selim ile Şah İsmail'in 500 yıllık dargınlığını onların torunları olarak bizler bitirmeliyiz.

Devamlı surette geçmişin tozlu raflarında ihtilaf izi sürerek varabileceğimiz bir seviye yoktur ve olamayacaktır.

Bu sorumluluk herkesindir.

Milliyetçi Hareket Partisi Alevi kardeşlerimizin yararına olacak her düzenlemeye destek vermeye ve varsa başka teklifleri değerlendirmeye açıktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin "açılım, demokratikleşme, çözüm ve barış" sözleriyle sürüklendiği karanlık tünel felaketlerle doludur.

Hükûmet terör örgütüyle masaya oturduğu andan itibaren, İmralı canisinin elinden tuttuğu aşamadan beri inandırıcılığını hepten kaybetmiştir.

Ülkemiz çok tehlikeli bir girdaptadır.

AKP, PKK'nın denetim ve kontrolündedir.

Terör örgütü ne isterse almakta, neyi dayatırsa yaptırmaktadır.

AKP ipin ucunu kaçırmış, terör örgütünün çekim alanına hapsolmuştur.

Son zamanlarda gündeme yansıyan haber, rapor, bilgi ve yorumlar AKP ile PKK'nın Türkiye üzerindeki paylaşım mücadelesine hız verdiklerini ve pazarlıklarını kızıştırdıklarını göstermiştir.

Uluslararası Kriz Grubu'nun 6 Kasım'da Brüksel'de yayımladığı, geçtiğimiz günlerde de Ankara'da bir basın toplantısıyla duyurduğu, "Türkiye ve PKK: Barış Sürecini Kurtarmak" başlıklı raporu tam bir rezalettir.

Bu rapor bir defa ihanet sürecinin içinde üçüncü gözün fiilen varlığını kanıtlamaktadır.

Başbakan Davutoğlu Avustralya ve Filipinler ziyaretlerinin ardından Türkiye'ye dönüş yolunda, "süreç ihanetinde üçüncü göz " olarak yabancı bir aktörün devrede olmasına izin vermeyeceklerini, bunu Oslo'da yaşadıklarını açıklamıştır.

Uçakta konuşma gibi amansız bir hastalığı olan Erdoğan ise, Afrika dönüşü sırasında; "kendi göbeğimizi kendimiz keselim" diyerek, Amerika'nın süreç ihanetine üçüncü göz olarak katılmasına soğuk bakmıştır.

"Üçüncü göz" olarak tarif edilen İzleme Kurulunda kimlerin yer alacağı çarşaf çarşaf medyada yer bulmuştur.

Sözgelimi TOBB Başkanı üçüncü gözlüğe razı gelirse; Anadolu'da üreten, Türkiye'nin kalkınması ve büyümesi için mücadele veren millî ve manevi değerlerle yönünü çizmiş kardeşlerimiz bu işe ne diyecektir?

Onlar PKK'ya göz olan TOBB Başkanı'na nasıl yaklaşacaklardır?

Erdoğan ve Davutoğlu ne derse desin; süreç rezilliğinin içinde dünya âlem vardır ve küresel tezgâh hükûmet'i bütünüyle kuşatmıştır.

Bunun yanında süreç ihaneti dış kaynaklı olup, Türk milletinin imhası için AKP-PKK-İmralı canisinin eline tutuşturulmuştur.

Bize göre, Uluslararası Kriz Grubu'nun 40 sayfalık raporu; ihanet sürecine verilen bir ayar, çizilen bir rota, gösterilen bir istikamettir.

Özellikle;

Anayasa'nın yeniden yazılarak sözde etnik kimliğe dayalı her türlü ayrımcı ifadenin kaldırılması,

Terörle Mücadele Kanunu'nun ve Ceza Kanunu'nun ilgili maddelerinin değiştirilmesi,

Talep olan yerlerde ana dilde Kürtçe tam eğitim verilmesi için çalışmalara devam edilmesi,

Daha fazla yerinden yönetim için planlar açıklanması,

PKK'nın yerinden yönetim mi, federal özerklik mi, yoksa bağımsızlık mı istediğinin açıklığa kavuşturması dile getirilmektedir.

Bölücü terör örgütü ve müzahir çevresi;

• Silahı bırakan militanların kamuda çalışmalarını,

• Hasta ve hükümlülerin serbest bırakılmasını,

• Ana dilde eğitimin serbest olmasını,

• Valilerin seçimle görev yapmalarını,

• Anayasa'dan Türk ifadesinin çıkarılmasını,

• Yerel parlamentonun kurulmasını,

• Yerel yönetimlerin eğitim, sağlık, kültür ve turizm alanlarında söz sahibi olmasını,

• Teröristlere tazminat ödenmesini,

• Terörle mücadelede aktif rol üstlenen kamu görevlilerin cezalandırılmasını,

• Koruculuğun kaldırılmasını,

• Statü ve kimlik sorunlarının çözülmesini,

• Bazı şehirlerde yerel polis ve öz savunma güçlerinin kamu düzenini sağlamasını,

• İmralı canisinin önce ev hapsine çıkarılmasını, sürecin sonunda serbest kalmasını tehditlerle dayatmaktadır.

Sandıktan çıkan bir siyasi zihniyet terör örgütüyle bir olmuş, beraberlik kurmuş Türkiye'yi sağından solundan yontmaya başlamıştır.

İmralı canisine sekretarya hizmeti verilmesinin gündeme gelmesi bile AKP'nin tepeden tırnağa pisliğe battığını ve teröre boyun eğdiğini göstermektedir.

Dünyanın hangi ülkesinde, müebbet hapse mahkûm bir terörist iki odalı, bahçeli, televizyonlu villa tipindeki sözde hücresi ve 5 eşkıyadan mütevellit sekretaryasıyla birlikte örgütünü yönetmektedir?

Hükûmet utanmasa, siyasi bedelinden çekinmese, emin olun; bin odalı kaçak ve karanlık sarayda İmralı canisinin kullanımı için manzaralı ve büyük bir oda tahsis etmekten kaçınmazdı.

Yargının hakkında kesin ve kati hüküm verdiği bir terör elebaşına kanun ve ahlak dışı imkânlar sunmak adaleti katletmek değil midir?

Her seferinde girdiği söz düellolarında aklının dibini döken Hükûmet Sözcüsü Başbakan Yardımcısı, dün Bakanlar Kurulu toplantısından sonra milletimizin gözünün içine baka baka teröristbaşını savunmuştur.

Dikkatinizi çekiyorum, bu Başbakan Yardımcısı, sözüm ona HDP'yi hedef alarak, "Siz kimin sözcülüğünü yapıyorsunuz da Öcalan'ı itibarsız hâle getirmek istiyorsunuz?" sorusunu sormuştur.

Bir Başbakan Yardımcısının, canibaşının itibarıyla ilgili kaygı taşıması siyasi ve ahlaki iflastır.

Bunun yanı sıra, Cumhurbaşkanı Erdoğan yine dün İstanbul'da Kadın ve Demokrasi Derneği tarafından düzenlenen Uluslararası Kadın ve Adalet Zirvesi'nde hepimizi hayret ettiren bir konuşma yapmıştır.

Erdoğan, adaletin devreye girmediği hiçbir meselenin hakkaniyetli şekilde çözüme kavuşturulamayacağını söylemiştir.

Peki adalet bölücübaşıyla ilgili devreye girmemiş midir?

Adalet devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü yıkmak ve yok etmek için nifak kusan çevrelere karşı devrede değil midir?

Erdoğan ve Davutoğlu niçin adaletin önünde köstek olmaktadır?

Erdoğan, çifte standartları, ikircikli yaklaşımları adalet duygusundaki eksikliğe bağlamıştır.

Her şey iyi güzel de 17-25 Aralık 2013 tarihlerinden bu tarafa yaşananları Erdoğan nasıl izah edecek nasıl açıklayacaktır?

Önümüzdeki 17 Aralık'tan 25 Aralık tarihine kadar geçen dokuz günlük süreyi Rüşvet ve Yolsuzlukla Mücadele Haftası ilan edip Türkiye'nin dokuz ayrı bölgesinde hırsızlığı, soygunu ve rüşveti cesaretle anlatacağız.

Bu ve buna benzer faaliyetlerle AKP'nin 12 yılının foyasını bütünüyle ortaya çıkaracağız.

Erdoğan adalet mülkün temelidir diyor.

Irkçılığın çözümü adalettir diyor.

Beyaz adam ile siyah adam arasındaki ayrımcılığı kaldırmanın yegâne yolu adalettir diyor ve tanımlamalarına devam ediyor.

Tamam da Erdoğan'a sormak lazımdır ki rüşvet ve yolsuzluğun üzerine gitmek adalet değil midir?

Demokrasi ve insan hakları ihlallerinin gerçek çözümü adalettir de, vatana ihanet edenin, Anayasa'yı çiğneyenin, yasaların suç saydığı fiilleri pervasızca işleyenin yakasından tutmak adalet değil midir?

Sayın Erdoğan söyle bize, yoksulluğun ve işsizliğin azaltılmasında adalete ihtiyaç var ise, Ermenekli Recep Gökçe'ye yırtık lastik ayakkabıyı reva gören, sana da haram sarayları layık bulan bu düzenin neresinde adalet, neresinde hukuk vardır?

Milletin alın terini saraylara gömmek adalet midir?

Milletin yarısından fazlası oturacak bir göz ev bulamazken, kaçak ve karanlık sarayın yanına yüzlerce odalı yeni bir rezidans yapmak bırakınız israfı, tek kelimeyle haram değil midir?

Erdoğan daha önemli bir şey söylemiş ve Hz. Ömer'e atfedilen bir söze değinerek şunları ifade etmiştir:

"Yasalar ne kadar kötü olursa olsun, eğer adil bir sultanın elindeyse oradan güzel neticeler doğar. Yasalar ne kadar güzel olursa olsun, zalim bir sultanın elindeyse oradan zulüm doğar."

Erdoğan bu sözü söylerken kendisini nerede gördüğünü elbette bilemeyiz.

Fakat bildiğimiz bir şey varsa, zalimlikle, zorbalıkla yasaları tanınmaz hâle getirdiği, hukuk cinayetleriyle Türkiye'yi ilkel ve küme düşmüş bir ülke kategorisine soktuğudur.

Erdoğan ülkemizi temsil etmek yerine gittiği, gezdiği her yerde aklı, fikri paralel yapılanmada kalmıştır.

Ekvator Ginesi'nde, "2. Türkiye-Afrika Ortaklık Zirvesi"ne katılarak, bazı Afrika ülkeleri ile Türkiye arasında sivil toplum örgütü ya da eğitim gönüllüsü maskesiyle çeşitli tehlikeli yapılanmaların nüfuz etmeye çalıştıklarını iddia etmiştir.

Ajanlık faaliyeti içinde olan bu örgütlere karşı zirveye katılan devlet ve hükûmet başkanlarını uyarmıştır.

Erdoğan'ın kimleri kastettiği bellidir.

Cumhurbaşkanı'nın Afrika'da zirveye katılıp da, paralel yapılanma var diyerek ihbar ve şikâyette bulunması Türkiye'nin saygınlığıyla bağdaşmayacaktır.

Erdoğan'ı korkutan, ürküten, bu kadar asabi yapan nedir?

Cumhurbaşkanı'nın tek işi, tek meselesi tek uğraşı hayalî bir düşman yaratıp onunla kavga mı etmektir?

Paralel diye suçlananlarla, 12 yıllık iktidar döneminin 11 yılında içiçe olurken, aynı kader gemisine binerken Erdoğan'ın aklı neredeydi?

Erdoğan'ın Afrika'da paralel safarisine onu bunu davet etmekten başka işi gücü kalmamış mıdır?

Devlet ciddiyeti böyle korunmaz, milletimizin hak ve çıkarları bu kafa yapısıyla asla savunulamaz.

Kadın erkek eşitliğinin fıtrata ters olduğunu söyleyerek tüm kadınların hakkını gaspeden ve saygısızlık yapan Erdoğan'ın, bize göre fıtratında doğru iş yapmak, adaletli davranmak, millî ve ahlaki duruş sergilemek yoktur, bundan sonra da olmayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta Cuma günü ABD Başkan Yardımcısı Joe Biden Türkiye'ye gelmiş, Cumhurbaşkanı ve Başbakan'la görüşmüştür.

Anlaşılan ABD'nin, AKP hükûmetinden IŞİD başta olmak üzere, bölgesel planlamalarda istekleri vardır ve bir kısmı da medyaya yansımıştır.

Biden-Erdoğan görüşmesinin içyüzünü bilmemiz doğal olarak mümkün değildir.

Kamuoyuna yansıdığı şekliyle, görüşmede; Suriye ve Irak'taki gelişmelerin ele alındığı, iki ülkenin stratejik ilişkilerinin öneminin bir kez daha teyit edildiği anlaşılmaktadır.

Kanaatimiz odur ki Başbakan Davutoğlu'nun kısa süreli Irak ziyaretinin Biden'in temaslarıyla yakından bağlantısı vardır.

Erbil'de Barzani tarafından karşılanmayarak, sözde mevkidaşı yeğen Barzani'yle muhatap olmak zorunda kalan Davutoğlu, dünün aşiret reisine karşı Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni küçük düşürmüştür.

Peşmergeyi eğitmenin kararını alan bu zihniyet, bir bakıma PKK'ya silahlı eğitim vereceğinin farkında mıdır?

Başbakan'ın, "Türkiye'nin, Kürt bölgesinin güvenliği için gereken her türlü desteği vereceğini" söylemesi ne anlama gelmektedir?

AKP, bunun Kürdistan'a çanak tutmak olduğunu bilmeyecek kadar cahil, görmeyecek kadar kör müdür?

Davutoğlu ve Erdoğan heyecanla, Biden'e bu vahim gelişmeleri mi yetiştirmiştir?

Erdoğan'ın Türkiye-ABD ilişkilerini ve Biden ile görüşmeleri öve öve bitiremediği bariz bir şekilde görülmüştür.

Hâlbuki ortada halledilmesi ve izah edilmesi gereken bir "Özür diledim, dilemedim." anlaşmazlığı vardır.

Biden 2 Ekim 2014 günü, Harvard Üniversitesi'nde yaptığı bir konuşmasında, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu bölgedeki bazı ülkelerin IŞİD'e yardım ettiğini, Erdoğan'ın Suriye'ye çok fazla insan geçişine izin verme konusunda kendilerine hak verdiğini açıklamıştır.

Biden, Erdoğan'ın Esad'la savaşacak herkese yüz milyonlarca dolar para ve on binlerce ton silah akıttığını duyurmuştur.

Erdoğan ise 4 Ekim 2014 günü, bir bayram sabahında, "Biden bu tür ifadeleri kullandıysa benim için tarih olmuştur." diyerek meydan okumuştur.

Daha sonraki süreçte Biden'ın özür dilediği yandaş basın tarafından servis edilmiş, ancak Beyaz Saray'ın resmî İnternet sitesinde buna dair bir ifadeye tesadüf etmek mümkün olmamıştır.

Peşinden Biden özür dilemediğini açıkça söyleme gereği duymuştur.

Erdoğan'la Biden arasında geçen diyalogların sızdırılması veya deşifre edilmesi gündemi epey meşgul etmiştir.

Erdoğan'ın sözlerinin yalan olduğunu hiçbir ABD'li yetkili, bilhassa Biden ileri sürmemiştir.

Erdoğan için bir ara tarih olan Biden; geçtiğimiz Cumartesi günü Beylerbeyi Sarayı'nda Erdoğan'la can ciğer kuzu sarması haline gelmiş ve bunlar sanki kırk yıllık dost gibi poz vermişlerdir.

"Deliğe süpürmeyin." yalvarmasından "Tarih olmuştur." fos ve ucuz diklenmesine kadar çiğnenmedik yemin, inkâr edilmedik gerçek, çark edilmedik söz kalmamıştır.

Erdoğan ne dediyse tersini yapmış, neyi vadettiyse bilahare unutmuştur.

Çünkü 17-25'çilerin en temel özelliği yalan ve riyaya batmalarıdır.

Biden yolculuğuna devam etmek için havalanırken, Erdoğan mahcubiyet duymayan yüz hatlarıyla saraylardaki köşe kapmacalarına arzu ve şevkle devam etmektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

İçişleri Bakanlığınca hazırlanan, Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı TBMM'ne intikal etmiştir.

Görüldüğü kadarıyla rütbesi olan, ancak aktif görevde bulunmayan tüm birinci sınıf emniyet müdürleri ile görevi ne olursa olsun tüm ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf emniyet müdürleri İçişleri Bakanı tarafından res'en emekliye sevk edilebilecektir.

17-25 Aralık'tan sonra polislerimizin acımasızca, insafsızca baskı ve eziyete maruz kalması yetmezmiş gibi, şimdi de toplu emeklilik düzenlemesiyle tehdit edilmeleri insaflı, adil değildir.

İçişleri Bakanlığının tasarısı baştan savma olup, herhangi bir ihtiyacın ürünü olarak değerlendirilemeyecektir.

Bu tasarı ile suç işlenmesinin önlenmesi, vatandaşlarımızın kendilerini güvende hissetmelerinin sağlanması, can ve mal emniyetinin temin edilmesi, suçun aydınlatılması ve suçluların yakalanması gibi asli görevleri olan kolluk güçlerinin arama ve gözaltına alma yetkileri yeniden düzenlenmektedir.

Bugüne kadar asayişi sağlayamayan hükûmetin bundan sonra asayişi hayata geçirmesi akıl ve mantık dışıdır.

Jandarma teşkilatında, müşterek kararnamelerle atanan generaller hariç olmak üzere, daire başkanlarının, il ve ilçe jandarma komutanlarını atama yetkisinin İçişlerine Bakanı'na verilmesi çok sakıncalı ve mahsurlu bir yaklaşımdır.

Bu çerçevede TSK'nın eli zayıflatılmaktadır.

Ülke savunması riske atılmaktadır.

AKP, polisi güçlendirirken, Türk Silahlı Kuvvetlerini ikinci plana itmektedir.

Parti olarak, söz konusu tasarının üzerinde ayrıntısıyla durmakla birlikte gerekli demokratik müdahale ve eleştirimizi sonuna kadar yapacağımızdan hiç kimse şüphe duymamalıdır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyor, hepinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

02 ARALIK 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Hayatın normal akışı içinde her an ve her durumda güçlüklerle karşılaşmamız mümkündür.

İnsanlığın uzun tarihî bir bakıma doğumdan ölüme kadar geçen süre içinde vasat bulan ve farklı sebeplere dayanan güçlüklerle başa çıkmanın anlatımıdır.

İnsan hayatının hazır bir reçetesi olduğunu iddia edemeyiz.

Dünyaya gözlerimizi açtığımız andan itibaren, ruh ve vücut sağlığımızın ilelebet istikrar ve garanti altında olacağını da söyleyemeyiz.

Yaşadığımız sürece engellerle karşılaştığımız bir gerçektir.

Hayatı anlamlı ve değerli kılan engellerle başa çıkılması, bunlara göğüs gerilmesidir.

Tanım itibarıyla engel; bir şeyin gerçekleşmesini önleyen mahzur, müşkül veya pürüzdür.

Ne var ki, bu tanımdaki statik ve tek yönlü yaklaşım engeli ya da engelli olmanın gerçek yüzünü açıklamaktan nispeten uzaktır.

Bir insanın doğuştan ya da sonradan herhangi bir nedenle bedensel, zihinsel, ruhsal, duyusal ve sosyal yeteneklerini farklı derecelerde kaybetmesi bir engele maruz kaldığının işaretidir.

Bize göre, bu engel ve engelli hâlin hayatın biteviye çehresi içinde sorun olarak görülmesi eksik ve hatalı bir bakıştır.

Engelli olmak yetersizlik, acziyet, düşkünlük, acınacak bir durum olarak değerlendirilmemelidir.

Kaldı ki engelli hakları, engelli kardeşlerimizin, engelsiz fertler gibi eşit haklara erişimini sağlamak için vardır ve bu pozitif ayrıcalık herkes tarafından kabullenilmelidir.

Yarın karşılayacağımız "3 Aralık Dünya Engelliler Günü" engelliliğin manası üzerine derin ve çok boyutlu bir tefekkür için hepimize fırsat verecektir.

Aynı zamanda bir vicdan muhasebesi yapmak için 3 Aralık bir dönüm noktasıdır.

İster engeli olsun ister olmasın her insanımız problemlerle boğuşmaktadır.

Akıl ve vicdan sahibi hiç kimse bu yakın ve somut gerçeğe itiraz edemeyecektir.

Fakat önceliği elbette engelli kardeşlerimize vermeliyiz ve onlara hak ettikleri ilgiyi samimiyetle göstermeliyiz.

Engelli olmanın utanacak, sıkılacak, dert edecek, kahredecek kayıp ve kusur olmadığını bıkmadan, usanmadan anlatmalıyız.

Şunu da ifade etmeliyim ki engelli vatandaşlarımızı hatırlamak ve beklentilerini hatırlatmak için sadece 3 Aralık'ı ya da 10-17 Mayıs haftasını beklemek hakkaniyetli ve insaflı bir tutum değildir.

Engellilerin arzu, istek ve ihtiyaçları yılın tamamında gündemin ön sıralarında yer almalıdır.

Hiçbir ayrıma takılmadan insan olmanın sağladığı tüm imkânlar engelli kardeşlerimize de sunulmalıdır.

Bu kapsama giren sosyal, siyasal ve ekonomik imkânlar bir lütuf olmayıp engeli bulunan her kardeşimizin anasının ak sütü gibi hak ve helalidir.

Engelli olmayı dışlanmak ve toplumsal ilişkilerden ayrı tutulmak için bir bahane olarak görmek insani olmayacağı gibi, ahlak ve vicdanla da bağdaşmayacaktır.

Ülkemizde engelli vatandaşlarımız; sosyal güvenlik, sağlık, eğitim, istihdam, ulaşabilirlik ve erişebilirlik, politik haklar, sosyal yaşama katılım gibi birçok alanda türlü sıkıntılar içinde yaşamak zorundadır.

Ayrıca engelli kardeşlerimizin yaşadıkları bu sorunların ailelerini, yakınlarını ve çevrelerini içine alan geniş bir etki alanına sahip olduğu da bilinmektedir.

Var olan bu sorunların çözümünde devletin, özel teşebbüsün ve sivil toplum kuruluşlarının ortak bir çaba sarf etmeleri ve el birliği yapmaları mecburidir.

Ve üstelik bu konudaki ihmaller serisi toplumsal maliyetleri de ağırlaştıracaktır.

Engelli vatandaşlarımızın bağımsız, ayakları üstünde durabilen ve mutlu fertler olarak yaşayabilmeleri için yapılması gerekenler daha çoktur.

Unutmayalım ki engelli olmak bir tercih ya da talep edilen bir durum değildir.

Bugün bir engelimizin olmaması, yarın olmayacağı anlamına gelmeyecektir.

Bu itibarla her insan bir yönüyle engelli adayıdır.

Engelli kardeşlerimize verilen destek ve sunulan katkılar insani ve ahlaki bir sorumluluk olmakla birlikte, aynı zamanda herkesin geleceğini de güvenceye alması demektir.

Bir insanın kalbi engelli değilse, duygu ve değerleri engellenmemişse mesele yoktur.

Zihin yerine zihniyette engel yoksa ümitsizlik ve yılgınlık doğru olmayacaktır.

Engelli kardeşlerimizin var olan sorunlarını biliyor ve iktidarımızda hak ettikleri yardım ve desteği daha fazla vereceğimizi şimdiden kararlılıkla ilan ediyorum.

Engelliliğin önündeki tüm engelleri kaldıracağız.

Engelsiz bir hayat için lazım gelen tüm çabamızı göstereceğiz.

"3 Aralık Dünya Engelliler Günü" münasebetiyle bütün engelli kardeşlerimize sevgi ve saygılarımı sunuyor, hepsine Cenab-ı Allah'tan huzurlu bir hayat geçirmelerini niyaz ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Adil bir toplumun mahiyeti ve nasıl düzenlenmesi gerektiği yönündeki siyasi ve entelektüel arayışlar binlerce yıldır sürmektedir.

Özellikle adalet kavramı etrafında yoğunlaşan verimli tartışma ortamı ve bu çerçevede biriken literatür azımsanmayacak düzeydedir.

Adalet, eşitlik, özgürlük, ahlak ve etik konularındaki canlı ve her seferinde bir adım ileriye giden düşünce atmosferi insanlığın gelişmesinde elbette önemli pay sahibidir.

Her çağda farklı tema ve tonlarda ortaya çıkan yoksulluk, eşitsizlik ve şiddet; etnik, mezhep ve kültürel temelli anlaşmazlıklarla birlikte insanlığı meşgul etmiştir.

Adaletin, toplumsal kurumların ilk erdemi olduğu geniş kabul gören bir fikrî uzlaşmaya dayanmaktadır.

Keza eşitliğin, insan onuruna yakışır ve yaraşır bir yaşam sürmenin aynı derecede bir erdem olduğunu da inkâr edemeyiz.

Milliyetçiliğimizin ana sütunlarından birisi adalet, eşitlik ve millet sevgisi ise; bir diğeri şüphesiz ki demokrasi ve insan haysiyetine duyduğumuz bağlılık ve saygıdır.

İlham ve gücümüzü aldığımız millî tarihimiz, insanlık için hakikaten de kılavuzluk görevini üstlenmiş, bir iftihar ve istikrar kutbu olarak karanlıkları çerağ gibi aydınlatmıştır.

İnsan olmanın manevi güzellik ve nimetini idrak etmiş yüksek bir terbiye ve öğretinin toplumun en ücra köşelerine kadar nüfuz ettiği Türk-İslam asırları hepimizin gurur kaynağıdır.

Kadın erkek arasındaki eşitliğin ve bu eşitliği sağlam esaslara bağlayan adalet ve ahlak cevherinin yine asırlar önce Türk medeniyetinde imrenilecek seviyelerde olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Batılı yaşam tipine öykünen, küresel sömürü mekanizmalarının arasında fikren ve siyaseten can çekişen özünü ve öz güvenini kaybetmiş kimliksiz elit ve zümrelerin, geçmişimize at gözlüğüyle bakmaları gerçekleri değiştiremeyecektir.

Bugün hasretini çektiğimiz ne varsa geçmişimize damga vurmuştur.

Bugün insanlığın ihtiyaç duyduğu davranış kurallarının ve sosyal kurumların tamamı asırlar evvel Türk-İslam medeniyetinin surlarından güneş gibi parlamıştır.

Milletimiz, Avrupa'da kadınların cadı avına tabi tutulup diri diri yakıldığı devirlerde insan olmanın şeref ve itibarıyla müşerref oluyordu.

Kadınların adaletsizliğe, haksızlığa ve vicdansızlığa maruz kaldığı farklı toplum ve ülkeler içten içe kanarken; Türk kadını devlet yönetiyor, cephelerde mücadele veriyor, insan olmanın haklı onurunu taşıyordu.

Gerek yüce dinimizin buyrukları gerekse de zengin kültür ve tarihî mirasımız kadına saygı ve nezaket konusunda nasıl bir maziden süzülerek geldiğimizi ispatlamaktadır.

İşte böylesi bir ufuk ve vicdan derinliğinin sonucudur ki 5 Aralık 1934 tarihinde Türk kadınına seçme ve seçilme hakkı verilmiştir.

Bu hak, dönemin şartları düşünüldüğünde radikal bir reformdur.

Kadınların da oy kullandığı ve 5.Dönem TBMM'nin belirlendiği 8 Şubat 1935'de 17 kadın milletvekili Meclise girmiş, izleyen dönemde yapılan ara seçimle bu sayı 18'e ulaşmıştır.

Bugünlerde gelişmiş ülke kategorisine adını yazdıran birçok ülkenin, 1930'lu yıllarda kadınlara seçme ve seçilme hakkını çok görmelerini dikkate aldığımızda, Cumhuriyet'in 11'inci yıldönümünde çok önemli demokratik bir karara imza atıldığı iyi görülecektir.

Tür kadını hiçbir zaman geri planda olmamıştır.

Türk milletinin ölüm-kalım mücadelesi olan kurtuluş savaşında ön saflarda hiç kuşku yok ki Türk kadını da durmuştur.

Gazi Mustafa Kemal, 21 Mart 1923 tarihinde yaptığı bir konuşmasında, "Dünyada hiçbir milletin kadını 'Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım. Milletimi halâsa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar hizmet gördüm.' diyemez." sözleri bir hakkın sadakatle teslimidir.

İşgal yıllarının en ızdıraplı günlerinden birisi olan 18 Mayıs 1919'da İstanbul Darülfününda yapılan bir toplantıda; "Kim demiş bir kadın küçük şeydir bir kadın belki en büyük şeydir." ifadeleri yüksek cesaret sahibi bir kadına aittir.

19 Mayıs 1919'da İstanbul Fatih'te yapılan mitinge katılan ve Halide Hanım'ın başını çektiği kadınlar âdeta ağız birliği etmişçesine şöyle haykırmışlardır:

"Bugün elimizde top, tüfek denilen alet yok; fakat ondan büyük, ondan kuvvetli bir silahımız var; Hak var, Allah var. Tüfek ve top düşer. Hak ve Allah bakidir. Topunun yüzüne tükürecek kadar, evlatlar, analar, kalbimizde aşk ve iman, milliyet duygusu var."

Bu sözler Türk kadınının asaletinin, millî his ve sevdasının izhar ve ilanıdır.

Bu sözler, dünyaya meydan okuyan Türk kadının müşterek ses ve hal özetidir.

20 Mayıs 1919'da Üsküdar'da yapılan bir mitingde Asri Kadınlar Cemiyeti adına konuşan Sabahat Hanım'ın cesaret ve yürekliliğini rahmet ve şükranla hatırlıyoruz.

İşgal ve esarete sükût ve tevekkül içinde sessiz kalanların yüzüne Türk milletinin bağımsızlık tebliğini tokat gibi vurmasını hayranlıkla yâd ediyoruz.

Çok şükür bu mertliğin mirasçıyız, bu soylu duruşun nesliyiz.

13 Ocak 1920'de Sultanahmet Meydanı'nda İstanbul "Türk'tür ve Türk kalacaktır." temalı mitingde vatan ve millet için mücadeleye hazır olduklarını cümle aleme duyuran Muallimler Cemiyeti Başkanı Nakiye Hanım'ın sözü yerde kalmamış, bundan sonra da kalmayacaktır.

Aziziye tabyalarında devleşen Nene Hatun Türk kadının şeref madalyasıdır.

Batı Cephesinde korkusuzca savaşan Asker Saime Türk kadınının şeref tacıdır.

Pozantı'da işgalcileri rezil eden Kılavuz Hatice Türk kadınının şeref simgesidir.

Güney Cephesinde destan yazan Tayyar Rahmiye Hanım Türk kadının iffet ve izzet sembolüdür.

Edirne Yanıkkışla'da düşmanla göğüs göğüse çarpışan Fatma Seher Hanım Türk kadınının atan kalbi, pes etmeyen vicdanıdır.

Binbaşı Ayşe, Gördesli Makbule, Süreyya Sülün Hanım, Nezahat Hanım ve ismini saymakla bitiremeyeceğim nice Türk kadını, nice Türk anası istiklal mücadelesinde hayranlık uyandırmıştır.

Top mermisinin üstünü yavrusunun battaniyesiyle örten fedakâr analarımız bize bağımsızlık hediye etmişler, çektikleri kağnılarıyla vatan bırakmışlardır.

Unutmayınız ki Hayme Ana'nın dua ve rehberliği sayesinde Söğüt'te dikilen fidan dünyayı gölgesine alan kocaman bir çınar olmuştur.

İl Bilge Hatun ve evlatları Türk milletine liderlik yaparak Orta Asya'dan sancağımızı kaldırmışlardır.

Bütün bunlar olmuş ve oluyor iken, Cumhurbaşkanı Erdoğan 24 Kasım günü, hem de kadınların yüzüne baka baka; "Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezseniz, o fıtrata terstir." diyebilmiştir.

Bizi üzen bir başka husus ise bu sözlerin sarf edildiği salonda hazır bulunan hanımefendilerin, Erdoğan'ın yakışıksız ve ucube yorumlarını alkışlamalarıdır.

Şundan eminim ki bu zihniyet Cahiliye Dönemi'nin tortularını tıpatıp zihninde taşımaktadır.

Erdoğan geçmişte de "Kadın kadındır, erkek erkektir. Bunların eşit olması mümkün mü?" diyecek kadar ileri gitmişti.

Velakin kadın erkek eşitliğini reddeden bu anlayışa hanımefendilerin destek vermesi neresinden bakarsak bakalım yürek yaralayıcı bir durumdur.

Erdoğan, "Kadınların ihtiyacı olan eşitlikten ziyade eş değer olabilmektir." değerlendirmesini yapmaktadır.

Değer nedir bilmeyen, değerli olmak nedir tanımayan; hele ki değerler piramidi göçmüş ve rutubetlenmiş birisinin eş değerden ne anladığı muammadır.

Devletin en tepesinde cinsiyetçi körlüğe takılmış birisinin bulunması milletimiz adına ilave külfet ve talihsizliktir.

Kadın erkek eşitliğini fıtrata ters bulan Erdoğan, sanıyorum 17-25 soygununu fıtrata ve fıtratına tam olarak uygun bulmuştur.

Soma'da 301 madencimizin kaybı işin fıtratıdır.

Ama çalıp çırpmak, rüşvet alıp yasakçı bir yönetimi kurumsallaştırmak fıtrata müzahirdir.

Erdoğan sıkıştı mı, gündem değişikliğine ihtiyaç duydu mu; ya fıtrata ya paralele ya başörtüsüne ya da maneviyat sömürüsüne aracısız bağlanmaktadır.

Nasılsa inanan ve aldanan çoktur.

Ancak PKK'yla pazarlık yapmak fıtrata ters değildir.

Garip gurebanın, fakir fukaranın hakkından zorla kesip kaçak ve karanlık saray yaptırmak ve bu sarayı millete açıyorum derken komandolara teslim etmek herhalde fıtrattandır.

Her gün kadınlar cinayete kurban gidip gazetelerin 3'üncü sayfaları kandan ve katliamdan geçilmezken vicdan firarını

hatırlayan yoktur; ama konu kadın erkek olunca fıtratçı fesatlar birdenbire kendilerini göstermektedir.

Kimse gücenmesin kimse darılmasın; biz böyle bir fıtratı tanımayız böyle bir fıtratın fitne olduğunu söylemekten de hicap duymayız.

Görüyorsunuz, kadına şiddet hızlanmış, seriye bağlanmıştır.

Kadınlar sanki hedef yapılmıştır.

Kadınlar mazlum ve mağdurdur.

Biliniz ki bir ülkenin gelişmişlik ve medeniyet ölçüsü kadınlara yönelik davranışta gizlidir.

Kadınları öldürülen, toplumsal şiddet dalgasının hâkimiyetine giren bir ülkenin kalkınmışlığından bahsetmek saflık olduğu kadar ahmaklıktır.

Türkiye hiçbir dönemde bu kadar kadına yönelmiş vahşi ve dehşet verici saldırılara sahne olmamıştır.

Bunun önlenmesi, bu zulmün önüne geçilmesi muhakkak sağlanmalıdır.

Şiddet kaynağında kurutulmadıktan ve şiddeti doğuran ana nedenlerin sosyolojik, psikolojik ve geleneksel yanları ele alınmadıktan sonra bu girdap toplum huzurunu yutmaya namzettir.

TBMM'de kadın vekil sayısının artıyor veya azalıyor olmasından çok; öncelikle konuşmamız gereken kadınlara gösterilen alçak muamelelerin nasıl ve hangi sebeplerle fazlalaşıyor olmasıdır.

Kadınla şiddet arasında kurulan zehirli bağı koparıp atmadıktan sonra Türkiye'nin düzlüğe, medeni ve methedilecek bir seviyeye gelmesi imkansızdır.

Kadına yönelik şiddeti bir kez daha lanetliyorum.

Ayrıca Türk kadınının seçme ve seçilme hakkını elde edişinin 80'inci yıl dönümünde, aramızda bulunan hanımefendiler başta olmak üzere, ülkemin her tarafındaki kadınlarımızı kutluyor, hepsine Cenab-ı Allah'tan sağlık, huzur ve mutluluk içinde geçecek bir ömür diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

2014 yılının bitişine sayılı günler kalmıştır.

Bu yılda, Türkiye'miz için siyasi ve ekonomik belirsizliklerle, çalkantılarla, gerginliklerle geçen karamsar ve kayıp bir yıl olmuştur.

Bütün yapıcı çabalarımıza rağmen siyaset kurumu yine tıkanmış, kronik ve acil sorunlarına çözüm üretme kabiliyetinden uzaklaşmıştır.

Siyasi iletişim kanallarının kapanması parlamento çatısı altında asgari müştereklerde buluşulması için ortak zemin inşasını imkânsız kılmıştır.

Dahası AKP'nin buna hiç yatkınlığı ve yakınlığı olmamıştır.

Kısır siyasi hesapların ve ihtirasların esiri olan iktidar, bunları aşarak Türkiye'nin önünü açacak ve rahatlatacak adımlar atma basiretini gösterememiştir.

Bu yıl içinde iki seçim yapılmasına rağmen, toplumsal ve siyasi tansiyon normalleşememiştir.

AKP'nin bizzat mihmandarlığı ve müdahalesiyle;

• Ortak değerler aşındırılmış, toplumsal hoşgörü zehirlenmiştir.

• Kutuplaşmalar keskinleşmiş, siyasi ve ahlaki kirlilik yaygınlaşmıştır.

• Adalete darbe vurulmuş, rüşvet ve rüşvetçilere kol kanat gerilmiştir.

• Etnik bölücülük serpilmiş, hainler tavizlerle taltif edilmiş, jestlerle ödüllendirilmiştir.

Bunların yanında, ekonomik tablo ise tam bir yıkım ve enkazı işaret etmektedir.

Bugün işsiz kardeşlerimizin sayısı 5,5 milyonu geçmiştir.

15-24 yaş grubunda bulunan gençlerimiz işsizlikten kırılmaktadır.

Villada para eritemeyen, yatak odalarına para santralleri kuran, gemi yüzdüren, milyar dolarlar içinde yüzen evlatlar talihlidir de şu bozuk ve adaletsiz düzene bakınız ki, milletimizin pırıl pırıl milyonlarca gencinin cebinde beş para yoktur.

Saraylarda lükse batan; Bakan, Başbakan ve Cumhurbaşkanı çocukları saltanat sürmektedir; Erzurumlu Mehmet ile Tuncelili Hüseyin, Diyarbakırlı Hakan ile Balıkesirli Ali umutsuzluğun dibindedir.

Trabzonlu Dursun çayına atacak şeker bulamazken, Yozgatlı küçücük Elif çikolatayı bayramdan bayrama görürken; haysiyetsiz bir bakan çikolata kutularında milyon dolarlarca rüşvet almıştır.

Bu bakan ki Meclis Soruşturma Komisyonuna verdiği ifadede aldığı rüşveti hediye olarak saptırmış, daha da ileri giderek hediyenin Türk geleneği olduğunu söylemiştir.

Acaba, Bakara Suresiyle dalga geçerek akara-makara soytarılığına tevessül etmek hangi edepsiz geleneğin ürünüdür?

Bizim bildiğimiz Türk geleneğinde hırsızlığın hediyeleşmekle örtülmesi diye bir şey yoktur.

Eğer böyle bir gelenek varsa bu firavun geleneğidir, Yezid geleneğidir, Nemrud geleneğidir, yaşayışları hayvandan bile daha aşağı olan Lut, Nuh ve Semud kavimlerinin geleneği olacaktır.

Türk milletinin geleneğinde emanete hıyanetlik yoktur.

Türk milletinin geleneğinde beytülmala el uzatmak, soygun çetelerinin kulu ve kuklası olmak yoktur.

Evet, hediye alıp vermek sünnettir, fakat rüşvet alıp vermek insanlık suçudur, dinen haramdır ve hukuken de cezası bellidir.

Adli Tıp Kurumunun 17-25 Aralık'tan sonra medyaya yansıyan rüşvet ve yolsuzluk tapelerinin montaj olmadığı sonucuna varması bile rüşvetçilerde bir ıslah, tedirginlik ve pişmanlığa yol açmamıştır.

Çünkü bunların vicdan dikişleri sökülmüş, utanma perdeleri yırtılmıştır.

Utancından kulaklarını saklayan Midas'tan asırlar sonra, bu defa da karanlık emellerinden dolayı koyulaşan yüzünü gizlemeye gerek duymayan bir iktidar bu topraklarda ortaya çıkmıştır.

Tuhafımıza giden bir başka konu ise AKP'li eski bakanlarla ilgili kurulan Soruşturma Komisyonuyla ilgili yayın yasağı konulmasıdır.

Balıkesir'de Kuva-yı Milliye'den bahseden, aslında Kuva-yı İnzibatiye'nin neferi olan Başbakan'ın, bu gelişmelerden "Haberim yok." demesi kendisi ve üslubu kadar kara mizahtır.

AKP yolsuzluk olmuş, yoksulluk olmuş, yalan ve yasakla bütünleşmiştir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın adalete vurgu yapan konuşmaları, gördüğü mikrofonlarda atıp tutması yangını gizleyemeyecektir.

AKP hükûmeti batmıştır, bitmiştir, balon gibi patlamıştır.

Eski Çevre ve Şehircilik Bakanı, hatırlarsanız, istifaya zorlanırken dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ı suçlamıştı.

Hatta soruşturma dosyasındaki imar planlarının Erdoğan'ın talimatıyla yapıldığını, bu nedenle Başbakan'ın istifa etmesi gerektiğini açık açık söylemişti.

Bu eski bakan o zamanki sözlerini bugün; bir çeşit sistem, alınganlık ve diğerleriyle aynı çuvala konulmasına tepki olarak tevil etmiş ve kıvırmıştır.

Yani ortada bir çuval ve bu çuvalın içine tıka basa doldurulanlar vardır.

Bilmeyen varsa söyleyeyim, bu çuval rüşvet çuvalıdır, bu çuval hırsızlık çuvalıdır, bu çuval AKP'nin başına geçen 17-25 sıra sayılı hortum çuvalıdır.

Demek ki bu eski bakan çuvala giren diğer dört eski bakanla yana yana getirilmekten, üst üste koyulmaktan rahatsızdır.

Bu şahıs, çuvalın içine atılmaktan keyfi kaçmışsa, dışarıda, tam da çuvalın kenarında duran asıl failden de ahlaken rahatsızlık duyması lazımdır.

Söz konusu faili önce istifaya çağırıp, sonra da dönüşü yaparak allayıp pullamak olsa olsa korkaklık ve tehditle susturulmanın ilkesizliği olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Davutoğlu, her fırsat ve zeminde; doğan görünümlü şahin otomobil gibi ses çıkarmaktadır.

Kendisinin ses tonu apaçık bir özenti, vücut dili bildik bir kopyadır.

Davutoğlu, mirasyediler gibi konuşmakta, ekonomide bahar havası estirmekte, ezberlediği klişe ifadeleri milletimize yedirmeye çalışmaktadır.

Başbakan'ın binbir gece masallarını aratmayan beyanlarına rağmen gerçek acıdır ve Türk milleti açlığa, borca ve sefalete mahkûm edilmiştir.

AKP mağduru olan vatandaşlarımız kaderleriyle baş başa bırakılarak çaresizliğin pençesine itilmiştir.

Bireysel kredi borcunu ödeyemeyen vatandaşlarımızın sayısı 2002 yılında 164 bin 674 iken, bu sayı 2013'de 644 bin 920 kişiye çıkmış, bu yılın 9 ayında 506 bin 77 kişiyi bulmuştur.

Tablo felakettir.

Kredi kartını ödemeyenlerin bunalımı saklanamayacak düzeylerdedir.

2002 yılında 357 bin 916 kardeşimiz kredi kartının borcunu karşılayamazken, 2013 yılında bu rakam 915 bin 691'e ulaşmış, bu yılın 9 ayında ise 792 bin 896 kişiyi bulmuştur.

Bireysel kredi ve kredi kartı borcu olanların toplam sayısı da 2 milyon 792 bin 780'e çıkmıştır.

Kişi başına düşen borç miktarı 2002 yılında 3 bin 402 dolardan, bu yılın ikinci çeyreğinde 7 bin 882 dolara fırlamıştır.

Yani doğan her körpe yavru gözlerini borçla açmaktadır.

2002 yılında vatandaşımızın cebindeki her 100 liranın 7 lirası, bugün ise neredeyse 60 lirası borçtur.

Diğer yandan dünyada petrolün varil fiyatı beş ay içinde % 40 düşmesine rağmen, benzin ve motorinde komik indirimler yapılması vatandaşlarımızla alay etmek, 77 milyona zulmetmek demektir.

Petrol fiyatlarındaki her 10 dolarlık düşüş, cari açığı 4 ile 5 milyar dolar indirmektedir.

Yine petrol fiyatlarındaki her % 10'luk gerileme enflasyonda yaklaşık % 0,5'lik azalmaya neden olmaktadır.

Dün ülkemize gelen Rusya Devlet Başkanı Putin'in, 1 Ocak'tan itibaren doğal gazın satış fiyatında % 6'lık bir indirime gideceklerini açıklaması iyimser bir gelişme olsa da, bunun neyin karşılığında olduğu ve vatandaşlarımızın tüketimine ne şekilde yansıyacağı ileriki tarihlerde daha net görülecektir.

Petrol fiyatının ucuzlamasından dolayı yaklaşık 90 milyar dolarlık bir zarara uğrayan Rusya'nın, yeşeren sosyal ve ekonomik açmazları hafifletmek için Batı'nın ambargo ve yaptırımlarını Türkiye üzerinden etkisizleştirme niyeti dikkatlerimizden kaçmamıştır.

Erdoğan ve Putin'in Suriye konusunda görüş ayrılıkları olsa da bu ikilinin mizaçlarındaki benzerlik ortak paydaları olarak ön plana çıkmaktadır.

Rusya ile Türkiye arasındaki ekonomik ilişki ve hacmin iki ülkenin yararına gelişmesi için bölgesel ve jeopolitik risklerin de hesaba katılması gerekmektedir.

Kırım'daki zulüm ve eziyet bitmeden Rusya'nın inandırıcılığı bize göre olmayacaktır.

Rusya'nın Türkiye'ye sattığı doğal gazın toplam faturasında indirime gitmesi, ekonomik parametre ve hedeflerden ziyade siyasi ve bölgesel konulara endekslidir.

Ve bu kapsamda AKP'nin el altından ülkemize yeni külfetler getirmesi kaygılarımızın başında gelmektedir.

Başbakan ve hükûmeti, petrolün satış fiyatını olması gerektiği gibi düşürmeyerek muhtemel vergi geliri kaybından doğacak alternatif maliyeti vatandaşlarımızın sırtına yüklemektedir.

Sanal büyümeyi ayakta tutmak için milletimiz perişanlığa mahkum edilmektedir.

Ekonomik büyümenin çarşıya, pazara, mutfağa ve iş bulmaya bir katkısı yoktur.

Erdoğan hâlâ Galataport ihalesiyle uğraşmakta, yargıyı ihanetle suçlamakta, Oferlerin eline avucuna bakmaktadır.

AKP'nin ekonomi politikaları neticesinde, kazanan yabancı para babaları, çıkar odaklarıdır.

Büyüyen ekonomi değil, faiz ve rant lobisidir.

Büyüyen çiftçi, esnaf, memur, işçi ve emekli değil; fırsatçılardır, vurgunculardır, ekonomik sömürü düzenin başaktörleridir.

Erdoğan'ın küresel servet ve sermaye sahiplerinin avukatlığına soyunması, hukuku işleten yargı mensuplarına ihanet iftirası atması bir telaş ve korkunun mahsulüdür.

Ya Galaport ihalesinde yüklü bir komisyon alınmış ve bunun geri verilmesi Erdoğan'ı kara kara düşündürmektedir.

Ya da Erdoğan bu ihale karşılığında kişisel ve ailesiyle ilgili başka bir söz almıştır.

Zira konuyla ilgili tepkisinin yüksek dozu başka türlü izah edilemeyecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

İnançlarımızı diline dolayarak mütedeyyin kitlelere seslenen AKP iktidara gelince Allah korkusunu defterden silmiştir.

Kul ve yetim hakkına el uzatan yerli ve yabancı soygun ve menfaat çetelerinin ümidi ve kurtarıcısı haline gelmiştir.

"Sokaklarda simit, su ve limon satıp buralara geldiğini" söyleyerek duygu sömürüsü yapan Erdoğanla, çamurlu sokaklarda yürüyerek bu seviyelere çıktığını söyleyen Davutoğlu'nun icraatları Türkiye'nin aleyhinedir.

3 Kasım 2002'de "Ya hortum ya yurdum!" diyerek dürüstlük ve ahlak mesajları veren AKP, 12 yıllık iktidar döneminde yağma, talan, rüşvet, vurgun ve soygun hanedanlığı kurmuştur.

Bir zamanlar, "Yolsuzlukları kestik." "Hortumları kapadık" "duyunca şok olacaksınız." yaygaraları, şimdilerde yerini bambaşka bir söylem ve savunmaya bırakmıştır.

Yolsuzlukları kestik diyenler çalarken yakalanmış, hortumları kapadık diyenler hortum döşerken basılmıştır.

AKP kadroları, iktidar olunca ani ve hızlı dönüşüm göstermiş, küresel sermayeye ve gayrimillî zihniyete hizmet ve sadakatte bir sakınca görmemişlerdir.

Türkiye, bu zihniyet ekolünün yıllarca şiddetle karşı çıktığı, ancak şimdilerde çark ettiği gibi, uluslararası finans güçlerinin faiz ve rant ülkesi hâline getirilmiş, ülkemiz sıcak ve kara paranın mahkûmu olmuştur.

Erdoğan'ın hayırsever diye övdüğü karanlık sima kara paranın köşe taşı olarak ün salmıştır.

AKP iktidarı için, gelen paranın kaynağı da dikkate alınmamış, ekonomik krizleri önleyebilmek adına, haram veya helal ayırt etmeden her sermayenin ülkemize akmasına göz yumulmuştur.

Başbakan ve bakanları, özel ilişkiler ve kayıt dışı görüşmeleri gelenek hâline getirmiş, millî kaynak ve tesisleri birer birer yok pahasına yabancılara teslim etmişlerdir.

AKP'nin aldatmaya yönelik vaatleri bunlarla da sınırlı kalmamış, inançlarımıza yönelik ikiyüzlülük de bu zihniyetin siyasi sabıkaları arasında yerini almıştır.

Bu ilkesiz siyasetin bir zamanlar resmen başında olan şahıs, yıllar yılı fakirlik sömürüsü ile dünya malında gözü olmadığını söylemiş, millete hizmetten başka bir amacı olmadığını pişkinlikle dile getirmiştir.

Bu zihniyetin, “iki metreküplük yer” istismarı, “musalla taşı” nakaratı, “Nasıl bilirdiniz?” diyaloğu, üstadı olduğu takiyenin defalarca sahnelenmesinden başka bir anlam taşımamıştır.

“Fakir” istismarlarına, “biçare derviş” çağrışımlarına karşılık bilinmelidir ki bu millet;

17-25 Aralık’taki tarihin en büyük rüşvet ve yolsuzluk vakasını unutmayacaktır.

İtibar için yapıldığı söylenen ve her vatandaşımızın cebinden çıkan toplam 1 katrilyon 370 trilyon dolara mal olan kaçak ve karanlık sarayı ve bedeli 400 trilyonu lirayı aşan uçağı unutmayacaktır.

Suriyeli mültecilere 5 milyar dolar harcayıp, sıra öğretmene, çiftçiye, memura gelince çok gören; veren el alan elden üstündür parolasıyla eşe, dosta, hısıma, dünüre ve havuzculara hazineyi peşkeş çeken vicdansızları unutmayacaktır.

Dünün “adil düzencileri”nin, bugünün “batıl düzencileri” olmasını kimseler unutmayacaktır.

Vatandaşa yırtık ayakkabı giydirip, ayakkabı kutularına milyon dolarları deste deste dizen bugünkü iktidar kadrolarını bu millet unutmayacak ve affetmeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Katolik dünyasının manevi lideri Papa Francesko’nun Türkiye ziyareti her yönden değerlendirmeye muhtaçtır.

Papa aynı zamanda Vatikan şehir devletinin de lideridir.

Erdoğanla Papa’nın karanlık sarayda buluşması, bu görüşmenin basına yansıyan diyalogları dikkate değerdir.

Yeni sarayının açılışını Papa'yla beraber yapan Erdoğan'ın sanki günah çıkarmak için sabırsızlık çekmesi ayrı bir analizin konusudur.

Ziyaretin bizim için en önemli tarafı, Papa'nın İstanbul'da Fener Rum Patriği'yle bir araya gelmesi ve İtalya'ya dönerken Ermenistan'la sınır kapılarının açılmasını önermesidir.

Kuşku yok ki sözde Ermeni soykırımıyla ilgili uydurmaların 2015 yılında zirveye çıkacağı anlaşılmaktadır.

Papa sanki bunun haberini verir gibi konuşmuş, üstüne vazife olmayan bir konuda yorum yapmıştır.

Bunun yanında Katolik ve Ortodoks kilisesi arasındaki 960 yıllık ihtilafın giderilmesi ve birleşmenin sağlanması için yoğun bir girişim ve temas olduğu anlaşılmaktadır.

Yüzyıllarca birbirini aforoz eden iki ekolün mutabakat arayışı; Müslümanlar parçalanırken Hristiyan birliğinden bahsetmeleri bize göre kuşku verici bir gelişmedir.

Dinler arası diyalog ve Ilımlı İslam gibi defolu kavram ve sinsi projelerle üzerimizdeki operasyonun şekil ve muhtevası çoktan deşifre olmuştur.

İstanbul'da Fatih Kaymakamlığına bağlı olan Fener Rum Patriğinin Ekümenik sıfatını kullanması bu kapsamda ele alınmalıdır.

Papa Ekümenik sıfatına kendince meşruluk atfetmiştir.

Bilinmelidir ki Fener Rum Patriği'nin sözde Ekümenik unvanı devletimizin kurucu anlaşması Lozan'a tamamen aykırıdır.

Biz tüm inanç ve dinlere mutlaka saygı duyan bir siyaset disiplini ve ahlakına sahibiz.

Kimseyi ötekileştirmeden, hor ve hakir görmeden milletimizin ve ülkemizin bekasını savunuyoruz.

Ancak Anadolu'da bir Hıristiyan üstünlüğü hedefinin eş zamanlı olarak Türklerin bu topraklardan çıkarılması hesabına refakat ettiğini de görüyor ve müşahede ediyoruz.

İstanbul'un Vatikan benzeri bir minyatür veya şehir devleti hâline getirilerek ele geçirilmesi amacının ısrarla sürdürüldüğünü görmemek için de kör olmak gerektiği kanaatindeyiz.

Bunun yanı sıra, Heybeliada Papaz okulunun açılması için AKP ve dostları fırsat kollamaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti, Türk milletinin muazzam bir diriliş ruhu ve muhteşem bir azimle kurduğu bir Türk devletidir.

Anadolu coğrafyası Türk milletinin son ve ilelebet vatanıdır.

Bizim, kalbinde kilise, ağzında cami olanlara verilecek vatanımız, feda edilecek insanımız, heba edilecek değerimiz olmayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Türklüğün ölüm ve sürgünü demek olan her teklif, emel, gaye ve hazırlığa sonuna kadar karşı duracak, Türkiye'yi tüm güzellik ve değerleriyle bağrına basacaktır.

Biz; Ekümenik'i bilmeyiz, Papaz Okulundan anlamayız, son yurdumuzda meydanı boş bulan misyonerlerin, diyalogcuların, görünmez kilise havarilerinin tezgâhına katiyen düşmeyiz.

Kilisede ayin yapmak isteyen varsa buyursun yapsın. Buna saygı duyarız. Fakat ezanı susturmayı, Türk milletini teslim almayı aklından geçiren varsa; yeni Kılıçarslanların korkusuzca vatanları için nöbet beklediklerini hatırlatmayı bu vesileyle tarihî bir görev sayarım.

Bu düşüncelere sözlerime son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyorum, Rabbime emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.